

यदृष्टकाप्राजापत्यामनकर्मयडुस्वाप्राजापत्यावतददप्राजाप
 त्यकर्मकलाति॥२३॥यद्विवाष्टकायांपर्वतमंत्रमयदृष्टकापर्वे २०
 तदार्थयडुस्वापर्वणवतत्यर्वकलाति॥२४॥यद्विवाष्टकायामष्टका
 वाउस्वानिधिद्विउद्गीतिरश्वीरास्मानत्रउश्वतमृजुद्गीमदष्टावष्टका
 यामवतदष्टकांकलाति॥२५॥अमावास्यादीद्वातमावास्यायेवाशु २५
 धियजसायतयतायजस्यसायतनतायजुंजनयानीति॥२६॥
 यद्विवासावास्याउरतावाएतद्रवमास्मानंमिचक्रवायायांनौ
 यदीद्वाततस्माएतेधरसास्त्राकंकलाति॥२७॥यदीद्वातानुवतितंजनते २४

ल्लाकमसिजायतनसादाहुः इतुल्लाकंउरुषातिजायतरति॥२८॥
 मयकनीयः संवअरादीक्षितस्यादल्लाकाउष्टकाउपदध्मदृष्टका
 ल्लाकाप्रतिरिखारन्तययद्रयसास्त्राकाकविष्टकानांउपदध्म
 ल्लाकाउष्टकाअतिरिखारन्तययदमावास्यायोदीक्षितामावास्या
 योत्राक्रीणानितद्वावतमवालाकंकलातेतावतीरिष्टकाउपद
 ध्मत्यथास्याध्वर्यमाणपाहसर्वाग्निश्चीयता॥२९॥तद्वीर्यद्यावत्पत २५
 ग्याप्रतिष्टकासावतिक्रियिहारात्राणिसंपद्योन्तयानृद्धीनिका
 यान्चार्तिकथमस्मत्तुल्लाकाअष्टपदितालवतीनियद्वाअमासा

स्यायां दीक्षितमावा स्यां श्रीणा तितद्यावतमवात्ता कं क सतिताव
 तीरिष्टका उपदक्षत्यथा शृङ्गी निरुयादहानितस्मिन्नवका लाध
 दुराग्ने विनातिक्कादि विद्युयाचवत्सावकाशः स्याद्यावन्तिवे संवस
 रस्याहारात्राणि तावत्पुन स्यान्निरिष्टका उपवत्राया दशा माससु
 यो दशावागपमासायन्य वेद्नी निरुयादहानितया असु आयाद
 शस्य माससुष्टका सातिरस्यत्तत्त्वा का अन्तर्पदिता सवन्ति तस्य मास
 काश्चष्टकाश्च सवन्ति २७ एतद्विषय प्रथमा पोर्णमासात् स्या पछा
 मास लक्षतया प्रथमाष्टका नस्या सुखीं संतर तिया प्रथमा मावा

२५

स्यात्स्यां दीक्षित एतद्विद्यान्वय संवसर स्या प्रथमा नृदहानितान्यस्यत
 दार सतवा निवत द्वाप्तायथात संपदवा ३५ तदाङ्कः कथमस्येता
 कर्मे संवसर मग्निमाप्ता तिकथं संवसरणाग्निना संपद्यत रत्न
 तषां विप्यं वानां पश्यतां च त्रुर्विशतिः सामिधन्याद्वादशा प्रिय स
 त्त्रिंशद्विंशद्विंशानुयाजाय का दशापयज स्रदष्टा पंचाशता ३
 तांतायाष्टावत्रारिंशं श्राष्टावत्रारिंशं सदसराज गतीयं तेज गत्य
 स्यां दीदं सर्वजगदिवसुवा अनिरस्योदिसर्वाग्निश्चीयतया
 वानग्निर्गोवत्यस्य मात्रातीव स्रवति ॥ ३२ ॥ यादवाष्टावत्रारिंशद

१ प्रायचारिणशद

सरावेजगतीजगतीसर्वाणिहंदांसिमर्वाणिहंदांसिप्रजापतिः
 प्रजापतिरग्निर्वायवानग्निर्वायवस्यमात्रातावन्नवति॥३३॥अथयानि
 दशंसादशाक्षराक्षिराउग्निर्दशहोत्राग्निर्दशप्राणाः प्राणाअग्नि
 र्वायवानग्निर्वायवस्यमात्रातावन्नवति॥३४॥वपापशुभराडावाः स
 त्वष्टिः षष्टिर्मासस्याहारात्राणितन्मासमाप्तातिमासआश्वत्थमात्रे
 मृधुः संवत्सरंतसंवत्सरमष्टिमाप्तातित्यत्रसंवत्सरकामाअथयद
 तान्यद्युदवसेवसरुन्नेतवता॥३५॥अथेतस्यप्राजापत्यस्यैकविं
 शितिः सानिधन्याद्वादशाप्रियसत्रयस्त्रिंशदकादशानुयाजा

२८

२६

एकादशापयजस्रस्यैवाशद्वपापशुभराडावाहविसदष्टाष्टं
 शमव्याष्टाष्टंशतिकासात्रिवत्माप्तातिद्वावाघोरोत्तृष्टिः यः प
 ष्ठांकोरसात्रिवत्माप्तात्यथयदतान्यद्युदवसेवसरुन्नेतवता॥३६॥अ
 थेतस्यनियुचतीयस्यसप्तदशसानिधन्याद्वादशाप्रियस्रदका
 न्त्रिंशदकादशानुयाजाएकादशापयजस्रदकपंचाशद्वपापशु
 भराडावाहविसद्वत्तृष्टंवाशद्वावाघोरोत्तृष्टिः अतोत्तृष्टाष्टंवा
 त्रमव्याष्टाष्टंवाशतिकासात्रिवत्माप्तातिवत्तस्यनियुचवासाहोमय
 न्त्तृष्टिः मयः षष्ठांकोरसात्रिवत्माप्तात्यथयदतान्यद्युदवसेवसे

२१

धेतत्र देवमुहास्येत कर्म संवत्सरमग्निमात्रात्पुत्रं संवत्सराणां
 ग्नितां संपद्यात् ॥ ३३ ॥ तदाहुर्नितस्य पञ्चाः समिष्टयजुःषि जुह्वया न
 इदं यश्च त्वना वृष्टं यमस्य त्वया दारेत्तावा एषाग्निः पशुर्वयसा
 अग्निदेवतानां समिष्टयजुःषि संचावृष्ट्या न दारं तदेवता
 यवमृजानि नद्य ज्ञेयं संचापयानीति सवेसामवस्थापयत् तदे
 नपशुत्तं ज्ञातयज्ञा पतिरपशुद्यथेतस्यात्तरं तं न पत्येव समा
 च्छापयद्यदेवमंचापयति प्राण एष पशुस्य यदंत रिया आण
 स्यतदंत रिया द्यदुवे प्राणस्योत्तरिया न त एवं मित्यंततस्मात्प्राण

२२

मृगापत्यदयात्तावृत्तानामव ॥ ३४ ॥ तदाहुर्नितनपशुताश्चापरिश्र
 यीततमां समस्तीयान्ति मिथुनमुणया पूर्वदीक्षावा एष पशुन वक्तु
 श्रुते तद्यदीक्षितं उपरिश्रयी तयमां समस्तीयाद्यनिथुनमुणया
 दितितान्त्रिविधानीक्षात्तत्र हि त्रयस्त्रिंशत्तन्त्राजिनमिष्टकोषा
 एतां कुरुत्ततस्मादुक्ताममात्रापरिश्रयीतेतदुसर्वमन्तयदात्
 पशवस्य तस्य त्राशमारुचं तव तितद्यानिका निवामधुना शनानि
 तेषामस्य सर्वेषां कामाशनेयदित्ततमिथुनं त्रान्तोपयामुय
 सेत्रावरुणोपयस्यात्येतस्यापरिवेधः ॥ ३५ ॥ तदाहुर्दद्यात्तैता

२४

स्मिन्मन्त्रद्विष्टां नान्मयुं यज्ञाद्विष्टां स इत्युक्ता आदिष्टा
 द्विष्टां दद्युः स्त्रावे सुखाय ज्ञेयं सुदस्य सुवो यज्ञातिष्ठति तां च
 तीति न तु या ऊर्ध्वदिष्टां वा एतां ऊरु ततश्चायं प्रकायामिष्टकां
 दद्यात्वा दृक् दस्युर्दद्यात् दद्यात् दद्यात् कुल्यतां ध्वजं दद्यात् ॥ १ ॥
 देह्या अयं वंश्चेत्यधमिति विविमिष्ठं ततिवावत दद्युः सुखा
 खतयमानां प्रजायति रिमां प्रथमं ० ध्वजं मातृणां चितिमपश्य
 वस्मात् प्रजायति तां पदध्वजं तमभिरवब्रवीत् पादमायानीतिक
 ततिर्युतिरिति तायुति यश्चिष्टकया दत उवाचैषा वा वयश्चिष्टका

२५

यद्देवैः प्रका

तस्मात्प्रथमाये च यमातृणां या अनंतर्हिता इत्युक्ता एधी यातन्या
 दस्या अनंतर्हिता त्रयधा या नंतर्हिताः प्रजाखाः प्रजाखाने तर्हिता गिरा
 नंतर्हिता द्यष्टा एताया एता ॥ २ ॥ त उवाच ॥ अतय धमवति विविमिष्ठं त
 तिवावत दद्युः वज्रित जई मिष्ठं तति तपां खतयमाना नानिष्टा नीच
 विश्वकर्मा वां तरिष्ट द्वितीयं ० ध्वजं मातृणां चितिमपश्ये स स्मात्प्रमि
 त्रान्तिन्यां व विश्वकर्माणां वा पदध्वजं तान् चाबु रवब्रवीत् पादमा
 या नीतिक निति द्विष्टिरिति तायुति दिष्ट्या निर्दत उवाच तस्माद्विती
 याख्ये ध्वजं मातृणां या अनंतर्हिता दिष्ट्या उपधी ये ततस्मादंतर्हि

30

30

[illegible]

प्राज्ञाश्चामनन्वायनायतस्माभ्यंतवो जुह्वति॥५॥ युद्धे तामा
 कुतिं जुह्वति॥ सवितृष्ठाग्निश्चमतया कुत्या उरुसा प्रीणा नितुमिष्टा
 प्रीणाग्निना० संत रतिनद्याद तया सवितारं प्रीणा नितुस्मा वित्राणि
 तस्मा द्वायतामा कुतिं जुह्वति॥६॥ युद्धे तामा कुतिं जुह्वति॥ सवितृ
 ष्ठाग्निश्चमतया कुत्या उरुसा प्रीणा नितु० सवितया द त्रया लो
 तः सितु नता दृष्टा यत न द्याद तया सवितारं रता च त० सितु न
 तस्मा वित्राणि तस्मा द्वायतामा कु तिं जुह्वति॥७॥ युव शु व शु क पु
 युजा तवाये सुक्याण सुता वा याच वि प्राण न त्वे त रा शद वाः कम् ३३

त्रेहं षष्ठस्मा सुव शु क॥८॥ युद्धे तामा कुत्या वि स प्रजायति
 रासी दृष स सुवः प्राणा वि सुवः प्राणा प्रजायति रथवा सा वा रा सी दृ
 ष्ठा नो युष्ठा वा वि वा यो षा शु ग य या सा आय आय न्वा त्ना का द ता
 क्षया मता मा कु तिं जुह्वति॥९॥ तां संत तां जुह्वति॥ संत तां हि ता
 आय आय न्थयः स प्रजायति शु य विद्यया सहायः प्रा वि श दृ ष
 त्वे रत दृ जु सि जुह्वति॥१०॥ त द्या ति त्रीणि प्रथ मा नी॥ मा तत्ना का
 अथ युव उर्यं युजु मयी सा विद्या जगती सा त्वरति जुगती सर्वाणि
 हं दां मि सर्वा णि छं दां मि त्रयी विद्या ययानि व न्वा यु व मा नि दि

मरि म्ना विमिमीत् ॥ १८ ॥ दव सवितः प्रमुदय प्रमुदय जपति न गाथा
 तं सो वा आदित्यादव सविता यज्ञान गच्छामवेत बाह प्रमुदय जपति न
 मुदय जपति ॥ तत्काय ज्ञात्य तिदिद्या गंधर्वः कतः कतः पुनः पुनः पुनः
 त्वा सो वा आदित्यादित्या गंधर्वान्का ता न वर ननः पुनः पुनः पुनः
 तु द्वा व स्य ति वी वनः स द द्विति वा द्वा इदं कर्म प्राणो वा व स्य तिः प्राणान
 इदं कर्म स द द्विति वा तु ॥ १९ ॥ इमे तादव सवितर्य जं प्रणयत्या सो न
 आदित्यादवः सविता ये उवाण्यैष यजियं कर्म प्रणयति तदना
 र्जं स्यु ट्वमश्रुतादवा श्रमिति यादवान वदित्यतः स विविद ॥ २० ॥

ॐ सत्राजितं तं धनं जितं ॐ स्रजितं मितियणत सर्वं सिंहादि तत्तद्दे
 त्वा सो म ॐ समर्द्धय गायात्र गारथं तरं दृढ जायत्र वरं नीति सामा
 निश्चादितिय ॥ २० ॥ स्रजितं स्रजितं स्रजितं स्रजितं स्रजितं स्रजितं
 त्वा सो ज्ञायाते वमथयः सो श्रिरष्टज्यते षमाया त ऊर्ध्वं स्रजितं
 याता ॥ २० ॥ तान्मत्ताय त्वा सो विज्राण्य ॥ २० ॥ गायत्री गायात्रा श्रि
 र्यावान श्रियो वयस्य मात्रा तावते तेन मत्ता प्रताप्तं न ॐ सिंयति
 तानि न व स्रति स्रहा का सो न व मा न व दि त्रा हि मा मि न व प्रा
 णो अमिर्यावान श्रियो वयस्य मात्रा तावते तेन मत्ता प्रताप्तं न ॐ

सिंघतिता निदशसंवत्सरा इति देशमीदृशाद्वरा विराड्विराड्भिर्द
 शदिवाग्भिर्देशाणां प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्यमात्रा तावत्
 प्रवति॥२१॥ एतस्यमात्रायां कुतायां मग्निर्देवस्य उदका मन्त्रिदे
 वा अञ्जुव न्यशुर्वी अग्निः पशुति विममश्चिच्छाम सधाय रूपाया वि
 र्जविष्यतीति। तं पशुतिर विच्छं सधाय रूपाया विरत्तवत्समा
 देतत्यशुः सधाय रूपाया मिर्जवति गोवा गोवाम्वावा सधाय पुरुष
 वा पुरुषाया॥२२॥ तञ्जुव न्यद्वहसत्वेरन्वषिष्मामाया तया मा अनु
 पजीवनीयात्तविष्यंति यद्वा असत्वेरसर्वमनुत्वम्यामरति। तं

३५

३५

पञ्चसोऽ॥

नृ

तामकं पशुं वा त्वां पशुं त्वां प्रत्युपश्यन् सत्तां गावेष्वेव तद्यादता
 तामकं पशुं वा त्वां प्रत्युपश्यन् सत्तां गावेष्वेव तद्यादता॥२३॥ अनवाध
 रुषे पुरुषादपहवा अनवाध पुरुषात्पानादवानवतिनपिहत्तसु
 ष्यां सधाय रूपाया विरत्तवत्समा देतत्यशुः सधाय रूपाया मिर्जवति गोवा गोवाम्वावा सधाय पुरुष
 वा पुरुषाया॥२४॥ तञ्जुव न्यद्वहसत्वेरन्वषिष्मामाया तया मा अनु
 पजीवनीयात्तविष्यंति यद्वा असत्वेरसर्वमनुत्वम्यामरति। तं

उदक्रामसंज्ञाविज्ञानाश्च शिरसास्माद्वर्तन्ते। मरु-
 त्तस्तेषां निराग्नयन्तु। वायुश्चिरमप्युत्थानं तेषां निगमं ॥
 तस्माद्वि० साव्येत्यानर्त्तं जायमाना जायताया नर्त्तयमाना।
 जायता इति ॥ इन्द्रविद्युता नर्त्तन्ति विद्युश्च शिरसा तिष्ठतीति ॥
 नर्त्तन्ति सर्वतावा अस्मात्तिष्ठतीति ॥ मुखं परिच्छात्तं सर्वताया निर्ग-
 मं परिज्ञातया निरूपमवक्रियत ॥ श्वेतप्रोचसिष्ठे त्वं प्रथ-
 माथरासत्ताया जगद्वत्तु ॥ इन्द्रं यद्विदुः क्रुमं चरितमा-
 सीदधत्ता ॥ अथ यद्विदुः सदि विषमरासत्ताथ यद्विदुः सकृत्पाल-

रासा तिन आसीदधत्ता जाययत्तु कपालमासीदधत्ता ॥ अथ यद्वि-
 तुवाह रिषां ता नर्त्तन्त्या तन्त्या वा ॥ अथ यद्विदुः सदि विषमरासत्ताथ यद्वि-
 तुवाह रिषां ता नर्त्तन्त्या तन्त्या वा ॥ अथ यद्विदुः सदि विषमरासत्ताथ यद्वि-
 तुवाह रिषां ता नर्त्तन्त्या तन्त्या वा ॥ अथ यद्विदुः सदि विषमरासत्ताथ यद्वि-
 तुवाह रिषां ता नर्त्तन्त्या तन्त्या वा ॥ अथ यद्विदुः सदि विषमरासत्ताथ यद्वि-
 तुवाह रिषां ता नर्त्तन्त्या तन्त्या वा ॥ अथ यद्विदुः सदि विषमरासत्ताथ यद्वि-
 तुवाह रिषां ता नर्त्तन्त्या तन्त्या वा ॥ अथ यद्विदुः सदि विषमरासत्ताथ यद्वि-
 तुवाह रिषां ता नर्त्तन्त्या तन्त्या वा ॥ अथ यद्विदुः सदि विषमरासत्ताथ यद्वि-
 तुवाह रिषां ता नर्त्तन्त्या तन्त्या वा ॥ अथ यद्विदुः सदि विषमरासत्ताथ यद्वि-
 तुवाह रिषां ता नर्त्तन्त्या तन्त्या वा ॥ अथ यद्विदुः सदि विषमरासत्ताथ यद्वि-

देवनीत्यायाषाचिर्दीक्षिता ता विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि
 मात्रादिष्टयायाषासुपजाता॥३०॥ सा विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि
 मश्वरुष्टया विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि सा विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि
 वीर्यं प्रजाताय यत्र यत्र निर्देहादतानि कल्माषाण्यतवन्॥३१॥ सा
 कल्माषीत्यायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि सा विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि
 सुपजातरत्रिमात्ररक्षि सा विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि सा विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि
 त्वेया निर्गुर्त्तं हिनस्तु हिनस्तु सा विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि सा विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि
 ताया तज्जायमाना जायाता इति॥ ३२॥ प्रादशमात्रीत्यायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि ३१

मात्रं हीदमसिवाय दत्तरत्रिमात्री त्रवत्तवति बाहुवी अरत्रिवा
 ज्ञाना विवीर्यं क्रियत वीर्यं समिते वद्ववति॥३३॥ अथ न्यतः स्तुत्या
 दन्यतरता हीदं वारुः स्तुतमुत्तयतः स्तुतमुत्तयतः स्तुतमुत्तयतः स्तुतमुत्तयतः
 वः स्तुतं यद नयादु वं वदति मागुषं यायायस्यं वा नृत्तं वत्तम
 उत्तयतः स्तुता ३४ यादु वित्तयतः स्तुततावा अत्र ध्वीर्यं यत्ता
 स्तुतमुत्तयतः स्तुतमुत्तयतः स्तुतमुत्तयतः स्तुतमुत्तयतः स्तुतमुत्तयतः
 यतः स्तुतदत वा एनेदवा अनुविष्टे स्यात्तात्कल्माषाण्यतवन् सा विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि
 नमयाम तदनु विष्टे स्यात्तात्कल्माषाण्यतवन् सा विष्टयायाषासुपजातरत्रिमात्ररक्षि

तितदनमस्मात्क्षीकाश्चनसुथयुद्वाञ्चरतितदसुभाल्लाकादे
 थयदेनएणमेरञ्चरतितदंतरिक्षाल्लाकासुर्वस्यएवेनामतदस्यो
 ल्लाकस्यः खनति॥३७॥ श्वतामादत्तादवस्यवासविभुः प्रमावश्चिने
 बाङ्गस्योष्टाल्लाहसास्यामाददगायत्रणछंदसोगिरसुदितिसवि
 धिवृष्टतएवेनामतदतातिर्द्वितातिरादत्तगायत्रणछंदसा
 थ्याअस्यागायत्रछंदादधतिष्ठथिद्याः सधस्मादग्निंउरीषमग्नि
 रस्रदात्तएतिष्ठश्रुवाविश्वरीषंष्टथिद्याउपस्मादग्निंयज्ञस्यमग्नि
 वदानंएत्येतत्रिष्टुत्तनछंदसोगिरसुदितितदनात्रिष्टुत्तन

३८

अ

नछंदसादत्ताथ्याअस्यांतेष्टुनंछंदादधति॥३८॥ अत्रिरसीत्या
 चिर्द्विषातदनांसत्यनादत्तात्तनार्यसीनिवज्जावाअत्रिर्याषावा
 रीतावेयाषाकुञ्चनहिनस्रिगमयात्यवेनामतदहंसिंसायेवयाव
 यमग्निंशक्ममखनिभुंसधस्मात्तादवेसधस्त्रयावयमग्निं
 शक्ममखनिभुमस्मिअधस्त्रयावज्जागातनछंदसोगिरसु
 दितितदनांजागातनछंदसादत्ताथ्याअस्यांजागतेछंदादध
 ति॥३९॥ त्रितिरादत्तत्रिष्टुदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्यमात्रावत्त्वे
 नामतददत्तत्रितिरादोदायायेनावउर्यनासिमंत्रयतयतवो

32

五

॥ धर ताठ ह्म क हिर ण्म यी ऊर्ध्व ति हिर ण्म यी ति वा अस्त्यु क्त नि न त
या ऊर्ध्व च द्वा ण्म यी ऊर्ध्व च ऽं मि त नि ण्म यी हिर ण्म म मृतं हिर ण्म म मृत
नि कं दं ऽं मि ॥ ४२ तां उ उ र्ति रा दा ता वु उ र द्वा रा वे स र्वा वा या गि त्पु क
म क्ष र म क्ष र मि ति अ क्ष र त द्य त द्वा गि त्पु क म र क्ष र त ये खे ण नु षु उ
त्र मा सा सा य म द क्ष र मि ति र क्ष र म ता नि ता नि पु र्वा गि त्पु क
हि स र्वा य वे त द्वा या नि ख न ति म र्वा वा वा स न र ति त्पु क उ र्ति
॥ ४३ य दे व उ उ र्ति श्रु त आ वे दि श श्र त मृ षु त हि षु वा वं द क्ष ति त
स्मा ब त मृ षु दि षु वा द्वा द ति णं दा नि य षु नि श्वा द त्त त दा यो व

五

तस्मादिशस्युत आ वांतरदिशः सर्वाश्चतद्विद्युवावंदधति तस्मात्
 वासुद्विद्युवावंदति॥४४॥ ब्राह्मणं इह सगणचिर्नवत्तयणश्रुति
 मंत्रयत तद्वा यथा हवा आन्विष्यतः परस्मादीयं मद्भुसंयत्वा
 यममदन्विष्यन्तुरस्मादीयं दधति॥१॥ तस्मात्समस्ति जयता पुरः
 तं वाजिन्ता प्रवतियाद्विप्रं तत्र मथयस्ति प्राक्षिपीय सत्तत्र
 वरिष्ठा मनु मेव तमितीयं त्वेदुरिष्ठा मेव दिमामनु मेव तमितात
 द्विवित्तजन्मपरमं तुरिक्तवनासिः पृथिव्या मधिया निरिद्वि ति
 तद्वनमता हवताः कणा यं मुं वा युमादि तं तद्वा वीर्यं दधति॥४५॥

अथ रासत्तं जुं जाथा ० सा तं युवमित्थं युं त्वेन च तमानं वा दामि
 न्याम दृष्यच्च इत्यस्मिन् कर्मणि वृष्यच्च इत्यतः तदभिं स रंत मस्मद
 सिन्धुर्न स रंत मस्मात्प्रति तमिता तत प्रा सत्तनी च दधति॥३३॥
 ज्ञाया ताया तात वस्त्रं वाजवा क्क हवामह इत्यन्त त्वेवाजः कर्म
 णि कर्मणि त वस्त्रमान्तान्त हवामह इत्यतः प्रा वाय इन्द्रमृतय
 इतीन्द्रियवंत मृतय इत्यतः तद्विद्युवावंदधति॥४३॥ तिरि सिमंत्रय
 ता त्रिदश्विरी वानश्रिया चित्यस्य मां त्रा तावते त्विष्यत द्वीयं दधति
 ॥५॥ अथेना आ उक्रमयति तद्वनमतेः पृथु सिरचिच्छति नाप

स्पृशन्नाग्निरप्यन्यथावाप्तस्नायमग्निर्हि न स दिति ॥ ६ ॥ साश्च मुक्तम
 यतिः। प्रतुर्वै नृह्य वक्रासनुजशीरिति पाभावात् अथ सिधुरमाणा गच्छ वा
 क्रान्त्या स्नानमित्यत इन्द्रम्य गाणपत्यं माया चुरदीतिरो प्रावृण्यत्वा
 यात देवता तस्य गाणपत्यं सत्या चुरदीत्यतश्च देवतमाश्रयनाच्चिरुक्तं
 ॥ ७ ॥ अथ गमसंभुर्वैतरिह्यदीदृशं सिधुरमग्निरसत्या निश्वसन्ति त्वं तिस
 र्ववत्तु स्यात्वं भुवः सा सप्तजा सदुतीयं तेषु पातया सप्तजा सह
 त्वतश्च देवतं गमसनाच्चिरैरुक्तं ॥ ८ ॥ अथाज्ञां प्रशिष्टाः सधस्त्रादिभि
 र्ग्रीष्मं गिरसन्तान्तरनिप्रशिष्टान् प्रस्त्रादिभिर्ग्रीष्मं मन्निवदान्तर

[illegible]

५२

आया मवेन मदे न दिश्विच्छिन्निस्त्रायां दिशि विंदति न प्रयं नानि
 पुरीषमंगिरश्च दक्षम इत्यग्निपशुमग्निवदेक्षम इत्यतता ॥ ३ ॥ अथा
 नक्षत्ररूपमीक्षते तन्नि पुरीषमंगिरश्च दक्षिणम इत्यग्निपशुमग्निव
 दक्षिणम इत्यतवादनमन द्वा पुरुषाणां विच्छिन्नि ॥ ४ ॥ अथ वल्मीकवा
 पा सुधिरा व्याध निहितानव नितामुन्नीक्षत इत्येव वल्मीकवा यमु
 वा शमाला का एतद्वा एनंदवा गृध्रा ला कश्च विद्यादमिच्छं स्यायेति
 नमयामतद इच्छला कश्च विद्यादमिच्छं ति ॥ ५ ॥ अथ गिरुष सामग्रम
 स्वादितितदतमुषश्च क्त्तनुद्वानि प्रथमा जीतवदा इति तदा ॥ ४२

तमुहः श्रेष्ठं नृपुत्र्यस्य पुरुत्रावरमी नितितद नं सुयस्य रजि
 श्रेष्ठं नृपुत्र्यदवाष्टि वी आतताय नितदिनं द्यावाष्टि व्याते कं सु
 समविंदं स्यायेति नमयामत विंदतितं यदा परापश्यतामवा स्य
 त्यागं तिष्ठेदं ॥ ६ ॥ अथाश्वमसि मंत्रयत एतद्देवदवा अत्रुवन्त्या भूना
 मस्या एहनाम तिश्च मावेया माश्वमसम्य पा भानम एहनाम तित
 स्यश्च संपा भानम पा च्छाये वा स्यायामत बुमं पा भानम एहं ति ॥ ७ ॥
 आगत्य वा ज्यध्वनमित्या गता ह्यस्या ध्वनं तिसर्वा मृक्ष विधुचुत
 इति पा मावेष्टुधः सर्वा न्या भूना विधुचुत इत्यत नुमा ड दितदस्य

एविश्वमृदमसिजुह्वात्तु तद्वेदवाअबुवांश्चतयधमितिचिन्ति।
 छततिवावतदबुवस्त्वतयमानाएतामाहु निमपश्यं समजु
 द्बुसांज्जामोलाकां सुखामपश्यन्॥१५॥तबुवस्त्वतयधमवे
 तिमिचिन्तिमिच्छततिवानदबुवस्त्वतयमानाएतां द्वितीयामाहु
 निमपश्यं समजुद्बुसांज्जामोलाकां सुखामपश्यन्तात्त्व
 ताअग्निवायुमादित्यमतात्त्ववादवताद्विच्यंति सत्येतिनद्य
 जमानएतआहुतीहुवेमांश्चलोकां सुखामपश्यन्तात्त्ववादवता
 द्विच्यंति सत्येतिनद्य

आ ३

४५

४५

वताअतिषजति॥१६॥यद्वेदेनाआहुतीजुह्वातिमृदं वतदपश्य
 प्रीणातिनदृष्टा प्रीचायिन संतरतिच्यतिपक्रान्तां जुह्वातिमृदं
 तदपश्यतिपजति॥१७॥आज्यनजुह्वातिवाज्यावाआज्यं वज्रामरा
 स्माएतदस्तिगासारं कस्यान्याथा एतावाआज्यं एतएवेतुं शिं
 वतिमुवाणवृणवेषुवावृणवेषुवतः सिंचति घ्राहाकारणवृषा
 वे घ्राहाकारावृषावेषुवतः सिंचति॥१८॥आवाहिधर्मिमनसाधृ
 तानन्यावाजुह्वातिमनसावृष्टातनवत्तुनअतिक्षियंते बुवता
 निविश्वतिप्रन्युह्यपसर्वाणि बुवनानि क्षियतिष्ठुंति रश्मव

यसा वृहंतमिति पृथुर्वाप्यतिर्यङ् यस्मा वृहं धूमनश्च त्रिषु मूलो
 रत्तसं दृशानमित्यवकाशवंतमानेरजा वृंदीयमानमित्यतः ॥ १७ ॥
 अविश्वतः प्रत्यं वं जिघ्रामीत्या॥ सर्वतः प्रत्यं वं जुहामीत्यतु दधरे मा
 मृतसातकुषातव्यहीउमात्तनमनसातज्जोषायतात्ततमर्यशी
 म्यहयुद्धाप्सी अग्निरिति मर्यशी ह्यपस्य दद्वयद्धाप्सी मिनीति मृग
 तन्वाज्रर्जुराण इति तन्वा णा निमृगानन्वादीयमानान्तघति ॥ २० ॥
 स्यामतिजुहोति द्विपाद्यजमानायतमानानि र्गोवानग्निर्गोव
 त्स्यमातोत्रातावतेवेन मतप्रताचतं संवत्यान् गीस्यामग्नि ॥ ४६ ॥

मावेताप्रताचतं संवतितयदाग्नयेण तनाग्निरथयुत्रिषु लो
 तान्तेष्टाणं प्राप्ताग्निर्गोवानग्निर्गोवत्यस्यमात्रातावतेवेनामताप्रताच
 तं संवती प्राप्तीत्यसर्वदेवाः सर्वदेवत्यो ग्निर्योवानग्निर्गोवत्यस्य
 मात्रातावतेवेनामतप्रताचतं संवति ॥ २१ ॥ अश्वमपदजुहोत
 ग्निरथयुदश्च स्यादास्येत अग्निमात्पवाङ्गनीति नवतः ॥ २२ ॥ अथ
 नेपरिलिखति मात्रामवास्मा एतक्ररातियथेतावानमीत्यव
 ॥ २३ ॥ युद्धवेनं परिलिखत्यतद्विदवा अविमयुर्याद्वेन इममिह रक्त
 सिनाङ्गावदव्य रितितुमापवाङ्गपर्यथयस्येवास्मा अयुम

तं पुरं एरि शयत्य आबुजो वा अचिर्द्वामवा स्मा एत दसिगा शारं क
 रा तिसर्वतः एरि लिखति सर्वत एवा स्मा एत वज्रमसिगा शारं करो
 ति त्रिभुजः एरि लिखति त्रिभुजतमवा स्मा एत वज्रमसिगा शारं क रा
 ति ॥ २४ ॥ एरि वा जपतिः क वि एरि वा पत्र पुरं वयं वममश्नुति रित्यस्ति
 मवा स्मा एत ऽपञ्चन्यवर्म करानि एरि वतीतिः परी व हि पुर आ प्र
 यीतिरु मि पुरा मवा स्मा एत करानि सा देषा मि पुरा दीप्य माना
 ति श्रुति मुनि मि पुरा मवा स्मा एत करानि तस्मा दुदित पुरा परा
 मं रूपं यत्रि पुरं स विवर्षी यसा वषी यसा ह्ये दसा पुरां पुरां ल

र्वां वरीयसी करानि तस्मा पुरां परा परा वरीयसी ल्खान वंति
 ल्खान हि पुरा ॥ २५ ॥ अथ नमस्यां खानत्य तद्विद्धवा अविनष्टु द्वि
 नश्ममिह रश्नां तां नान हन्क रितित स्मा शमा म वात्मन मकुर्व
 नुश्मा आत्मानं गा श्यतीति सा समं बिना स्यात्तदस्य यमात्मानव
 नित्य हव समं बिना प्यानि वीर्यं एत श्दं यद्वि एत स्यात्प्यानि
 मतिरिच्छत्त मुयात इव न्ययं नूनं च दैतद्वि एत सः ममृचं
 यममं बिनं वज्रः अक्ति एष कु र्यान्वतिवत आत्वे दिशः सर्वा स्या
 एवेनाम तद्विद्याः खनति ॥ २६ ॥ आत्मानं ॥ अथ नमः खानत्य विन

द्वापरादेवा अनुविद्यास्वनं सत्येवेनामयामत दनुर्विद्यस्वनतिदे
 वस्यवाप्तविदुः प्रेमवश्चिनाबीजं न्यासादस्यान्यांश्चिद्याः सध
 द्वाहनिंदरीषमंगिरश्चस्वनामीति सविदुः प्रसूतएवेनाम तदना
 त्तिदेवतातिः प्रथिद्या उपसूतदमिं पशव्यमग्निवस्वनतिः ॥ १ ॥ ज्ञाति
 मंतं ब्राह्मणं प्रतीकमिति ॥ ज्ञातिश्चात्राग्निमुप्रतीका जज्ञिणा
 नाबुनादीद्यतमित्यजस्यणाविषादीयमानामित्यवै तच्छिवे प्राजा
 त्याहिंसंतं प्रथिद्याः सध द्वाहनिंदरीषमंगिरश्चस्वनाम इति वि
 वेप्रजात्याहिंसंतं प्रथिद्या उपसूतदमिं पशव्यमग्निवस्वनाम

४३

मंडात्यतत्ता ॥ २ ॥ द्वात्यांस्वनतिद्विषाद्युजमानायुजमानान्निर्यावा
 नमिर्थादत्यस्यमात्रातावतेवेनाम तस्वनत्याद्या द्वयं ॥ ३ ॥ स्वरिते न
 एमृद्वापश्च ॥ ३ ॥ सवेस्वनामिस्वनाम इति स्वनतिस्वनामीति वा एत
 जापतिस्वनस्वनाम इति ॥ ५ ॥ तितदेवा सस्मस्वनामिस्वनाम इति ॥
 ४ ॥ सवा अत्यास्वनवास्वनामिस्वनाम इत्यादवा अतिरांत्ता
 त्येवयं एवेण बीक्रियतवा वा एतम आदवा अस्वनं सत्ये
 वेनमयुमतद्वावेवाच्यास्वनति ॥ ५ ॥ अथेनेन साजित संतरति
 याज्ञावेसा डिनेय ऊएवेनामस्या तसं तरति तामत श्रुदां

मित्वेत्तामानिष्ठं हः स्रुत्वेन तत्तुंतरतितुश्च स्त्रीमुपमृणानिय
 ज्ञावेत्तस्माजिनं प्रजापतिर्वयज्ज्ञातिरुक्तावे प्रजापतिरुचरत
 त्यापविबुधः प्राचीन ग्रीवत द्विहवतोत्राह अथेनं उक्तरपार्थमेन
 रतिगायानिर्वेष्टुं करण्यया नितप्रतः सिंरति। यद्वेद्यानोत्तरतः
 सिद्यत्ततत्रजनिष्ठुत्तरजिर्मात्रणापमृणानिवायेमोत्रावाक्युक्
 रयर्षी॥ यत्रपांष्टमसिया निराग्न रित्यपां ह्यतन्यष्टाया निहो
 दान्नः सधुप्रमसितः पिबर्ममानमिति सधुप्राह्यतदतितः पिबान
 वर्धमानामहां अत्रा उक्तर इतिवर्धमानामदीयधु उरंकर इत्यत

५७

द्विहमात्रयावरिष्ठाप्रयत्न्यनुविमाष्टीसोवा आदित्यपाणि
 नोद्वेतमत्यादिवावरिमायं उमहेति ह्योर्चस्त्रेनयत्वात् वेतदा
 हः॥ ननुवरं च स्माजिना उपमृणानि। यज्ञावेत्तस्माजिना। नयवे
 तस्माजिनमियमुवेयज्ज्ञास्यो हियज्ज्ञायात ह्यो उक्तरपार्थमा
 पावेद्यो रापः उक्तरपार्थमुत्ररावा अस्यावस्यो॥ ए अथेन अति
 मृशति संज्ञासवा न्यासत कलातिशर्मवस्त्रोवर्मरिष्ठ इतिवार्म
 वस्त्रोत्पेतवर्मवाष्ठी प्रच्छुल्लउत्तरत्य छिप्रात्यतवज्जल
 उत्तम्यवस्त्रती संवसाथामित्यवकाशवती संवसाथामित्यवत्त

तद्विपरीणमिति विवृतमग्निपशुमिति तत्ता॥११॥ संवसायां च
 त्विदं समीचीनरसात्मानुति संवसायात्मनं च त्विदं समीचीनर
 सात्मानुति तदग्निमंतर्त्तरिष्यंतीत्यातिभंतमजप्रमिदित्य
 स्मावा आदित्याणां मिः स एषा ज्योतिमानजप्रमामत अंतरा बि
 चतस्रस्मादाह ज्योतिभंतमजप्रमिदिति॥११॥ द्वाभ्यामसि मृशति॥
 द्विधा द्यजमानाय जमानाग्नि यावानग्निर्वावत्यस्य मात्रा तावते वा
 न्यात्मन संजां कृत्वा त्याग्यादयं ह्येव तद्वै च स्माजिनं ॥ ३ ॥
 एवमेवा॥१२॥ वा स्तणं॥१२॥ अथ मृते उमसि मृशति उपरीणासीति पशु

तिष्ठिद्वा नित्येतत्सादयायज्ञः६१
मुञ्चतम्याया नादितिज्ञज्ञाजिनंवे मुञ्चतम्यायातिर्दशादीन् नान्
विषयज्ञासीति। अहवः संदवानवद्विषायज्ञासीत्यतदन्तर्गतम्
मातवत्याक्षरति यजमानायाग्निषमाग्रास्मि॥६॥ निरुदाता
तविद्यानश्चान्निर्वादाताञ्चज्ञाजितं० हाडृषदन्तर्विद्यान्तर्गतम्
नित्यतात्राद्यादीदिवा३ असदमुदङ्गइति। ब्रह्मादीषमाग्रास्य
दङ्गजत्यतददङ्गव्रतप्रमतिर्वसिष्ठइत्यदङ्गव्रतप्रमतिर्दृष्टिदशिः
मुदङ्गस्य विजिज्ञौ अग्निरिति सर्वविमदङ्गं सर्वतत्सुविजिज्ञौ
अग्निरित्यतद्वाच्यामाग्नयीत्यादिषुत्यांतम्योक्तावधुः॥७॥ अत्रापि

दृक्प्रसात्तवतिदृदतीवाणमंशितानिमंषद्यतयादृष्टिग्यानेपे
 तःसिद्यततादृजायतनद्यदतामत्रदृदतीकरातितस्मादृष्टं
 वितादृदतीमत्तिमंषद्यत॥०मंसीदृष्टमहांअसीतीदामत्ति
 ताप्रतंमिस्तंमंसादयतितस्माद्यानोएतःसिक्तंमंसी
 दतिगावच्चदववीतमइतिदीप्यच्चदववीतमइत्यतद्विधुममतिः
 अरुषंमित्यध्यासुजप्रशुचदरीतमितियद्वावाणमसृष्ट्यातयेष
 धुतमरुषंविष्टुजातदरीतमितिदृष्टशङ्क्यवत्स्रष्ट॥एताःषट्से
 पद्यंताष्टुष्टुवःसंवसराभिर्ग्यावानभिर्ग्यावत्तस्यमात्रातावत्त
 सप्तसरः॥

५१

२७२

वतियविद्वद्वसंवसरमत्तिमंषद्यततदृदतीमत्तिमंषद्यतदृद
 तीद्विसंवसराद्वादृष्टोपाणीमात्स्याद्वादृष्टकाद्वादृष्टामावाद्याम
 त्रिंशदक्षरादृदतीतंदक्षिणतउद्वेदमादृष्टिदक्षिणानाक
 उदायानोएतःसिद्यतणायअस्मिन्दिह्यातिरविद्वदमादृष्ट
 तिरतस्माविद्वदाय॥११ब्राह्मणां३अथतत्रापुनपत्तिनयतिय
 द्वाअस्येक्षतंयद्विलिष्टमस्तिखेतमंधीयतद्विषवास्यातद्व
 तविलिष्टंसेतानातिसंदधमति॥आपादवीरुपष्टजमधुमतीर
 यस्मायप्रजात्यइतिरस्मावेमधुरमवतीरयस्मन्वायप्रजात्यइ

तत्तत्रासामासुनादुक्किततामाधयः सुपिचलाः २ यथावा आसु
 नादुक्किततत्तुधयः सुपिचलाः ॥ २ ॥ अथना वासुनासुदक्षतिवहा
 अस्येदत्तं यद्विलिष्टं वासुनाखितमुंधीयतवासुनिवास्यगतकृषं
 विलिष्टं संतनातिमंदक्षति ॥ ३ ॥ संतवासुर्मातरिश्वादक्षद्वित्यं
 वेवासुर्मातरिश्वायायंप्रवतजज्ञानायाहृदयं यद्विकसमित्ता
 ज्ञानायाहृदयाएतद्वदयविकसंयादवानोवरमिप्राणायानात्य
 दिसर्वशादवानोवरमिप्राणायनकुस्मिदववषडमुत्पमिति
 प्रजापतिर्विकस्मृताएवतदिमांरुषकृरातिानादितावत्ययादु

५२

५३

तिरसिअथेषा ॥ ५ ॥ अथनादियिः सुंदक्षति ॥ ६ ॥ अस्येदत्तं यद्वि
 लिष्टं दियिर्वेतमुंधीयतदियिर्वास्याएतज्ञानं विलिष्टं संतनातिम
 दक्षतिमुज्जमावमावद्विगो सुंदक्षतिनुस्मादरातद्विज्ञासुं दित
 यमावमावतस्माद्वेत्तसुं दितइत्यायतिअथानाथतिद्व
 णवद्विद्वजानयानयावेत्तषडं क्रियतनायेवेतामेतजिष्य
 ति ॥ ५ ॥ अथयज्ञाजिनेवपुष्करपाणं वसमुद्भूतिायानिर्वपुष्कर
 याव्याताप्रतः सिकुं समुद्भूतितस्माद्याव्याएतः सिकुं समु
 द्भूतसुजाताज्यातिषा सहशर्मवुरुथमासद्वरितिमुजाता

स्वयं ज्ञातिषा सह शर्मस्वेतद्वरुथं यच्च सा सीदति ॥ ६ ॥ अथेन मुपन
 त्यति ॥ त्वानोता प्रता युनक्ति तस्माद्यानो एता मुक्तं न निषद्यत
 क्रियात्वा क्रियादिवा यं यं जंति मोक्षं न त्रिषु रूपा विषयं रजु वर
 एतामेवेनादन ज्ञाया यथा वा सः परिक्षपय्यद्वे एरिक्षयं पयति ॥ ७ ॥
 ता तस्या क्ता बंधुः ॥ ८ ॥ तत्पुत्रस्य निवासा आन विश्वरूपं संश्रय
 च वितावम वितिवरूपा एव या ज रुड्जुरवरूपा मुवेन दितु क्त
 मुथा वा सः परिक्षपय्यद्वे एरिक्षपयति ॥ ९ ॥ अथेन मादाया निषत्ता ॥
 तत्सो वा आदित्यशेषा निरमुं तुदादित्य मुदा पयत्तु ॥ १० ॥

एतन्धारा विषयजु ॥ ११ ॥ निषयजिायत्तद्वाना दद्याद्वि त्पुतिमा
 तदेवी धी स्रया ना एतत्तु ॥ १२ ॥ एतत्ता सा दृहता मुशु क्तिरिति दृष्टं ता
 यय सा सा दृहता मुशु क्तिरित्य तुदाय मा हिस्रय स्रिति रिता यव
 दार स्रमुशु शस्रु आन वा हि वा दृ स्रिति त्तत्ता ॥ १३ ॥ अथेन मितज
 द्वं प्रांच प्रशुक्ता तस्मात्वा आदित्यशेषा निरमुं तुदादित्य मितज द्वं
 प्रांचेद धनि ॥ १४ ॥ तस्मादसा वादित्य उत ज द्वं प्राचीयुत ज द्वं ज पुण जत
 त्य निषाद एवानु स विता निषये व मुजु स्रया बंधु रू द्वा द्वा जस्य स
 विता स्र द्वा वि ण्यति श्रु ज म न नं साना निषदे जि निवा ज नि वि द्वं

यामह इति रजमाया वाणतु स्यां जाया वा घृत स्यात्ततः दपरा बाहुः
 प्रयत्नातिपरा बाहुः स्य प्रयत्नात्तु सुपातदरति तमुपावहत्या परि
 नोति क्षरयति तस्मात्परिवृद्धः ॥१० ब्राह्मणं ॥४ दुष्टे पक्षवत्तु यपशु
 तत्तिमं त्रय त एतद्वा पशुदवाः संतरिण्यंतः पुरसा दीर्घमदधु स्यात्ति
 त्रय त्ततः अंतरिण्यंतुरसा दीर्घदक्षति ॥११ स्यात्तमत्तिमं त्रय त्तसु ज
 त्तागार्त्ता अमिरा दस्या रिनी मवेद्या वा पृथिवी ला दमी ताया र
 ष जाता गार्त्ता म्मवारुर्विष्टत उषधी यो निसुवी सुख्य पत्रा रु दित
 त उषधी विष्टतः शिशुः परितामां स्पृकृ निति विवावाण प शिशुः ॥

परणतुमां स्पृकृ नतिरावात प्रमादुत्स्या अधिकृतिरुदजा शत्या
 धाया वाणतु स्यात्ततः स्यात्तपक्षकृतिरुद ॥१२ तित दाश्ववीर्षदक्ष
 ति ॥२ अथ रां सतं ॥३ मिरात्तव वीङ्गा आशुत्तव वाज्यर्व निति स्थिर सत
 व वीङ्गा श्याशुत्तव वाजी वार्ध नित्यत स्युत्तव सुषुद सुमानः उरीष
 वादण इति उषुत्तव सुशीम सुमानः पशय वी दत न इत्यत व ज्ञा सत
 वीर्षदक्षति ॥३ अथाजं ॥४ शिवात्तव प्रजा स्यामां नृषीत्य म्मगिर
 इत्य गिरा वा अतिरा म्मयाजः शमयत्य त्वेन मित दहि ॥५ साय
 माद्या वा पृथिवी अनित्या यी र्मेति रिद्धं माव न स्य ती नित्यत सुर्व

५५

माहि० सीरित्यतवृद्धजुवीर्यंदधति॥प्रतिस्तिरतिमंत्रयातत्रिष्टा
दत्रिष्टोवानत्रिष्टोवत्यस्यमात्रातावत्तिवाष्टतद्वीर्यंदधति॥५॥
त्येनमातृषीपश्वनामुपरिष्ठात्ययज्ञातितादनामतिःपश्वतिःसंनर
तिनापश्वशनिवस्त्रावियगावितरदंनदिदंरतावज्जणदि
नसानीत्यायाअग्निरयुपश्वशमातृदयुमग्निरिमान्यश्वदितसा
द्विती॥दत्तमुखास्यापरिष्ठात्ययज्ञातिप्रिउवाजीकनिकृदद्विनि
प्रिउवाजीकनिकृदुमानइत्यतन्नानदत्रासत्तःपश्वतितद्वयम्
युक्तुविस्ससत्तनिरादत्तत्रासत्तश्रुवंदधतिस्तरंनमिप्ररीय

माणाद्यायुषप्रारुतिसुरंनशिंपशुचंमाअस्माकर्मणपरापादीत्य
तश्चादनमाश्वनसंनरति॥५॥अथरासत्तस्यवृषाग्निदृषणंनरत्तिनिः
षावाअग्निदृषारासत्तस्यवृषादृषाणंनरत्यपांगुर्नंसमुद्रियमित्य
पुंरत्त्वषाणंनसमुद्रियसुादनंरासात्तनसंनरति॥६॥अथापाद
त्तुनयंआयाद्विब्रितुयइत्यविवैतवइत्यतश्चादनंनरत्तणायुक्तु
तस्माच्छेप्राङ्गुणादियादत्ता॥७॥अथाजुम्पुंरत्तुंसत्यमित्य
यंवाअग्निर्जतमसावादित्यसत्ययुदिवामावृत्तमयुंरत्तुंसत्यमित्य
त्तद्वयुमग्निसुस्मादादत्तुंरत्तुंसत्यमित्यतद्वनमाजुतसं

ति ३

५७

नृत्तमुष्माशुत्यतद्वितस्मादायतर्जिधायविच्यतिरुदितार्थेनदि
 ० स्याद्वितितान्यपत्वेनामनछमयति प्रात्यनंमादध्वंशोवावा
 त्वेतिनावादि० सिष्यतीत्यस्यचिश्वाअनिगअमीवा निधीदं ना
 अपडर्मतिजहीतिव्यस्यचिश्वाअनिगअमीवाचनिधीदं नापसर्ष
 पाप्मानंजहीत्यतत्॥१६३३धयःप्रतिष्टस्त्रीतपुष्पवतीःसुपिष्ठा
 लाशत्यतद्वितनासा० समृद्धंरूपंयसुष्पवत्यसुपिष्ठा समृद्धा
 एनंप्रतिष्टहीतत्यतदयंवागर्तजवियःप्रत्तं०सधस्रमासदद
 न्ययेवागर्तजतव्यःसनातनं०सधस्रमासददित्यतत्॥१७३३

यमाज्ञा

स्यामुपावहरति। द्विपाद्यजमानामिष्यवानमिष्योवत्यस्यमात्रा
 वतेवेनामनुपावहरतिनंदक्षिणतउद्वसुपावहरतिरस्या
 क्तावंधुरुद्वतमावाक्षितंनवतिमुत्तेनमुपावहरतुद्वत
 वाक्षितमिमादधतिमिकताउपकीर्णात्तवतितासासा
 धु॥१७५५रिश्रितंनवात्यतद्विदवाअवित्तुयर्थद्वेनरमभिव
 द्वा०मिनाज्ञानदन्तुश्रितितस्माएतांपुरंपर्व्यश्रयंसत्येवा
 अयामनांपुरंपरिश्रयत्याप्याप्यानिवीडध०एतइदंतिरवति
 त्यातोएतसिद्युतायातिरूपामवक्रियततुस्तदपिद्वयाजय

यातिरश्त्रेवविचरति॥१॥ अथ्येनेविषाति॥ तद्वापवा
 दस्यसंयुच्यतितामवास्मादितुयंरुद्धिद्वा दमन्याया
 गतिनासताद्यानि॥ अजतयति॥ श्रुविषाजसाहयुनाश्रयुचानरंमि
 विषाजसाहयुनादीपमानइत्येतद्वाधश्चविषारहासाश्चमो
 इतिबाधश्चसर्वान्यामनइत्येतद्वाधमोणावृहत्तमसीतिमान
 त्परहंतुदवस्यप्रणीतावित्याश्रयमाशास्त्रा॥ शिअयाजाना
 म्नाहिद्यादीव॥ प्रायःपश्यन्मृज्जात्यपाह्वातायषादित्तम
 लादिथडुदीवीप्राच्यतस्यांतद्विशिष्येदध्वानितस्माउसायद॥

५८

वमनुष्टुः॥ पश्यनुपजीवंति॥ ब्राह्मणंम॥ ५॥ परीकषायुनि॥ पक्काः एताः आपोस
 वंति॥ स्थेनेववृद्धेवपरीकषायुनासोमोवेपर्णंमंडुमाउवैसामएतुदवा
 एकमग्निरूपमेतस्येवाभिरूपस्यापाम्ना॥ १॥ ताउपसृज॥ स्यापेदिष्टामयोसुव
 इतिबावैदवृतामृगस्तृत्तावांषुजुः॥ सेवुदेवतासुवसीदेवतातद्युस्तुदे
 ताः आपःएवेषुनिवसन्त्याः॥ अमृतापःएकःरूपः॥ समुद्रश्चनताएतासु
 देवैतुदपुंरुति॥ २॥ अथफेनंजनयित्वानुवदधाति॥ सुदेवनस्तेनोद्वि
 यःरूपमसृज्यतनुदेवेतदुपडूराख्यमानेवतत्रमृदः॥ संशोतिसेवमृद्य
 तन्मतीयःरूपमसृज्यतेतस्मात्वाः॥ एषुरूपेभ्योयेसृज्यततेभ्यःएवेनमेत
 जनयति॥ ३॥ अयाजलोमैःसुःसृजति॥ स्थेनेववृद्धेवाजलोमेरेतद्वा

एनदेवाः पशुभ्योऽधिसुमभरंस्तुयैवैनमयुमेतुत्पशुभ्योऽधिसंभरतितद्युदज
लोमेरेवाजेहिसुवेषापशुनाऽरुपमथबल्लोमलोमहिरुपा॥४॥मित्रः सः सृज्य
एषिवीहृमिवज्योतिषासदिति प्राणोवेमित्रः प्राणोवाएतदयंकमीकरो
सुजातजातवेदसमयक्षायत्वा सुः सृजामिषजान्भ्यां दुः निषयैवमुजसृज्याव
धुः॥५॥अथेतुत्रयुपिष्टेनवति॥शर्करुष्मायोरुसस्तेन सुः सृजतिस्थितेव
वसुदेवतेन तावतीवाऽयमये सृज्यततद्यावतीयमये सृज्यततावतीमेवैनामे
तत्करोति॥६॥रुद्रः सः सृज्य एषिवीहृदज्योतिः समीधिरऽस्यसावाऽआदि
त्यएषाग्निरेतदैतदुडाः सः सृज्य एषिवीहृदज्योतिः समीधिरतेषानानुर
जस्यः कुक्रोदेवेषुरावतऽइत्येषवाएषानानुरजसः शुक्रोदेवेषुरावतः॥७॥

हृन्माः सुः सृजति द्विषाद्युजमानेवजमानेर्निर्वावाः तावतैवैनामेतसुः सृ
जति॥८॥अथत्रयोतिः सुः सृष्टावसुनीसैरिति सुः सृष्टावेषावसुनि
असृष्टेनैवतिभुमित्रेणतदुसुनिर्बुद्धेः सुः सृष्टावेषावसुनि
वाराहेतुकस्मृत्प्रायसृष्टस्तान्माः सृष्टावेषावसुनि
वाग्यैः सिनीवाली सैनाः हस्ताभ्यां सृष्टावेषावसुनि
नीः सुककपद्मी सुकरीरुस्वोपचेतिषोषावैसिनीवात्यतदुवैषोषावैसु
सृष्टावेषावसुनि सुकरीरुस्वोपचासुमर्दयस्यैवैनामेतसातुभ्यम
दितेमुष्मोखादवातदुस्मायोरितीयवाऽआदितिमुष्मोखैस्तदा॥९॥उरवा
हृणेतुशुभ्र्यावाहुभ्यामदितिद्विष्टेतिशुभ्र्यावहिकरोतिवाहुभ्याव

धिया च माता पुत्रं बुधो पृथ्वी साग्निं विनर्तुर्गर्भं प्रतिष्ठा माता पुत्रे सुपृथ्वी विनर्तु
 देधुमग्निं दुर्न विनर्तु स्यतु वा ॥ ११ ॥ त्रिभिः प्रयोति त्रिबुदग्निर्बुवानग्निर्बुवस्य स
 मात्रा तावत् वेना मेत स्योति द्वाभ्याः सुष्टु जतित स्य च पु च धिनि को प्रिः पुं व
 सुवः संवसरुः संवसुरो अग्निर्बुवानग्निर्बुवस्य स्य मात्रा तावत्तु द्ववति त्रिभिः
 पातु पृथ्वी तितुद द्वाव द्वा कराय त्रीणाया त्रीभिर्बुवानग्निर्बुवस्य स्य मात्रा
 तावत्तु द्ववस्य यो अष्टा करवा इय मये स्य तत आ वती य मये स्य तत आ वती से
 वेना मेतु क्करोति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ अथ मृत्पिण्डं मपादने ॥ शोर्वेनं निध
 येत्तं मुन्यते मखस्य शिरोसी ति बहो वै मखसु स्येत क्षिर आह वना यो वै व
 त्स्य शिर आह वना यं कु एतं वै धु नवदितु स्मादाद मखस्य शिरोसी ति ॥ १३ ॥
 बुद्धे वाह नखस्य शिरोसी ति जुपत एष एत द्युञ्जी पुते शपितो वे सुख

तो जायमानो जायते शपितो मुखतो जायमानो ध्यायाता इति ॥ १४ ॥ अथ यतिः
 वसवस्त्वाह एव तु गायत्रेण बुद्धे सागिरस्वदित्ययं दे पृथ्वी को निधिसुमेत इति
 वा गा यत्रेण बुद्धे सा कुर्वे स्युवेन मयमेतद्वा यत्रेण बुद्धे सा करोत्यगिरस्वदि
 ति वा एणो वा अगिरा बुवसीति शिरासीत्येतदथा प्रतिष्ठितासीति पृथिव्यसी
 ति पृथिव्या ह्येति विद्वरियानु यिषजा रायस्योपगो पत्यः सुवारीयः सजा
 तान्यजमाना येत्येतद्देव सवः इमं लो कं कृत्वा तस्मिन्ता मा शिषमा वा सतत
 तथैवेतद्यजमान इमं लो कं कृत्वा तस्मिन्ता मा शिषमा वा सततं वादे शमादे
 शमा त्रीं कृत्वा यास्ये सर्वतस्तीरमुत्तयति ॥ १५ ॥ अथ पूर्वमुद्धिमादधाति रुद्रा
 स्त्वाह एव तु बुद्धे नै न बुद्धे सागिरस्वदित्यं त्रिदं दे पृथ्वी सुमेतदुद्धिमादधाति रुद्रा
 के नै न बुद्धे सा सर्वस्युवेन मयमेतद्बुद्धे नै न बुद्धे सा करोत्यगिरस्वदिति वा एणो वा

अगिरा बुवासीति स्थिरासीत्येतदयोऽतिष्ठितासीत्यन्तरिक्षमसीत्यन्तरिक्षः षड्
 द्विर्द्वीरयामपि प्रजाऽरायस्योपपत्त्यऽसुवीर्यऽसजातान्यजमानायेत्येतद्देव
 द्याऽन्तरिक्षं कृत्वा तस्मिन्नेतामात्रिषमात्रासततथैवेतद्यजमानोत्तरिक्षात्
 तस्मिन्नेतामात्रिषमात्रासतऽसंलिप्यसऽश्वत्थाः॥४॥ अयोत्तरमुद्दिमादधाति॥
 आदिस्याद्वाहवतुनागतेन कंदसागिरस्वदिति द्यौर्देवऽउद्दिस्मेतदादि
 साजरातेन कंदसाकुर्वन्तथैवेनमप्सेतज्जागातन कंदसाकरोत्यगिरस्व
 दिति आगोवाऽअगिरा बुवासीति स्थिरासीत्येतदयोऽतिष्ठितासीति द्यौर्
 सीति द्यौर्देवऽउद्दिर्द्वीरयामपि प्रजाऽरायस्योपपत्त्यऽसुवीर्यऽसजा
 तान्यजमानायेत्येतद्वाऽआदिस्यादिवं कृत्वा तस्यामेतामात्रिषमात्रास
 ततथैवेतद्यजमानोदिवं कृत्वा तस्यामेतामात्रिषमात्रास॥५॥ अथेतेन

तुतेन नुपाकरोति विष्णवे देवादे आनराः द्यावापृथुतेन कंदसाऽदि
 रक्षदिति दिशो हेतद्यजुरेतद्देविष्णवे देवादे आनराऽपृथुलोके प्रखायामेतन
 चतुर्थेन यजुषादिशोदबुसथैवेतद्यजमानऽपृथुलोके प्रखायामेतन चतु
 र्थेन यजुषादिशोदवासेऽगिरस्वदिति आगोवाऽअगिरा बुवासीति स्थिरा
 सीत्येतदयोऽतिष्ठितासीति दिशो सीति दिशो हेतद्यजुरद्वीरयामपि प्र
 जाऽरायस्योपपत्त्यऽसुवीर्यऽसजातान्यजमानायेत्येतद्देविष्णवे देवादे आनरा
 दिशः कृत्वा तस्यामेतामात्रिषमात्रासततथैवेतद्यजमानोदिशः कृत्वा तस्यै
 तामात्रिषमात्रास॥६॥ तेनेतेनानरतुश्चवाह्यतुश्चकरोति॥ तस्मादेष्टाकां
 नामन्तरतुश्चवाह्यतुश्चदिशोपरिमितमतेन करोत्यपरिमितादिदिशः॥७॥
 ताम्प्रदेरीमात्रीमेवाधीकरोति॥ आदेशमात्रीतिरन्धीजीदेरामात्रीवे

गर्भो जलस्यो निरपो गर्भसमिन्नाद्यो निकरोति ॥ १८ ॥ मायदिवपीयसी प्रादेशा
 स्यादेतेन यनुषादसीयसी दुर्वाद्युदितसीयस्येतन्वृषीयसी ॥ १९ ॥ सयद्युक्ताः प
 शुः स्याता एकप्रादेशो वृषीद्युदितपुत्रपुत्रवः सुः पंचप्रादेशो कुर्यादपुत्रमा
 त्रीयावृषीयवा इषुषीयसमिन्नाद्युदितपुत्रपुत्रवः प्रादेशा हस्त्विवपुत्रपुत्रवति ॥ २० ॥
 अथ तिरश्ची ॥ २१ ॥ राज्ञापयस्यति दिशो देवसैतद्देवा इमा लोकाः कानुखा कृत्वादि
 शिः पर्यतन् ॥ २२ ॥ यैवेतद्यमान इमा लोकाः कानुखा कृत्वादि शिः ६ हतिदिशिः परि
 तनोति ॥ २३ ॥ तामुत्तरे चित्तीये पर्यस्यताः त्रदे पाङ्गो कानामेताः समायन्ति तदे यो
 नां सुहृदहति ॥ २४ ॥ अदिये राज्ञा सीति वरुणाय वेयते रज्जुरवरुणाय मेवेनामे
 तदा स्नादुत्वार्यस्यति ॥ २५ ॥ अथ बतस ऊर्ध्वाः कारोति ॥ २६ ॥ तस्मीमेव दिशो देवता
 एतद्देवदेवा इमा लोकाः कानुखा कृत्वादि शिः सईते ६ हति ॥ २७ ॥ एता एता एत
 १ हं स्येवेतद्यमान इमा लोकाः कानुखा कृत्वादि शिः सईते ६ हति ॥ २८ ॥

स्येनवच्ये ॥ तदा एता एता मस्तु वंस्तु ये वैनामेतस्तु वंति तद्यदत ऊर्ध्वं तदे
 तया तिरश्चाद्वमयबदतोर्ध्वं कदेतानि ॥ २९ ॥ तामुत्तरे चित्तीये पर्यस्यताः समायन्ति तदे यो
 नां सुहृदहति ॥ ३० ॥ अदिये राज्ञा सीति वरुणाय वेयते रज्जुरवरुणाय मेवेनामे
 तदा स्नादुत्वार्यस्यति ॥ ३१ ॥ अथ बतस ऊर्ध्वाः कारोति ॥ ३२ ॥ तस्मीमेव दिशो देवता
 एतद्देवदेवा इमा लोकाः कानुखा कृत्वादि शिः सईते ६ हति ॥ ३३ ॥ एता एता एत
 १ हं स्येवेतद्यमान इमा लोकाः कानुखा कृत्वादि शिः सईते ६ हति ॥ ३४ ॥

॥२०॥ ता पमिगुह्यनिदधा
 ति॥ हृत्वा यमामहीमुखामिति हृत्वा यस्या महती मुखामिति तन्मन्मयीया नि
 मन्मय इति मन्मयी स्यात्तेति॥ पुत्रयोः प्रायश्चददितिः अप्रयानित्येतद्वा
 नामदिति॥ हृत्वा देवेभ्यः पुत्रेभ्यः प्रपणाय प्रयुक्तश्चैव नाममन्मत्तत्वादेव
 भ्यः प्रपणाय प्रयुक्त इति॥ २१॥ ता हे कति सः कुर्वन्ति॥ उग्रो वा इमं लोका इमं लो
 का इमं लोका इति वदन्तोऽप्युन्योन्ये प्रायश्चित्तं बद्धोतरा मन्मत्तयेतरेत्येन
 रिष्या ग्राह्येतरा एतरेत्यामिति न तशा कुर्वन्तो एव निधिः प्रथमाय ७
 सुलोको यः श्रुत्वा हिरन्ति तद्वत् श्रुत्वा रोद्योः साश्रय देत उग्रये यजुर्हि ३०६ ३४
 क्त देता वदु इदं सर्वं यावदि मे चला कदि शस्त्रं संवदत्रो पाहरदति तत्र
 यद्येव वदति तिरिक्तं क्रियते यजमानस्य तद्वत् भूति च मभूति रित्यतः ६३
 इमिन्नाये प्रायश्चित्तिरुत्तरस्मिन् सदन्वाख्याने॥ २०॥ त्रिष्वणम्॥ ॥ ता तती यः

॥२१॥ तस्या एतस्या अष्टाष्टा पूर्वो करोति॥ इयं वा अष्टाष्टा युग्मा एवालो कानां प्रश
 नास ज्यतता संतु स्या एवमुदः करोत्येष्टा ७ ह्रस्वलो कानां मियमहिषी करोति
 महिषी ही यतश्चैव प्रथमा चित्रा सामहिषी॥ २१॥ पादमात्रं भवति प्रतिष्ठा वेष्टा
 ददयमुद प्रतिष्ठा चालिखिता भवति त्रिष्टुप्ती यम्॥ २१॥ अष्टोष्टा करोति इमा
 सुलोकां करोति श्रुति श्रुत्योतिषः करोत्येता देवता अनिवायुमादित्युमेतद्वा
 वदन्तोऽप्युन्योन्ये ति स्या एतस्या एवमुदः करोत्येष्टा सुलोको येन एता देवा नि
 मिमीत वदमानः करोति चालिखिता भवति त्रिष्टुप्ती ह्रस्वते देवा इत्यधिदेवत
 ॥ २१॥ अष्टोष्टात्मा॥ आत्मेवोत्सावा ग्राह्याता ह्रस्वो करोति पुरस्ताद्दीयुमातना वा
 ता मन्मत्तस्या एवमुदः करोत्यात्मना ह्रस्वो वा इमिषी करोति महिषी ह्रस्वो
 लिखिता भवति त्रिधा विहिता हिवा गृहो यजुः ७ पिसुमान्युशो यदित्
 गृहो वा इत्युपा ७ मुव्यतरा मुदः॥ २१॥ अष्टोष्टा इत्युपा ७ नन्तु करोत्यष्ट

विश्रुत्योतिषः करोति प्रजावे वि श्रुत्योतिः प्रजावे वि श्रुत्योतिः प्रजुननमेव
 तुल्योतिता एतां स्यात्प्रमदुः करोत्यात्मनस्तुल्य ज्ञान्तिर्ममीतेषु जमा
 नः करोति शुजमानस्तदात्मनः प्रजा करोत्युन नहिताः करोत्युन नहि
 तास्तदात्मनः प्रजाङ्कुरात्युत्तरात्तुल्यः प्रजाङ्कुरोति श्रुतिस्त्वितुम
 वेति विष्टे द्विष्टोतिः पितृमातापुत्रोथोगुभेत्त्वङ्कुराय ॥५॥ ता
 एताञ्जुश्रुतायेकरोत्यु ॥ यजुश्चुताया इतरानिरुक्ता एता भवन्त्यनि
 रुक्ता इतराः परिमिता एता भवन्त्यपरिमिता इतराः ॥६॥ प्रजापतिर
 योनिः ॥ रुनयमेव तत्प्रजापति निरुक्त श्रुतिरुक्त अपरिमित श्रुतिरि
 त श्रुतं द्यायजुश्चुतायेकरोति शुद्धास्य निरुक्तपरिमित ॥ रूपं तु द
 स्यतेन सुस्मरोत्युथवा अयजुश्चुताये शुद्धास्य निरुक्तपरिमित ॥

प्रजदस्यतेन सुस्मरोति सह वा एत ॥ सर्वज्ञः प्रजापतिः सुस्मरोति शुएवं वि
 द्माने तु देवङ्कुरोति प्रोपशायोपेयिणः परिशिनष्टि प्रायश्चित्तम् ॥१॥ अ
 येनाधूपयति ॥ स्यान्मन्त्रे वा शोकमेराः प्रकृतताये शुद्धे वा प्रयति ॥ शि
 र एतद्वज्रस्य शुद्धे वा प्राणधर्मः शीर्षं स्यात्प्राणदधाति ॥६॥ अश्वशक्
 र्धययति ॥ प्रजापत्यावा अश्वः प्रजापतिरग्निर्लोवा आत्मात्मान ॥ हि
 नस्त्युहि ॥ सायेतद्वैश्वानरे वतद्विजग्धं वातयामतशो हनेनैव ॥ हि न
 स्तिनेतरान्प्रशान् ॥ १॥ विसवस्त्वाधूपयतु ॥ गायत्र्या कुदसागिर सुदुःस्वा
 धूपयतु ॥ उष्ट्रमेनं वा कुदसागिर सुदोदित्या स्वाधूपयतु ॥ जगतेन कुदसागिर
 स्वद्विष्टत्वादेवा वैश्वानरे धूपयतु ॥ नुष्ट्रमेनं कुदसागिर सुद्विष्टत्वाधूपयतु ॥
 रुणं वा धूपयतु ॥ विष्णुस्त्वाधूपयतु ॥ विष्णुना मेतद्वैवतानि द्रव्ययति
 ॥१०॥ सुप्ताश्च वाक निनवंति ॥ सप्तकुजः ॥ विस्रुतव्यस्तादेवताः सनुशीर्षका

गान्धर्वः अपि वसुधैव कुटुम्बकम् सधु सधु सुधेवतु कीर्णवतु मधुप्राणादधु
 ति॥११॥ ब्राह्मणम्॥१॥ अथे नमः स्यात् खनति॥ एतद्देव्या अविनयसुधे
 नदमुमिहरन्ताः ६ सिनाधुनु हन्युरितुस्मादमा मुवात्मानमकुर्वन्
 द्या आत्मात्मानं गच्छतीति॥१॥ तवा आदिया खनति॥ इयवा आ
 दितीर्नो वा २ आत्मात्मानं ६ हिनस्य हि ६ सायै सुदन्यया देवतया खि
 ने द्वि ६ स्याद्वेन ॥२॥ अदि ति द्या देवी ॥ विश्वदेव्या वती षष्ठ्याः स
 धस्य अगिरस्व खनत्ववद्व्यवदो हैष देवत्रात्र सावैराव्यभिस्
 त्रीदति चतुः स्वकिरेष रूपो भवति चतुस्रैर्विद्वः सुवीभ्यस्ते
 नमेतद्दिभ्यः खनत्युपचनमवधाया पादा मुवदधाति तल्ली ६५
 खनती ६ हि पूर्वो करेति॥३॥ अथोखा मुवदधाति॥ देवानां त्वा

पुनोर्देवी विश्वदेव्या वतीः षष्ठ्याः सधस्य अगिरस्व दधत खडति देवानां
 ६ हेतामुपपुनोर्देवी विश्वदेव्या वतीः षष्ठ्याः सधस्य अगिरस्व दध
 स्ता निरेवनामेतद्दधाति तहताः ६ सधस्य एव यवयो वदेवानां पुन
 र्दधति महीदः ६ सर्व ६ हितमोषधि निरेवनामेतद्दधात्युद्विष्टुज्या
 तिषा वदधाति तल्लीनव्युपचनमवधाया नीचे॥४॥ धिवृणा स्त्वा
 देवी ॥ विश्वदेव्या वतीः षष्ठ्याः सधस्य अगिरस्व दधीता मुखड
 ति धिषुणा हेतामुपदेवी विश्वदेव्या वतीः षष्ठ्याः सधस्य अगि
 रस्व दधीति तल्लीनव्युपचनमवधाया नीचे॥५॥ धिवृणा स्त्वा
 वाचा हीदः ६ सर्व मिद्धवा चैवनामेतद्दधीत्युपनिशीति वद

॥ इमां लख्युः पता ॥ ब्रह्म देवी ॥ विश्वदेव्या वतीः ॥ एषि व्याः ॥
 धृत्वे अगिरस्व कुपयं तु खड्ग ति वस्त्रा हेता मये देवी विश्वदेव्या वतीः
 एषि व्याः सधृस्थ गिरस्व कुपयं तु खड्ग ति वस्त्रा हेता मये देवी विश्वदेव्या वतीः
 हता न्यहा रात्रा एष्य वा हेता रात्रा गिर वै ब्रह्म देवी होरा च ही दः सुवेष्टु
 महारात्रे येन मेतु कुपयति ॥ ६ ॥ ग्राह्या देवी ॥ विश्वदेव्या वतीः ॥
 एषि व्याः सधृस्थ अगिरस्व त्वं चतुस्वदति ग्राहेता मये देवी विश्वदेव्या
 वतीः ॥ एषि व्याः सधृस्थ गिरस्व त्वं चतुस्वदति ग्राहेता मये देवी विश्वदेव्या
 निहता निहता ६ स्वव कुदा ६ सिद्धेया सुदा भिहि स्वर्ग लोक
 चति कुदा भिरेवेनामेतु चति ॥ ७ ॥ इमं देव्या विनये च देवी ॥
 विश्वदेव्या वतीः ॥ एषि व्याः सधृस्थ अगिरस्व त्वं चतुस्वदति ग्राहेता मये देवी विश्वदेव्या

॥ इमां लख्युः पता ॥ ब्रह्म देवी ॥ विश्वदेव्या वतीः ॥ एषि व्याः सधृस्थ गिरस्व त्वं चतुस्वदति ग्राहेता मये देवी विश्वदेव्या
 वतीः ॥ एषि व्याः सधृस्थ अगिरस्व त्वं चतुस्वदति ग्राहेता मये देवी विश्वदेव्या
 निहता निहता ६ स्वव कुदा ६ सिद्धेया सुदा भिहि स्वर्ग लोक
 चति कुदा भिरेवेनामेतु चति ॥ ७ ॥ इमं देव्या विनये च देवी ॥
 विश्वदेव्या वतीः ॥ एषि व्याः सधृस्थ अगिरस्व त्वं चतुस्वदति ग्राहेता मये देवी विश्वदेव्या
 वतीः ॥ एषि व्याः सधृस्थ गिरस्व त्वं चतुस्वदति ग्राहेता मये देवी विश्वदेव्या
 निहता निहता ६ स्वव कुदा ६ सिद्धेया सुदा भिहि स्वर्ग लोक
 चति कुदा भिरेवेनामेतु चति ॥ ७ ॥ इमं देव्या विनये च देवी ॥
 विश्वदेव्या वतीः ॥ एषि व्याः सधृस्थ अगिरस्व त्वं चतुस्वदति ग्राहेता मये देवी विश्वदेव्या

5th part of ...

मुह्येतुमविता॥१॥ अथैनापम्यवर्तयति॥ अथमाताह
मयादिवाअहमेतुअथमानात्वुदधि॥ व्याग्रादिशोर
रमुयेनत॥१२॥ अथैनामुदधति॥ अथयहहतीमवुत्तुस्था
अथमुलोकाहहंतउडति॥ अथवालमित्युडति॥ अथगलमुतिठि
तेनत॥१३॥ अथपदिगुलनिदधाति॥ मिनेतुंतउरवापुरद
अथपदिगुलनिदधाति॥ मिनेतुंतउरवापुरद
तत्तुदिवातिमुह्येतुहमुलोका॥ मित्रमुह्येतुहमुलोका॥
नाकिनतुमीयते॥१४॥ अथैनामाकुराति॥ अथैनेचेवाधोफुन
गाः अहंततायेमुह्येतुहमुलोका॥ मित्रमुह्येतुहमुलोका॥
मीयत्तुत्यागादमात्तुप्रागोरवाजउरवाकीरवायातसुप्रोदधाति

क्र.सं.

242

दि. ०८/०८/५२

पृ.सं.

श्री. राजवन्धन (५ बरका)

पता

प.सं. १-८-११-५२

जोड सं.

पता सं. (परी) १५ प.सं. (परी) २

पता सं. २४ ३४

दि. २०/०८/५२ पता सं.

दि. दिनांक ३४

०००९९५ (५२)

दि. पता सं. २४ ३४ प.सं. (२४-३४) ५२

श्री. राजवन्धन (५२)

१२३४५६७८९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९१००

॥ जानि गोपालस्य दंपुस्तकं ॥ माहोदय वि ॥

॥ सब कां तुपंचमंचतुर्थप्रपाठकः ॥ ५ ॥

252

यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा

कांड ५ म

सब कांड पंचम ५

Handwritten signature or note at the bottom of the page.

Handwritten text or signature on the right side of the bottom section.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ ॥ देवाश्च वाऽऽसुराश्च ॥ उत्तये प्राजापत्याः
 प्रसृष्टाश्चैततोसुराऽऽतिमानेनैव कुस्मिन्नुवयं जुहुया मे
 तिस्रेषु वास्त्वेषु जुहुतश्च रुस्तेतिमानेनैव पराव न्तवुस्तु
 स्मान्नातिमं न्येत पराव न्तवुस्तु हैतन्मुखं यदतिमानः ॥ १॥ ॐ
 प्रदेवाः ॥ अन्योन्यस्मिन्नेव जुहुतश्च रुस्तेत्यः प्रजापतिरा

५

त्मानं प्रददौ यज्ञो ह्यमास यज्ञो हि देवानामन्तं ॥ राते होतुः कस्य नऽइदं
 न विष्यतीति ते मम मेत्येव न संपादयां व कुस्तेहा संपाद्यो नुराजिमे
 वास्मिन्नाम है सद्यो नऽउज्जेष्यतीति तस्य नऽइदं न विष्यतीति तयो
 तितस्मिन्नाजिमानं तं ह हस्यति ॥ सवितारमेव प्रसवायोपाध
 व सविता वै देवानां प्रसवितु दं मे प्रसुवन्तु सस्तऽइदमुज्या
 नु तितुदस्मै सवितु प्रसवितु प्रासु वन्तु विवृ प्रसतऽउदज्य

सु५१६७ सर्वमन्नवसु५१६७ सर्वमुदजयत्प्रजापतिः सु५१६७
यस्य सर्वमुद्येवेदं प्रजापतिस्तु नेष्टेतामेवोद्धीदिशमुदकामन्तस्मा
द्यश्चवेदयश्चनेष्टोद्धीहस्यतेदिमित्येवाङ्गः॥४॥ तद्येहस्मपु
राचाजपेयेन यजन्तेऽएताः सु५१६७ सर्वमुद्येवेदं प्रजापतिस्तु नेष्टेतामेवोद्धी
दिशमुदकामन्तितुतः
औपाविनैवजानश्रुतेयेन प्रत्यवरूढं ततोर्वाचीनं प्रत्यवरोहं
ति॥५॥ तेनेन्द्रो यजता सु५१६७ सर्वमन्नवसु५१६७ सर्वमुदज

२

यत्प्रजापतिः सु५१६७ सर्वमुद्येवेदं प्रजापतिस्तु नेष्टेतामेवोद्धीदिशमुदकामन्तितुतः
औपाविनैवजानश्रुतेयेन प्रत्यवरूढं ततोर्वाचीनं प्रत्यवरोहं ति॥५॥ तेनेन्द्रो यजता सु५१६७ सर्वमन्नवसु५१६७ सर्वमुदज
यत्प्रजापतिः सु५१६७ सर्वमुद्येवेदं प्रजापतिस्तु नेष्टेतामेवोद्धीदिशमुदकामन्तितुतः
औपाविनैवजानश्रुतेयेन प्रत्यवरूढं ततोर्वाचीनं प्रत्यवरोहं ति॥५॥ तेनेन्द्रो यजता सु५१६७ सर्वमन्नवसु५१६७ सर्वमुदज

रातं स्तु

ॐ ह्यज्जयति सर्वमुद्येवेदं प्रजापतिः ॥७॥ तदाङ्गं न चाजयेयेन
 यजेता सर्ववाऽएषुऽऽहमुज्जयति घोचाजयेयेन यजते प्रजाप
 तिः ॥८॥ यति सर्वमुद्येवेदं प्रजापतिः सुऽऽह न किंच न प्रा
 निष्टितस्येश्वरः प्रजापापीयसो वितोऽस्ति ॥९॥ तदुवैष
 जतैवाय एवमेतं यज्ञं लोकां विष्टुं रक्षो यजुष्टः सामतोय

मु२
 ३

प्रजुह्यस्त एनं चाजयेयुरेषाहवे वै तस्य बहस्य समृद्धिर्न
 देनं चिद्वाऽसो वाजुयंतितस्मादुयजते वै ॥१०॥ स वाऽएष ब्रा
 ह्मणस्यैव बहः ॥ युदेने न बृहस्पतिरुयजतं ब्रह्महि बृहस्प
 तिर्बृहद्ब्राह्मणो यो राजुन्यस्य युदेने नं ज्ञो यजतं बृह
 द्भुवः ॥११॥ राजुन्यः ॥११॥ राजुऽएव राजसुयजः ॥ राजा वै राज

सुयेनेष्टुन्नवतिनवैब्राह्मणोराज्ञायालंमुवरं वैराज्ञस्तुयंप
 रंवाजपेयं॥१२॥ राजावैराज्ञस्तुयेनेष्टुन्नवति॥संम्राडाज
 पेयेनांवर॥हिराडंपर॥साम्राडं कामयेतवैराज्ञासम्राड्
 विरुंमवर॥हिराडंपर॥साम्राडंपनुसंम्राडाभयेतराज्ञान
 विरुंमवर॥हिराडंपर॥साम्राडप॥१३॥ सयोच्चाजपेयेने ४

११४
 सुसंम्राडुवति।सु॥१६॥सर्व॥संवृद्धैःसकर्मणःकर्मणःपुर
 स्तादेता॥स्यावित्रांमुद्रतिंहुहोतिदेवसवित॥पुसुवयज्ञं
 सुवयज्ञपतिंनगायेति॥१४॥तद्यथैवादेबुहस्पतिः॥सविता
 रंप्रसवायोपाधावसवितावैदेवानांप्रसवितैदंमेप्रसुवव
 त्रस्ततः१६मुज्जयानुतितुदस्यैसविताप्रसविताप्रसुवव

सवितृ प्रसूतः उज्जयदेवमेवैषः एतस्सवितारमेव प्रसवा
 यो पध्मवतिसविता वै देवानां प्रसविते दं मे प्रसुदत्वत्स
 तः इदमुज्जयानां तितुदस्मै सविता प्रसविता प्रसौतितु स
 वितृ प्रसूतः उज्जयति ॥ १५ ॥ तस्मादाह देवसवितः प्रसुव
 यज्ञं प्रसुवच्छुपतिभुगाय ॥ दिव्यो गंधर्वः केतपूः केतनः

५

४८

पुनातु द्वायसातिर्वाजं नः स्वदतु स्वाहेति प्रजापतिर्वै द्वायस्य
 तिरुन्नं वाजः प्रजापतिर्नः इदमद्या नः स्वदद्वित्येवैतदाह
 सः एतामेवाङ्गतिं कुहोत्याश्रुः सुत्यायाः एतद्वा स्यैतत्कर्म
 श्रुतवति प्रसन्नः एतं यज्ञं नवति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणं ॥ १५ ॥ अ० शुंग
 स्मृतिः सर्वत्रायेव तस्माद्वाऽत्र शुंगस्मृत्यैतान् प्रजा

ज्ञानेन गच्छेत्तन्निष्कामं स गच्छात्प्राप्य यत्तत् ॥ १५ ॥ अथ
 ब्रह्म गच्छाति । तद्यदेवैते देवाः उदजयंस्तु देवैः एते रुज
 यति ॥ २॥ अथ षोडशिनं गच्छाति । तद्यदेवैते नंदः उदजय
 त्ते देवैः एते नोज्जयन्ति ॥ ३॥ अथैताव्यं ब्राह्मणं यत्तद्गच्छा
 ति । क्रवसुदं त्वानृषदं मनः सुदमुपयामुगृहीतो सोऽप्रायवा ६

जुष्टं गच्छाम्येषु ते यो निर्दिशयत्वा जुष्टतममिति सादयत्येषां
 वै लोकानामयमेव धृत्रयं एषिवीमुमेवैते न लोकमुज्जय
 ति ॥ ४॥ अथ सुषुदं त्वाम् ॥ सुतसुदं व्योम सुदमुपयामुगृहीतो
 सोऽप्रायत्वा जुष्टं गच्छाम्येषु ते यो निर्दिशयत्वा जुष्टतम
 मिति सादयत्येषां वै लोकानामयमेव व्योमे दमं तरिह

मंतरिहलोकमुवैतेनोज्जयति॥५॥ एषिविसुदंवाऽऽंतरि
 हसुदंदिविसुदंदेवसुदंनकसुदमुपयामुगहीतोसुद्रा
 यत्वाकुण्डंगह्लाप्तेषुतेषोनिदिंद्रायकुण्ड^{त्वा}तममितिसाद
 यत्येषवैदेवसुव्वा^{त्वा}नकसुदेषऽएवुदवलोकेषुदेवलो
 कमुवैतेनोज्जयति॥६॥ अपाऽरुसमुद्रस्यऽसूर्यसितऽ

समाहितं॥ अपाऽरुसस्ययोरुसस्तुवोगह्लाप्तेषुतमुपयामु
 गहीतोसुद्रायत्वाकुण्डंगह्लाप्तेषुतेषोनिदिंद्रायत्वाकुण्ड
 तममितिसादयत्येषवाऽअपाऽरुसोयोयंपवतेसुऽए
 षसूर्यसमाहितःसूर्यात्यवलऽएतमेवैतेनरुसमुज्जय
 ति॥७॥ गुहाऽज्जुतयः॥ अंतोविप्रायमतिमातेषांविशि

चियाणां ब्रह्ममिषमूर्जः समग्रतमुपयागहीतो सुंदाय
 त्वाङ्गुलं गच्छाम्येषु ते यो निरिद्राय त्वाङ्गुलं तममिति सा दय
 त्स्वर्गैरसोरसमेवैते नोज्जयति ॥ ८ ॥ तां वा एतां पंचवाज
 ये यग्रहान् गच्छति प्रजापतिं वा एषः उज्जयति यो वा जपेयेन
 युजते संवत्सरं वै प्रजापतिः पंचवाः स वत्सरस्य तु

जापतिमुज्जयति तस्मात् पंचवाजपेयग्रहान् गच्छति ॥ ९ ॥ अथ
 सप्तदशसोमग्रहान् गच्छति सप्तदशसुराग्रहान् प्रजापतेः
 वा एतेऽंघ्रसीषसोमश्च सुरावतुतः सत्यं श्रीत्येति सो
 मो नृते पाप्मानमः सुरैतेऽपु वै तुङ्गेऽंघ्रसीऽउज्जयति स
 वं वा एषुऽदमुज्जयति यो वा जपेयेन युजते प्रजापतिः

जुप्रतिसुर्वमुह्येवेदंप्रजापतिः॥१०॥ सस्रसप्तदश। सोमग्रहा
 नरुह्नातिसप्तदशोवैप्रजापतिः प्रजापतिर्विश्वः सखावानेव
 यज्ञोद्यावत्स्यमात्रातावतेवास्यैतत्सत्यं श्रियं ज्योति
 रुज्जायति॥११॥ अथयसप्तदश। सुरग्रहानरुह्नाति। सप्त
 दशोवैप्रजापतिः प्रजापतिर्विश्वः सखावानेव यज्ञोद्यावत्स्य

सुरोहमेवासंपश्चादहमन्यं॥१५॥ अथयत्र पूर्वयाद्वारां वस
 तीवरोः प्रपादयंतितदपरयाद्वारानेष्टापरिस्तुतंप्रपादयति
 दक्षिणातः प्रात्राणम्यवहरति पुरोहमेव प्रत्यङ्मुखोऽसीनो ध्रुव
 सोमग्रहानरुह्नातिपश्चादहंप्राङ्मुखोऽसीनेनेष्टा सुरग्रहां सो
 मग्रहमेवाध्रुवोऽरुह्नातिसुरग्रहं नेष्टा सोमग्रहमेवाध्रुवोऽरुह्नाति

ह्लातिसुराग्रहं नैष्टैवमेवैनाम्नाया संगरह्णीत॥१६॥ न प्रसं वमु
 रुमध्वर्युः। सोमग्रहमतिहरति न प्रां वमरु नैष्टासुराग्रहं
 तिश्चतमश्च स० स० जावेति॥१७॥ उपर्युपर्येवाहमध्वर्युः। सोम
 ग्रहधारयत्यधो धोह नैष्टासुराग्रहं स० वौस्त्रः संमानदे
 ए० ए० इ० मितिनेत्यापमितिब्रवावेति तौ पुनर्विहरतो द्विष्टवौ स्त्रो

११

त्रिमापाप्मना ए० इ० मिति तद्यथेष्टीकां मुंजादिवहे देवमेन०
 सर्वस्मात्पाप्मनो द्विष्टवतस्तस्मिन्नतावन्न नैष्टो न वतिया
 वन्नुयात्पाग्रंतौ सादयतः॥१८॥ अथाध्वर्युः हिरण्यपात्रेण
 मधुग्रहं गृह्णाति तं मध्ये सोमग्रहाणां सादयत्यथो
 हं गृह्णात्यथ क्रवं मथैतां सोमग्रहानुत्तमेस्तोत्ररुति

तेर

जां वमसेमुव्यवनीयडुदतितात्रक्षयंत्यथमाध्यंदिनेसुव
नेमधुग्रहस्यवसुराग्रहाणांयोद्धेतस्यातः॥५६॥ ब्राह्मणं॥२॥
आग्नेयमग्निष्टोमःआलनतोअग्निर्वाऽअग्निष्टोमोग्निष्टोमु
मेवैतेनोज्जयत्यैराग्रमुल्लेन्यःआलनतःइंद्राग्नानिवाऽउ
ल्लान्येवैतेनोज्जयत्यैरुऽषोडशिनःआलनतःइंद्रौवैषोडशौ॥१२

षोडशिनमेवैतेनोज्जयति॥१॥ सारस्वतऽसप्तदशायस्त्रोत्रा
यालनतोतुपेतदनतिरात्रेसतिरात्रेरूपंक्रियतेप्रजाप
तिवाऽएषऽउज्जयतिचोद्वाडपेयेनयुजतेसंवस्सरोत्रे
प्रजापतिस्तदेतेनसारस्वतेनरुत्रिमुज्जयतितस्मादेत
दनतिरात्रेसतिरात्रेरूपंक्रियते॥२॥ अथमरुद्रऽउज्जयेन्यः॥

वृशां शुभिमालनार्तं ऽऽयं वै च चराष्ट्रिर्निर्यदिदमस्यां मलिका
 मलं वान्नाद्यं प्रतिष्ठितं तेनेयं चराष्ट्रिर्निर्यं वा ऽ एष ऽऽज्जय
 तियो चराष्ट्रपेयेन यजते नृपेयः हवैनामैतद्यद्वा जपेयं हि
 शोवे मस्ततो नृवेष्टिर्ना ऽऽज्जयेन्ना ऽऽस्तु जित्या ऽ एव दुर्वेदो
 ऽऽज्जयेव त्पौयाऽपानुवाक्ये यद्यज्जयेव त्पौ नृवेदेदपि ये ऽ

१३

एव केवमाकृत्यौ स्यातां दुर्वेदो ऽ एव चराष्ट्रिर्निर्यदिदमस्यां मलिका
 निनृवेदेदपि येदका वचराष्ट्रिर्निर्यं वा ऽऽस्तु स्या ऽऽपानुवाक्ये
 होता माहेतुं ग्रहमनुशुं सति तदस्यै नृपया प्रवरैर्युरेव वा
 इन्द्रस्य निष्केव लो ग्रहो यन्माहेतुं शोप्यस्यै तन्निष्केव लो मेव स्तो
 त्रं निष्केव लो ऽऽस्तु मिद्रो वै यजमानस्तन्मध्यतः एवैतद्य

उमानेष्टीर्यदधतितस्मादस्याऽअत्रवपयाप्रचरेयुः॥४॥
 द्वेधवदानानिप्रपयंति।ततोद्धीनां।उक्तामुपस्तीर्यद्विद्विरव
 द्यतिससुदनिधारयतिप्रत्यनक्त्यवदानान्यथोपन्यतिससु
 सद्यदावद्यतिद्विरनिधारयतिनप्रत्यनक्त्यवदानानि।तद्य
 द्द्विनांद्विद्विरवद्यतितथेष्टास्तानवत्यथयदेतेप्रचरति १४

ततोतेजुः।यद्वपया

तेनदैवीद्विरामुज्जयत्यथा।निमानुष्यैद्विराऽउपहरतितेनो
 मानुषीद्विरामुज्जयति॥५॥तदुक्तं।तथा।नक्त्यतिवाऽएष
 योयद्रूपयाद्यऽएवंकरोति।तस्माद्यत्रैवेतरेषांपशूनांचप्रा
 निःप्रचरंतितदेवैतस्यैवपयाप्रचरेयुरेकधवदानानि
 प्रपयंति।नमानुष्यैद्विराऽउपहरति॥६॥अथसप्तदशप्रा

प्रापत्यान्यश्नान्नभते॥ तवेसर्वरूपरात्रवन्ति सर्वेश्यामाः सु
 वेमुष्मराः प्रजापतिर्वाऽएषऽमुज्जयतियोद्वाङ्मयेन यजते
 न्नैवै प्रजापतिः पशुर्वाऽन्नं तस्य प्रजापतिमुज्जयतिसोमो वै
 प्रजापतिः पशुर्वै प्रत्यक्षऽसोमस्तस्य च प्रजापतिमुज्जय
 तिसप्तदश भवन्ति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तस्य प्रजापतिमुज्जय १५

ति॥ ७॥ तैवै सर्वरूपरात्रवन्ति पुरुषो वै प्रजापतेर्नेदिष्ठऽसो
 यो रूपरो विषाणस्तूपरो वाऽअविषाणः प्रजापतिः प्राजाप
 त्याऽएते तस्मात्सर्वरूपरात्रवन्ति॥ ८॥ सर्वेश्यामाः द्वे वै श्या
 मस्य रूपे शुक्लं वै वल्लोमरुक्लं वदं दं विमिश्रुनं प्रजननं प्र
 जननं प्रजापतिः प्राजापत्याऽएते तस्मात्सर्वेश्यामा भवन्ति॥ ९॥

सर्वमुष्कराः। प्रजुननं वै मुष्करः प्रजुननं प्रजापतिः प्राजापत्याः
 एते तस्मात् सर्वमुष्करा नवंति दुर्वेदाः। एवढं समृद्धाः पशुवो
 यद्येवढं समृद्धा विदेदपिकतिपयाः। एवैवढं समृद्धाः स्युः स
 र्वमुष्टे वेदं प्रजापतिः॥१०॥ तद्वै कै। द्वाचः। उन्नममालनं ते यु
 दिवै प्रजापतेः परमस्ति द्वागे वतु देत द्वाचमुज्जयामः इति व १६

दंतस्तु दुतथान ऊयासुर्वे वाऽइदं प्रजापतिर्यदि मे लोयदि
 दं किंच सायदेवैषु लोकेषु द्वाचमुदतित द्वाचमुज्जयतितस्मा
 दुतत्राद्रियेत॥११॥ तेषामावृत्तायुत्रमैत्रावरुणो वामदेव
 मनुशुः सतित देवां वपान्निः प्रुवरेयुः प्रजुननं वै वामदेव
 प्रजुननं प्रजापतिः प्राजापत्याः एते तस्मादेवामुत्र वपान्निः

प्रवरेयुः॥१२॥ अथेष्टाऽनुयाज्ञानवन्ति॥ अबूढेस्कवाक्ये
 षां हविर्निः प्रवरंति सौतोतो विप्रजापतिस्तु दंततऽएवैतस्य
 जापतिमुज्जयत्यथ यत्पुरा प्रवरेद्यथा यमध्वनमेष्टं स्या
 त्तृगत्वा सकृत्ततः स्यादेवं तत्तस्मादेष्टामत्र हविर्निः प्रवरंति
 अत इतथानुक्रुषीत् हलति वाऽएष यो यज्ञपथादेत्येति २७

वाऽएष यज्ञपथाद्यऽएवं करोति तस्माद्यत्रैवेतरेषां पशू
 नां वपान्निः प्रवरंति तदेवैतेषां वपान्निः प्रवरेयुर्यत्रैव त
 रेषां पशूनां हविर्निः प्रवरंति तदेवैतेषां हविषा प्रवरेयु
 रेकानुवाक्या नवत्येकाया ज्यैक देवत्या हि प्रजापतयऽइह
 पां श्रुत्वा कृगानां हविषो नु ब्रूहीति प्रजापतयऽइत्येवो

पा७ श्रुत्वा कृत्वा गाना७ हविः प्रुष्ठितं प्रेष्यति वृष दूते जुहोति॥
 १४॥ ब्राह्मणां॥ ३॥ तं वै माध्मं दिने सुवने निषिं चति॥ माध्मं दिने
 सुवनः॥ आर्जिध्वं त्येष वै प्रजापतिर्यः॥ एष यज्ञः॥ स्तायते य
 स्मादिमाः प्रजाः प्रजाताः॥ एतन्नेवाप्येतर्ह्यनु प्रजायंते तन्म
 ध्यतः॥ एवैतत्प्रजापतिमुज्जयति॥ १॥ अगृहीते माहेन्द्रे॥ एष १४

वा॥ इन्द्रस्य निष्के वल्पो यज्ञो यन्माहेन्द्रोऽप्यस्यैतन्निष्के वल्पो मे
 वस्तो॥ त्रं निष्के वल्पो॥ सस्त्रं मिन्द्रो वै यज्ञमानस्तु देन७ स्व
 ॥ एवायतने निषिं चति तस्माद्गृहीते माहेन्द्रे॥ २॥ अथ यथ
 मुपावहरति॥ इन्द्रस्य वृजो साति वृजो वै रथः॥ इन्द्रो वै यज्ञमा
 नस्तु॥ स्मादाहेन्द्रस्य वृजो साति वृजो साति वृजो साति वृजो साति वृजो साति

स्त्वया यं वाङ्मे सेदित्यन्नं वै द्वाजस्त्वया यमुन्नमुज्जयति
 ये वै तदाह ॥ ३ ॥ तं धूर्जहीतमंतर्वेद्यभ्यववर्त्तयति ॥ द्वाजस्य नु
 प्रसवे मातरं महीमित्यन्नं विद्वाजो न स्य नु प्रसवे मातरं मही
 मित्येव तदाहादिति नाम द्वयसाकरामहं इतीयं वै दृष्टिव्य
 दितिः सस्मादाहादिति नाम द्वयसाकरामहं इतियस्या

१२

मा मिदं द्रिष्टुं नुवनमा विवेशेत स्यादुः हीदुः सर्वं नुवनमा
 विष्टं तस्यां नो देवः सविता धर्मसा विषदितितु स्यान्नो देवः
 सविता युजैर्नः सुवतामित्ये वै तदाहा ॥ ४ ॥ अथा आनाद्वि
 रुमुद्धतिः स्तुपनाया न्यवनीयुमानां रूपिता बोदुनां
 तावन्मोहवास अग्रेष्ठः संवत्सवसोऽग्रेः संवत्सवत्सवः स

मन्त्रवदसर्वो हि वै समन्त्रवत्तस्मान्नसुर्वैः पद्भिः प्रतितिष्ठ
 त्येकैकमेव पादमुद्व्यतिष्ठति तद्वा देवास्पात्राश्च हीयत
 तेनैवैनमेतस्मिन्मर्दयति सस्त्रं करोति तस्मादश्चानद्भिरभु
 हतिस्त्रपनायाभ्यवनीयमानां स्त्रपिता चोदानीतान्॥५॥
 सोऽन्कहति अस्वन्तरमृतमसुनेषजमयामृतप्रशस्ति २०

सश्चान्नवतद्वाजिनऽइत्यनेनापि देवीरापो यो वज्रनिः प्रत
 त्तिः ककुम्भावाजसास्तेनायं वाजऽसेदित्यन्त्रं विद्वाजस्ते
 नो यमन्त्रमुज्जयत्त्रित्येवितदाहु॥६॥ अथ रथं युनक्ति सदा
 दिष्णा युग्यमेवाग्रे युनक्ति सव्या युग्यं वाऽअग्रे मानुषेयै
 वंदेवत्रा॥७॥ स युनक्ति॥ द्वातो वामु मोवेति न वै द्वातात्किं

वनाशायोस्ति नमः नसः किं वनाशायोस्ति तस्मादाह वृत्तो वा
 मनोवेति गंधर्वाः सप्तविंशतिः । तेऽअग्रेऽथ मयुं जं निति गं
 धर्वाह वाऽअग्रेऽथ मयुं जं स्तद्येऽग्रेऽथ मयुं जं स्ते ल्यायुं जं त्वित्ये
 वैतदाह तेऽअस्मिं जवमादधुरितितदोस्मिं जवमादधुरितित
 तदोस्मिं जवमादधुरितितदोस्मिं जवमादधुरितित वैतदाह ॥ १॥

२९

अथ सत्वायुग्यं युनक्तिः चतारुहा नववर्षादिन्युजमानऽइति
 ति चतारुहा नववर्षादिन्युजमानऽइत्येवैतदाहं इत्येवदहि
 णः श्रियै धाति यथेऽइत्येवदहि णः श्रियै वं यजमानस्य श्रि
 यै धात्येवैतदाहं युं जं तु त्वामरुतो विश्ववेदस इति युं जं तु त्वाम
 वाऽइत्येवैतदाहं ते त्वष्टापसु जवदधात्विति नात्र तिरोहि

तमिवास्त्यथदक्षिणाप्रष्टियुनक्तिसव्याप्रष्टिवाऽअग्रेमानुषे
 यैवंदेवत्रा॥१॥सयुनक्तिज्ज्वोयस्तेवाजिनिहितोमुहायःश
 नेपरीतोऽअवरञ्चवातऽइतिज्ज्वोयस्तेवाजिनृप्यन्यत्रापनि
 हितस्तेननऽइमंयज्ञंप्रजापतिमुज्जयेत्येवैतदाहातननोवाजि
 न्बलेनवाजिञ्चनवसमनेवपारयिस्सुरित्यत्रैवाजोत्रजि २२

नो
 अतऽएधस्मिंश्चर्मयज्ञोदवसमनऽइमंयज्ञंप्रजापतिमुज्ज
 येत्येवैतदाहा॥१॥अर्द्धप्रपा०परी॥तेवाऽएतऽएवत्रयोयु
 क्तानवति॥त्रिवृद्धिदेवानांतद्धिदेवत्राधिप्रष्टियुगऽएवय
 तुर्योत्रैतिमानुषोहिसतंयत्रदास्यभ्रवतितत्तुर्थमुप
 युज्यददातितस्मादपीतरस्मिन्यज्ञऽएतऽएवत्रयोयुक्ता

नवंति त्रिदृष्टिदेवानां तद्विदेवत्राधिप्रलियुगऽएव नतुर्यो
 चेति मानुषो हि स तं यत्र दास्यन्नवति तत्रार्थमुपयुज्य ददो
 ति॥११॥ अथ बार्हस्पत्यं रुनैवारुऽसप्तदशारावंति
 र्वपति॥ अन्नं वाऽएषऽउज्जयति यो द्वाजपेयेन यद्भुतेन
 पेयऽहवैनामैतद्यद्वाजपेयं तद्यदेवेतदन्नमुदजैषीत्तदे

२३

वास्माऽएत्करोति॥१२॥ अथ यद्बार्हस्पत्यो नवति बृहस्पति
 र्वेति मयऽउदजयत्तस्माद्बार्हस्पत्यो नवति॥१३॥ अथ यन्नैवा
 रो नवति ब्रह्मदेव बृहस्पतिर्द्वैते वै ब्रह्मणा पच्यंते यन्नीवा २
 रास्तस्मान्नैवारो नवति सप्तदशारावो नवति सप्तद
 शा वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति॥१४॥ तमश्चान्वध्या

वयति॥ वृद्धिर्नऽतिवृद्धिर्नो हि स्यात्स्मादाह वृद्धिर्नऽति
 ति वृद्धितऽस्य न वे वृद्धो न जितऽस्येवेतदाह वृद्धिः स
 रिष्यंत इत्यादिः हि सरिष्यंतो न वंति बृहस्यते नो गमव
 जिघ्रतेति बृहस्यते ह्ये नो गमवतितस्मादाह बृहस्यते
 नो गमवऽजिघ्रतेति तद्यदश्नानवघ्रापयतीममुज्जयानी २४

तितस्मादऽश्नानवघ्रापयति॥ १५॥ ब्राह्मणं॥ ४॥ तद्य
 दाजिं धावंति॥ इममेवेतेन लोकमुज्जयत्यथ यद्रुस्यारथव
 के स्यामगायतिना निदघ्नऽउद्धितं तरिहलोकमेवैते नो
 ज्जयत्यथ यद्रूपः रोहति देवलोकमेवैते नो ज्जयति तस्मा
 दाऽएतत्र यं क्रियते॥ १॥ सुब्रह्मारथवक्रमधिररोहति ना

त्रिदधु उद्धितं देवस्याहुः सवितुः सवे सत्य सव सो बहु
 स्यते रुतमन्नाकः रुहेयमिति यदि ब्राह्मणो यजते ब्रह्महि
 बहु स्यति ब्रह्महि ब्राह्मणः ॥२॥ अथ यदि राजन्यो यजते दे
 वस्याहुः सवितुः सवे सत्य सव सः इन्द्रस्योत्तमन्नाकः रु
 हेयमिति रुद्रः रुद्रः रुद्रः राजन्यः ॥३॥ त्रिः सामानिगा २५

यति। त्रिरन्निगीयावरो हति देवस्याहुः सवितुः सवे सत्य
 प्रसेव सो बहु स्यते रुतमन्नाकमरुहमिति यदि ब्राह्मणो
 यजते ब्रह्महि बहु स्यति ब्रह्महि ब्राह्मणः ॥४॥ अथ यदि रा
 जन्यो यजते देवस्याहुः सवितुः सवे सत्य प्रसव सः इ
 न्द्रस्योत्तमन्नाकमरुहमिति रुद्रः रुद्रः रुद्रः राजन्यः ॥५॥

अथ सप्तदशदुन्दुभीननुवेद्यं तं संपिबन्ति। प्रतावन्नाग्रीध्रास्तजा
पतिव्रा। एष उज्जयति यो ब्राह्मणो यजते ब्राह्मणैः प्रजापतिरेषा वै प
रमा ब्राह्मणसप्तदशानां दुन्दुभीनां परमा मे वै तद्वाचं परमं प्रजाप
तिमुज्जयति सप्तदशान्वन्ति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापति
मुज्जयति॥६॥ अथैतेषां दुन्दुभीनां। एकं यजुषा हन्ति तत्सर्वं २६

युषा हन्ता न्वन्ति॥७॥ सप्त आहन्ति बृहस्पते ब्राह्मणं यजुहस्पतये
ब्राह्मं वदत बृहस्पति ब्राह्मणं जापयते तियदि ब्राह्मणो यजते ब
स्पति बृहस्पति ब्रह्महि ब्राह्मणः॥८॥ अथ यदि राजानो यजते।
इन्द्रं ब्राह्मणं यजते यद्वा ब्राह्मणं वदत इन्द्रं यजते तत्सर्वं हीनं
इन्द्रं राजान्यः॥९॥ अथैतेषां इन्द्रस्य पुत्रा पुनरास्तैश्चैते
जं

षांडुं दुनीनामेकं यदुषोपावहरति तत्सर्वं यदुषोपावहतान्
 वंति ॥ १० ॥ सऽउपावहरति एषावः सा सत्या संवागन्तव्यया
 चं स्यति वाजमजीजपताजीजपतं बहु स्यति वाजं वनस्यत
 यो विमुच्यधमिति यदि ब्राह्मणो यजते ब्रह्महि बहु स्यति त्र
 जहि ब्राह्मणः ॥ ११ ॥ अथ यदि राजन्यो यजते एषावः सा सत्या २१

संवागन्तव्येयं वाजमजीजपताजीजपतं वाजं वनस्यत यो
 विमुच्यधमिति रुद्रः हीरः रुद्रः राजन्यः ॥ १२ ॥ अथ वेद्यं
 तात राजन्यऽउदं स दशप्रव्याधान् प्रविध्यति यावान्वाऽए
 कः प्रव्याधस्तावांस्तिर्यङ्मृगापतिरथ यावत्सप्तदशप्रव्या
 धास्तान्वा न च द्वादशपतिः ॥ १३ ॥ तद्यद्राजन्यः प्रविध्यति एष

१३

वैप्रजापतेः प्रत्यक्षतमां यद्राजन्यस्तस्मादेकः सन्नद्धनामी
 एयदेववतुरक्षरः प्रजापतिश्चतुरक्षरो राज्ञ्यस्तस्माद्रा
 ज्ञ्यः प्रविध्यतिसप्तदशप्रव्याधान्प्रविध्यतिसप्तदशो वैप्र
 जापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति॥१४॥ अथयंयुजुषामुनक्ति॥
 तंयुजमानंजातिष्ठतिदेवस्याह७सवितुः सवेसत्यप्रसव २८

सोबृहस्पतेर्वज्रिजितोवाजं जघामिति॥१५॥ तद्यथैवाहोबृह
 स्पतिः। सवितारं प्रसवाद्योपाधावसवितावैदेवानां प्रस
 वितेदं मे प्रसुवत्वत्प्रसूतः इदमुज्जयानीति तदस्मै सविता
 प्रसविता प्रासुवन्तस्सवितृप्रसूतः उदय्यादवमेवैषः एतं
 सवितारमेव प्रसवितोपधावति सवितावैदेवानां प्रसवि

^ॐ
 तेदं मे प्रसुवन्नत्प्रसूत इह सु^ॐ ज्ञयाना तितदस्मै सविता प्र
 सविता प्रसौतित सवितु प्रसूतः कुज्जयति ॥ १६ ॥ अथ य
 दधर्योः । अंते वासी वा ब्रह्मया शी वै तद्यदुरधीया सो वा
 स्थायवा वयति वा डि नः इति वा डि नो स्य श्वास्तस्मादाह वा
 डि नः इति वा डि नितः इत्यनं वै वा डो न डि तः इत्ये वै तदा हा ध र्य

नस्कन्नुवंत इत्यध्वनो हि स्कन्नुवंतो धावंतियोजना मिमानाः
 तियोजनशो हि मिमानाः अध्वानं धावंतिकांशंगच्छते तियथै
 नानंतरानाह्ना रक्षा ७ सिनहि स्पु रेवमेतदाह धावंत्या डि मा
 ध्वंति दुंदुभी नन्नि साम गायति ॥ १७ ॥ अथैता न्यां ड गती न्यां
 कुहोति वा नु वामं त्रयते यदि कुहोति यद्यनुमं त्रयते समा

नऽएव बंधुः॥१८॥ सुजुहोति। एषस्य वाजाहिपणितुरण्यतिश
 वायांबद्धोऽपिकक्ष्मासनि॥ ऋतुं दधिकाऽनुसऽसुमि
 व्यदत्यथामंकाऽस्युवापनीफणस्वाहा॥१९॥ उतस्मात्तस्य
 इवतस्करण्यतः प्रसन्नवेरनुवातिप्रगर्दिनः॥ श्येनस्येवध्रज
 तोऽंकसंपरिदधिकाऽहः सहोज्जतिरित्रतः स्वाहेति॥२०॥ अ ३

शोत्ररेण त्रिवेनाजुहोतिवानुवामंत्रयते द्वयंतद्यस्माज्जुहोति
 वानुवामंत्रयते यदि जुहोति यद्यनुमंत्रयते समानऽएवं बंधु
 धुरेता नेवैतदृश्यां धावतऽउपवाजयत्येतेषु द्वीर्यं दधति
 तिस्रो वाऽऽमाः पृथिव्या इयमहैका द्वेऽअस्याः परेताऽए
 वैतदुज्जयति॥२१॥ सोऽनुमंत्रयते। शं नो न बंधुवाजिनो हव

शुदेवतातामितद्रवः स्वर्काः॥ जंनयंतो हि वृकः रक्षाः सि
 सनेम्यस्मद्युयवन्मावाः॥ २२॥ तेनोऽज्वंतः। हवनश्रु
 तोहवंविश्वेष्टएवंतुवाजिनोमितद्रवः। सहस्रसामैध्रस्यै
 मेधसातासनिष्पवोमहोयेधनः समिधेषुजन्तिरे॥ २३॥
 द्वाजेवाजेवता। द्वाजिनो नो धनेषु द्विप्राऽश्रमताऽरुतशा॥ ३१

अस्पृमध्वपिबतमादयध्वं हसायातपश्चिन्निर्देवयानैरिति॥
 ॥ २४॥ अथ बार्हस्पत्येन चरुणा प्रत्नपतिष्ठते। तमुपस्पृश
 यो यन्नं वाऽएषऽउज्जयति द्वाजपेयेन यजते न पेयः हवैनामै
 तद्यद्वाजपेयं तद्यदेवैतदन्नमुदजैषीत्तेनैवैतदेतां गतिं
 त्वासः स्पृशते तदात्मकुरुते॥ २५॥ स उपस्पृशति। आमा

ब्राजस्य प्रसवोजगम्यादित्यत्र वेद्वाङ् आमानस्य प्रसवो
 जगम्यादित्येवैतदाहोमद्यावा एथिवी विश्वरूपे इति द्यावा
 एथिवी हि प्रजापतिः समागतां पितरामातरावेति मातेव व
 हि पितेव च प्रजापतिरामासोमोऽमृतत्वेन जगम्यादिति
 सोमो हि प्रजापतिः ॥ २६ ॥ तमश्चानवघ्राययति ॥ ब्राजिनः

३२

इति ब्राजिनो ह्यश्वास्तस्मादाह ब्राजिनः इति ब्राजजितः इत्य-
 त्र वेद्वाजो न जितः इत्येवैतदाह ब्राजोऽसस्रवाः स इति स
 रिष्यंत इति वाऽअग्रऽआह सरिष्यंत इव हि तर्हि न वंस
 यात्र सस्रवाः स इति सस्रवाः स इव ह्यत्र न वंति तस्मा-
 दाह सस्रवाः स इति बहुस्य तेर्नागमवजिघ्रतेति बहुस्य

ते ह्येषा गोत्रवतितस्मादाहसहस्यते नो गमवडिघृतेतिनि
 मृजानाऽइतितद्यजमाने द्वायंदधमतितद्यदश्चानवघ्रापय
 तीममुज्जयानीति वाऽअयेवघ्रापयत्यथात्रैममुदजैषमि
 तितस्माद्वाऽअश्चानवघ्रापयति॥२७॥ अथैतेषामाजिसूता
 ७२५॥ नो। एकस्मिन् वैश्यो वाराजं न्यो वोपास्त्रितो नवतिस ३३

द्वेदेरुत्तरायाऽश्रोणाऽउपविशत्यथाध्वर्युश्चयजमानश्च
 पूर्वया द्वारामधुग्रहमादाय निष्क्रामतस्य जघनेन शालां प
 र्यस्तं वैश्यस्य वाराजं न्यस्य वोपाणां वाधत्तौ यनेष्टा पर
 या द्वारसुराग्रहानादाय निष्क्रामतिस जघनेन शालां पर्य
 त्यक्तं वैश्यस्य वाराजं न्यस्य वोपाणां वाधत्तौ दधानेन तस्य

४४ हिरेत्पचानमेवमधुग्रहं ब्रह्मणे दत्तं तत्तुल्ये दत्तं दत्तं मायुरासे वने दत्तं तत्तुल्यं

इमं निष्क्रीणात्मा तिस्र्यं वै श्रीर्योतिः सोमो नृतं पाप्मा तमः सु
रासत्यमेवैतच्छ्रियं द्योतिर्यद्विमाने दधत्यनृतेन पाप्मनात्
मसा चैशं चिध्रति तैः सयं भोगं कामयते तं कुरुते शैतं स
४५ हिरेत्पतेन सयं भोगं कामयते तं कुरुते ॥ २५ ॥ ब्रह्मणा ॥ इत्या
यः ॥ ॥ अथ सुवंशापवितापनीवादायाः आहवनीयमस्य ३५

तिस्रः एता द्वादशाग्नीर्जुहोति वा द्वा द्यति वा युदिर्जुहोति
यदि द्वा द्यति समानः एव बंधुः ॥ १ ॥ स जुहोति आपये
स्वाहा स्वापये स्वाहा पित्राय स्वाहा क्रतवे स्वाहा वसवे
स्वाहा हव्ये तये स्वाहा देवसु ग्राय स्वाहा मुग्धाय वै नः शिना
य स्वाहा विनः शिनाः आं स्वाय नाय स्वाहां स्वाय नौ व

नायस्याहानुवनस्यपतयेस्वाहाधिपतयेस्वाहेयेताद्या
 शास्त्रीर्जुहोतिद्यादरावैमासाः संवत्सरस्यसंवत्सरः प्रजाप
 तिः प्रजापतिर्यहस्तद्यैवास्यासिधोसंपन्नामेवैतदुज्जयति
 तामात्मकुरुते॥२॥ अथषड्भूमीः। उहोतिवाद्ययतिवा
 यदिउहोतियदिद्याययतिसमानऽएवबंधुः॥३॥ सद्ययय ३५

ति॥ आयुर्यहेनकल्पतांप्राणोयहेनकल्पतांबहुयहेनकल्प
 ताः॥ आत्रयहेनकल्पतांरंयहेनकल्पतांयज्ञायहेनक
 ल्पतामित्येताः षड्भूमीर्वयतिषड्भूतुवः संवत्सरस्य
 संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यहस्तद्यैवास्यासिधोसंप
 न्नामेवैतदुज्जयतितामात्मकुरुते॥४॥ अथष्टिर्धूपोनवति॥

अष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्रमग्नेऽश्वं दो देव लोकमेवै ते नो ज्ञय-
 तिसप्तदशानि वा सोमि र्यपो द्वेष्टितो वा विग्रथितो वा भवति स-
 पदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति॥५॥ गोधूमं वधालं
 भवति। पुरुषो वै प्रजापतेर्नृदिष्ठः सोयमब्रगेते वै पुरुषस्यै-
 व धीनां नेदिष्ठं मायुजो धूमास्तेषां ब्रह्मस्ति मनुष्यलोकमेवै ३६

ते नो ज्ञयति॥६॥ गर्तं वा नृपो तीक्ष्णगो भवति। पितृ देवस्यै-
 वै गर्तः पितृ लोकमेवै ते नो ज्ञयति सप्तदशारनिर्भवति। स-
 पदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति॥७॥ अथ नेष्टाप-
 त्नामुदानेष्ट्यानां कौशं वासः परिधायति कौशं वा वुडात-
 कं मंतरं हृदि तवुसनाज्जघनाद्देवाऽएष्यद्गुस्ययत्पत्नी

तामेतस्यावीयज्ञं प्रसादयिष्यन्भवत्यस्ति वै पत्न्याऽअमेधं
 यदवावीनं नानास्ति नैमेध्या वैदर्जस्तद्यदेवास्याऽअमेधं तदे
 वास्याऽएतद्धनैर्मिधं सत्वाथैनां प्रावीयज्ञं प्रसादयति त
 स्मान्नेष्टा पत्नी मुदानेषु कौशं वासः परिधापयति कौशं वा
 वंडातकमंतरं दाहति तव सनात् ॥ ८ ॥ अथ निश्चयः निश्चयः ३७

यत्नी निश्चयति। सुदक्षितऽउद्धो हेतु नरतो वा दक्षिणा दक्षि
 णा तस्त्वेवोदद्धो हेतुथा सुदयवति ॥ ९ ॥ सरो हं जायामा
 मंत्रयतो जाय एहि स्त्री रोहा वेति रोहा वेत्याह जाया तद्य
 ज्जायामा मंत्रयते द्वाहिवाऽएषऽआत्मनो यज्जाया तस्मा
 द्वावज्जाया न विदते नैव तावत्प्रजायते सर्वो हितावद्

वत्स्यथ यदैव जायां विदतेष्य प्रजायते तर्हि हि सर्वो नृवतिस्त्वं
 र्वः एतां गुतिं गच्छानाति तस्माज्जायामा मंत्रयते ॥१०॥ सूर्यो
 हतिः प्रजापतेः प्रजाऽऽनन्तमेति प्रजापतेर्ह्येष प्रजानृवतियो
 द्वाजपेयेन यजते ॥११॥ अथ गोधूमानुपस्पृशति । स्वर्देवाऽ
 अगन्मेति स्वर्देव गच्छतियो द्वाजपेयेन जनेनैव नृपेयऽहवेनैव ३६
 ॥१२॥ तद्यजो धूमानुपस्पृशति ॥ अन्नेनैव गोधूमा अन्नेनैव ॥ (य) पृज्जयति यद्वाजपेयेन यजते ॥१३॥

मैतद्यद्वाजपेयं तद्यदेवैतदन्नमुदजैषीते नैवैतदेतां गुतिं
 गच्छासऽस्पृशते तदा अनुकुरुते तस्माज्जो धूमानुपस्पृशति
 ॥१३॥ अथ शीर्षायूपमत्पुजिहीतो अमृताऽऽनन्तमेति देव
 लोकमेवैते नो ज्ञयति ॥१४॥ शतं ३००० ॥ अथ दिशो नुवीक्ष
 माणो जपति अस्मे वाऽऽस्त्विन्द्रियमस्मे नृसूमुत क्रतुरस्मे

चूर्वाऽसिसंतुवऽइतिसर्ववाऽएषऽदमुज्जयति योवाजपेये
 नयजते प्रजापतिऽह्यज्जयति सर्वमुद्येवेदं प्रजापतिः सोऽस्य
 सर्वस्य यशऽद्रियं च्छीर्यं संवृज्यत दातृं धत्ते तदात्मन्कुरु
 ते तस्मादिशो नुवीक्षमाणो जपति॥१५॥ अथैनमूषपुटैरनू
 दस्यंति। पशवो वाऽऽज्याऽअन्नं वै पशवो न्नं वाऽएष उज्जय

३६

तियोवाजपेयेन वं यजते न प्रेयऽहवैनामैतद्यद्वाजपेयं
 तद्यदेवैतदनमूदजैषीन्नेनैवैतदेतां गतिं गत्वा सऽस्य शते
 तदात्मन्कुरु ते तस्मादेनमूषपुटैरनूदस्यंति॥१६॥ आश्व
 तेषु पलाशेषूपनद्धानवन्नि। स यदेवा दोश्वत्तेतिष्ठतऽइं
 मरुतऽउपाभं त्रयततस्मादाश्वत्तेषु पलाशेषूपनद्धानवन्नि

तिविशो नृदस्यति विशो वैमरुतो नं वै विशस्तस्माद्विशो
 नृदस्य सप्तदश भवन्ति सप्तदशो विप्रजापतिस्तस्त्रजापति
 मुञ्जयति ॥१०॥ अथेमा मुपावेह्मा एते जपति नमो मात्रे
 एषिवैनमो मात्रे एषिव्या इति बृहस्पतेर्देवाः अग्निषि
 ष्वाना एषिवी बिजयां वकारमहद्वाः अयमभ्युद्योभ्यषे ४०

४
 विद्यद्वैमायं नावणीयादिति बृहस्पतिर्ह एषिवै बिजयां
 वकारमहद्वाः अयमभ्युद्योभ्यषे विद्यद्वैमायं नावणीयादिति बृहस्पतिर्ह
 एषिवै बिजयां वकारमहद्वाः अयमभ्युद्योभ्यषे विद्यद्वैमायं नावणीयादिति बृहस्पतिर्ह
 एषिवै बिजयां वकारमहद्वाः अयमभ्युद्योभ्यषे विद्यद्वैमायं नावणीयादिति बृहस्पतिर्ह
 एषिवै बिजयां वकारमहद्वाः अयमभ्युद्योभ्यषे विद्यद्वैमायं नावणीयादिति बृहस्पतिर्ह

४१

स्पैबिनेतियद्वैमेयन्नावध्वीतेतितदनयैवैतन्मित्रधेयंऊ
 रुतेनहिमातामुत्र७५दिनस्तिनपुत्रोमातरं॥१५॥ अथहिरण्य
 मन्मवरोहति। अमृतमायुर्हिरण्यंतदमृतऽआयुषिप्रतिति
 षति॥२०॥ अथाजर्घनस्याजिनमुपसृपाति। तदुपरिष्टादु
 क्तंनिदधातितमन्मवरोहतीमांवेव॥२१॥ अथास्माऽआसं

४१

नर

दामाहरंति। उपरिस्सद्यंवाऽएषजयति योजयत्यंतरिहसद्यंत
 देनमुपर्यासमिधस्तादिमाः प्रजाउपासतेतस्मादस्याऽआ
 सदीमाहरंति॥२२॥ औदुंबरीनवति। अन्नंवाऽऊर्गुदुंबरीज
 जिन्नाद्यस्यावरुध्वैतस्मादौदुंबरीनवतितामग्रेणाहविः
 क्षुनेजघ्नेनाहवनीयंनिदधाति॥२३॥ अथाजर्घनस्याजि।

नमास्तृणातिप्रजापतिर्वाऽएष्यदजर्षन्नऽएतावैप्रजाय
तिःप्रत्यक्षतमांयदजास्तस्मादेतास्त्रिःसंवत्सरस्यत्रिजाय
मानाद्वैत्रीनितिजनयंतितस्त्रजापतिमेवैतत्करोतितस्मा
दजर्षन्नस्याजिनमास्तृणाति॥२४॥सऽत्रास्तृणातिऽयंते
रदितिशास्त्रमेवास्मिन्नेतद्दध्यायेनमासादयतिपुंता

४२

तासियमनऽइतिपुंतारमेवैनमेतद्यमनमासांप्रजानां
करोतिध्रुवोसिध्ररुणाइतिध्रुवमेवैनमेतद्धरुणामस्मिं
ध्रोकेकरोतिरुषौत्वाहैमायत्वारयौत्वापोषायत्वेतिमाध्र
वेत्वेष्टौत्वेवैतदाह॥२५॥॥ब्राह्मणं॥६॥॥प्रथमःप्रपाठकःस
माप्तः॥कंडिका॥११॥॥ब्राह्मणस्यत्येनवरुणाप्रवरतितास्या

निष्ऽएवस्त्रिष्टुद्रवत्यथास्माञ्चनं संनरत्यन्तं वाऽप
 षऽउज्जयति यो द्वा जपे येन यजते नपेयं ह वैनामैतद्यद्वा
 जपेयं तद्यदेवैतदमुदुजौषीन् देवास्माऽएतसंनरति॥१॥
 त्रौदुंबरे पात्रे। अन्ने वाऽनृगुदुंबरजुजौ न्नाद्यस्यावरुधौ
 तस्मादौदुंबरे पात्रे सोमऽएव प्रथमाः संनरत्ययपयोय

४३

यथोपस्मारमुन्ना नि॥२॥ तद्धैके॥ समुदशान्ना नि संनरंति
 समदशः प्रजापतिरिति ब्रुवंतस्तु दुत्थान कुर्यात्प्रजापते
 नैव सर्वमुन्नमुन्नवरुद्रं कुऽउत्सोमनुष्यो यः सर्वमुन्न
 मवरुंधीत तस्मादु सर्वमेवान्नं यथोपस्मारं संनरन्ते
 कमन्तं न संनरेत्॥३॥ सयन्नं संनरति॥ तस्योद्भूतं तस्य

नाश्रीयाद्यावज्जीवंतथा नांतमेतितथाऽप्यो ग्दीवतिस्य एत
 स्य सर्वस्यान्ताद्यस्य संनतस्य स्क्रवेणोपद्यातं वाङ्प्रस
 वीयानि कुहोतितद्याभ्यऽएवैतदेवतान्योऽकुहोतिताऽअ
 स्मै प्रसुवंतितानिः प्रसरतऽउज्जयतितस्माद्वाङ्प्रसवोया
 नि कुहोति॥४॥ सुकुहोति। द्वाङ् स्ये संप्रसवः सुप्रवेये सोम

४४

म० शृङ्गानमोषधीश्च सु॥ ताऽअस्मन्मं सुधुमतीर्नवंतु वयं
 शृङ्गा गयामपुरोहिताः स्वाहा॥५॥ द्वाङ् स्ये माम्। प्रसवः शि
 श्रियेदिवमिमावद्विश्वाभुवनानि संप्राट्॥ अदिसंतं दाप
 यति प्रजानं स नो रयिऽसर्वं वारं न्नियत्तु स्वाहा॥६॥ द्वाङ्
 स्य नु। प्रसवऽआबन्धवेमावद्विश्वाभुवनानि सर्वतः॥ स नो

मिरुजापरियातिबिद्वन्पजांपुष्टिर्वर्द्धयमानोऽस्मिन्स्वाहा
 ॥७॥ सोमं रुजानां प्रवसेमिन्मन्त्राणां महः ॥ आदित्यान्नि
 स्सुः सुर्वं ब्रह्माणं बहस्पतिं स्वाहा ॥ ८ ॥ अर्बुमां बहस्प
 तिं ॥ इंदुनायवोदय ॥ द्वावं विष्णुं सरस्वतीं सवितारं व
 ब्राह्मिणं स्वाहा ॥ ९ ॥ अग्ने अका ब्रह्मदेहः प्रतिनः सुमनाम ४५

व ॥ पुनोयच्छसहस्रजिह्वं हि धनदाऽसि स्वाहा ॥ १० ॥ प्र
 नः ॥ यच्छर्द्धमाप्रूषाप्रबुहस्पतिं ॥ प्रवाग्देवी ददातु नः
 स्वाहेति ॥ ११ ॥ अथैनं परिशिष्टेनाऽन्निषिं वति ॥ अन्नाद्ये
 नैवैनमेतदन्निषिं वत्यन्नाद्यमेवास्मिन्नेतदुध्मति तस्मा
 देनं परिशिष्टेनान्निषिं वति ॥ १२ ॥ सोन्निषिं वति ॥ देवस्य

वासवितुः प्रसुवेष्टिनोर्बाहुभ्यां प्रसोहस्ताभ्यामिति देव
 हस्तैरेवैनमेतदन्निषिचतिसुरस्वत्यैवाद्योयंतुयंत्रियेदध
 मातिद्याग्वैसुरस्वतीतदेनंवावएवयंतुयंत्रियेदधमाति
 १३॥ तदुहैकऽन्नाहुः॥ विश्वेषांवादेवानांयंतुयंत्रियेदध
 मातिसर्वेवैविश्वेदेवास्तुदेनः॥ सर्वस्यैवयंतुयंत्रियेदध ४६

ति तदुत्थानव्रयासुरस्वत्यैवाद्योयंतुयंत्रियेदध
 मात्येवव्रयाद्याग्वैसुरस्वतीतदेनंवावएवयंतुयंत्रियेदध
 तिबृहस्पतेष्टुसाम्राड्येनान्निषिचाम्पसावितिनामगह्स्ता
 तितद्बृहस्पतेरेवैनमेतस्यायुज्यः॥ सलोकतीर्जमयति॥ १४॥
 अथाहासंम्राड्युमसौसंम्राड्युमसावितिनिवेदितमेवै

न मे तस्मिन्तं देवेभ्यो निवेदयत्ययं महावायो यि न्यवेदीत्ययं
 युष्माकैको भूतंगोपायतेत्येवैतदाह त्रिष्टुब्धः आह त्रिष्टुब्धः
 इ॥ १५॥ अथोद्दितीः कुहोति वाचावयति वाद्यदि कुहोति य
 दिवावयति समानः एव बंधुः ॥ १६॥ सुचावयति अग्निरेका
 दरेणाप्राणमुदय नमुज्जैषं प्रजापतिः सप्त दशा दरेणासप्त ७

दशाः सोममुदय नमुज्जैषमिति तद्यदेवैता निरेता देवता
 उदयंस्तदेवैषः एता निरुज्जयति सप्त दशानवन्ति सप्त
 दशो विप्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ १७॥ अथाहा
 न्यवेस्विष्टरुतेनु ब्रूहीति तद्यदंतरेणा दुतीः एतत्कर्म
 क्रियत एष वै प्रजापतिर्यः एष यज्ञं स्थापते यस्मादिमाः

प्रजाः प्रजाताऽएतन्मेवाप्येतर्ह्यनुप्रजायांतत्तन्मध्यतः एवै
तत्प्रजापतिमुज्जयति तस्मादंतरेणाद्वृत्ता एतत्कर्मक्रिय
तः आश्राव्याहायिष्ठं स्विष्टं च तं यजेति वृषद्वृते जुहोति
॥१८॥ अथेदामादध्मति उपहृतौ यामिडायामपऽउप
स्पृश्यमाहेंदं ग्रहं गृह्णाति माहेंदं ग्रहं गृहीत्वा स्तोत्रमु

४८

सूत्र

३५ एकरोतितः स्तोत्राय प्रमावतिसऽउपावरोहति स्योते स्तो
त्रस्य नवत्यंते शंस्य ॥ १९ ॥ तद्वै को एतन्नृचाथैतकुर्वेति त
जुतं यानुक्रयादात्मा वै स्तोत्रं प्रजाशस्त्रमेतस्माद्वस्य
जमानं प्रणाशयति सृजिह्व इति सृक्षलति तस्मादेतदे
व नृत्वाथैतकुर्वीत्य ॥ २० ॥ अथेदामादध्मति उपहृताया

मिडाया मपऽउ पस्पृशमा हेंद्रं ग्रहं गृह्णाति मा हेंद्रं ग्रहं गृही
 त्वा स्तोत्रमुपा करोति तऽस्तोत्राय प्रमायति सऽउ पावरो हतिसं
 ते स्तोत्रस्य भवंत्यंते शस्त्रस्या ॥ २१ ॥ ब्राह्मणं ॥ १ ॥ धर्मोऽङ्गिति कु
 हाति सवं विधुर्मां सवं परिगृह्य स्याऽइति तस्यां वरदं द
 ति सवं विधुः सवं परिगृह्य स्याऽइति सयदिकामयेत कु ४२

यु २

दुयादेतां यद्यु कामयेता पिनादियेक ॥ १ ॥ अथ श्रोतते । अउ
 मलै हविरष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपति सजघने न शम्पा
 पिष्यमाणानामवशीयंते पिष्टानि वातं दुलावातां स्क्रवे
 स्याद्दं संवपत्य ब्राह्मणं पयना दुल्लुक्मा ददते तेन दहि
 णायंति सयत्रस्वेकतं वेदिं विदति श्वभ्रप्रदं वा ॥ २ ॥ तद

मिः समाधाय जुहोति। एष ते निरुत नागस्तं जुषस्व स्वाहे
 तीयं वे निरुतिः स्यायं पाप्य नागह्लाति तं निरुत्या गह्लाति
 तद्य देवास्याऽऽत्र नैरुतं रूपं तदेवेत कर्मयति तथो है
 नः स्यमानं निरुतिर्नृगह्लात्यथ यस्व स ते वेदिणो जु
 होतिश्च भद्रपदरेवैतं दुहस्यै निरुतिर्गहीतं॥ ३॥ अथाप्र ५०

तीक्ष्णं पुनरुयति। अथानुमत्या अष्टकपालेन पुरोडाशेन प्र
 वरतीयं वाऽऽनुमतिः सयस्तकर्मशक्नोति कुर्तुं यच्चिकीर्ष
 तीयऽहास्मै तदनुमन्य ते तदिमामेवैतस्याणां नयानुम
 यानुमतः स्यादिति॥ ४॥ अथ यदष्टकपालो भवति। अष्ट
 दशविंशतिगयत्री गायत्री वाऽइयं पृथिव्यय समानस्य ह

नोर

विष्णु उच्यते त्रु होल्येषा ह्येवैतदुच्यते तस्य वा सो दक्षिणा वा
 द्वैस वासाऽअरण्यं बौदाशुः स ते निधाय वेतदा सोतिमुच्य
 ते तथो हैनः स्यमानमासं गोन विदति ॥ ५ ॥ अथ श्वो नृते ।
 अग्नावैश्वमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति तेन यथे
 श्वो वंयजते तद्यदेवाह पुरोडाशमाग्नावैश्वमेकादशकपालं य ॥ ५ ॥

५१

विस्तु देवैतदग्निर्वैसर्वा देवाताऽअग्नौ हि सर्वा न्यो देवता न्यो
 जुह्वत्यग्निर्वैयज्ञस्यावराध्ये विस्तुः परार्द्धस्तसर्वाश्चैवै
 तद्देवताः परिगृह्य सर्वं यज्ञं परिगृह्य स्रयाऽइति तस्मा
 दाग्नावैश्वमेकादशकपालः पुरोडाशो नववतितस्य हि
 रण्यं दक्षिणा गेयो वाऽएष यज्ञो नववत्यग्ने रतो हि रण्यं यो

ॐ

विविष्णुः सद्यज्ञो गिरुविद्यः एवतु दुतदा नैयमेवतस्माद्वि
 रएपंदहिणा ॥ ६ ॥ अथ श्रोतुते । अग्नीषोमीयमेकादशक
 पालं पुरोडाशं निर्वपितानययेद्यैवं यजत एतेन वा इ
 द्रावृत्रमहन्नेतेनो एव व्यजयत यास्येयं विदितिस्तां तथो ए
 वैष एतेन पाप्मानं द्विषंतं भ्रातृव्यं हंतितुं शोऽएव विडा ५२

यते विदिते नयेनाष्टे स्या इति तस्मादग्नीषोमीयः एका
 दशकपालः पुरोडाशो नवतितस्मात्सृष्टे गौर्दहिणा स्
 र्जिताऽअमुं वंद्यमसंध्रति पौर्णमासेनाहं स्यामा वास्ये
 नो सृजंति तस्मादु सृष्टे गौर्दहिणा ॥ ७ ॥ अथ श्रोतुते । ऐं
 शं द्वादशकपालं पुरोडाशं निर्वपितेनययेद्यैवं यजत

जग केशा
यन म-३

युत्र वाऽदुःखं नृमहंस्तदस्य जातस्येन्द्रियं वीर्यमपचक्राम
सऽएतेन हविषेन्द्रियं वीर्यं पुनरात्मन धत्ततु योऽएवैष
तेन हविषेन्द्रियं वीर्यमात्मन धत्ते ते जो वा अग्निरिन्द्रियं वीर्यं
मिदं उच्यते वीर्यं परिष्कृतं सखाऽइति तस्मादैंद्रागोद्वा दश
कपालः पुरोडाशो न वतितस्य च नो न द्वा दक्षिणा सहि

५३

वहे नाग्रे य-आं डाभ्यामैन्द्रस्तस्माद्विषु न द्वा दक्षिणा ॥ ८ ॥
अथाग्रयणेष्टाय जते। सर्वात्रा एष यज्ञकृत नवरुंधे स
वीर्यं रपि दर्वि होमाग्नो राजस्येन यजते देवस्ये वा
एवोष्टिर्विदाग्रयणेष्टि न यामेपीष्टमसदनयापि सखा
इति तस्मादाग्रयणेष्टाय जतेऽअथ धावाऽएष स यमा

नोन्नि सूर्यतेत दोषधारेवैतदनमीवाऽअकिल्बिषाः कुरुते
 नमीवाऽअकिल्बिषाऽउघधीरन्नि सूर्याऽइतितस्यगौर्दहि
 णा॥६॥ अथवातुर्मास्यैर्यजते। सुर्वान्नाएष्यइकतनवरं
 धेसुर्वीइष्टीरुपिदर्विहोमान्योराडसूर्येनयजतेदेतुस्रष्टो
 वाऽएष्यइकतुयैच्चाउर्मास्यान्येनिर्मुपाष्टमसदेत्तिरुपि

५४

सूर्याऽइतितस्माच्चातुर्मास्यैर्यजते॥१०॥ ब्राह्मणं॥२॥ द्वैश्वदे
 वेनयजते। द्वैश्वदेवेनवैप्रजापतिर्नमानंप्रजाः ससृजेन्नुमा
 नंप्रजाः सृष्ट्वा सूर्याइतितथोएवैषएतद्वैश्वदेवेनैवन्नुमा
 नंप्रजाः सृजतेन्नुमानंप्रजाः सृष्ट्वा सूर्याइति॥१॥ अथवैरु
 णप्रघासैर्यजते। वरुणप्रघासैर्वैप्रजापतिः प्रजावरुण

पाशात्सुमुंबताः अस्यानमी वा अकिच्छिषाः प्रजाः प्राजायं
 तानमीवा अकिच्छिषाः प्रजा अत्रिस्सया इति तथोऽएवैव
 एतद्वरुण प्रधासैरेव प्रजावरुण पाशात्सुमुंबतिताः अ
 स्यानमीवा अकिच्छिषाः प्रजाः प्राजायंतेनमीवा अकिच्छि
 षाः प्रजा अत्रिस्सया इति ॥ २॥ अथ साकमेधैर्यजते साक ५५

मेधैर्धैर्देवावृत्रमघंस्तैर्हव्यजयंतयेधमेधां विजितिस्तो
 तथोऽएवैष एतैः पाप्मानं द्विषंतं न्रातव्यः हंतितथोऽएव
 विजयते विजिते नयेनाष्टे स्सया इति ॥ ३॥ अथ शुनासी
 र्येण यजते उन्नौरसौ परिग्रह्य स्सया इत्यथ नं ववात्
 नयः सुपं वृक्षहवनायं व्युत्सवेणोपघात उहोति ॥ ४॥

सुसर्वाङ्गिर्होति॥ अग्निनेत्रेभ्योदेवेभ्यः पुरः सुङ्गाः स्वाहेत्य
 यदक्षिणाङ्गिर्होति यमनेत्रेभ्योदेवेभ्योदक्षिणा सुङ्गाः स्वा
 हेत्यथ पश्चाङ्गिर्होति विश्वदेवनेत्रेभ्योदेवेभ्यः पश्चात् सु
 ङ्गाः स्वाहेत्यथोत्तराङ्गिर्होति मित्रावरुणनेत्रेभ्यो वाम
 रुत्रेभ्यो वादेवेभ्यो उत्तरा सुङ्गाः स्वाहेत्यथ मध्येर्होति

५६

सोमनेत्रेभ्योदेवेभ्यो उपरि सुङ्गाः पुनस्वङ्गाः स्वाहेति॥ ५॥ अ
 थ सार्द्धं समुह्यर्होति॥ ये देवाः अग्निनेत्राः पुरः सु
 दक्षेभ्यः स्वाहा ये देवा यमनेत्रा दक्षिणा सुदक्षेभ्यः स्वा
 हा ये देवा विश्वदेवनेत्राः पश्चात् सुदक्षेभ्यः स्वाहा ये दे
 वा मित्रावरुणनेत्रा वामरुत्रेभ्यो वा उत्तरा सुदक्षेभ्यः स्वा

हाये देवाः सोमनेत्राऽ उपरि सुदोतु वस्वतस्तेन्यः स्वाहेति
 तद्यु देवंतु होति ॥६॥ यत्र वै देवाः साकमेधैर्व्यजयंतु येय
 मेघां विजितिस्तां तदो बुरुषि बंते वाऽ इमानि दिदुना प्रा
 रक्षाऽ सिहंतै न्यो ब्रजं प्रहरामेति ब्रजो वाऽ आतं तऽ ए
 तेन ब्रजेणादे न्दिदुना प्रा रक्षाऽ स्य बाधूं सोव्यजयं ५७

तये य मेघां विजितिस्तां तथो वैऽ षऽ एतेन ब्रजेणादेन
 दिदुना प्रा रक्षाऽ स्या बहंतियथोऽ एव विजयते विजिते
 नयेनास्ते स्या इति ॥७॥ अथ य देता अपराः पं वाकुताई
 होति ह् एवति वा एतदग्नेर्वि बहंतियसं संधाद्वे वनायं ब्रह्म
 हंतित देवा स्यैतेन सं दधतितस्मा देता अपराः पं वाकु

तीर्तुं होति ॥ ८ ॥ तस्य प्रष्टुं हनोश्चरथोदक्षिणा ॥ त्रयोश्चाद्वै स
 व्यष्टुस्त्वारथीतेपं वप्राणा यो वै प्राणाः सन्नातस्तद्यदेतस्य
 कर्माणा एषा दक्षिणा तस्मात्सं ववाती यं नाम ॥ ९ ॥ सहैते वा
 पित्रिषड्येवात्रयं वै प्राणो यो यं पवते यो वै प्राणः स आयुः
 सोयमेक इवैव पवते सोयं पुरुषे तः प्रविष्टो दशधम विहि ॥ १० ॥

तो दश वा एता आहुतीर्तुं होति तदस्मिं दश प्राणा नृस्तु
 मेव सुर्वमायुर्दधति स यदि हापि गता सुखि व नृवत्साहै
 वै नेन हरति ॥ १० ॥ अथेन्द्रशयं आग्नेयोष्णकपालः पुरो
 हाशो न वति द्यारुणो यवमयश्च रूरो रोगावेधुकश्च
 सुरन दुह्ये च हालाया रैर्दधति तेनेन्द्रशयेण यजत इन्द्र

श्रीऽउहैवैतस्मृदातेडुत्तिवंतेवाइमानिदिदुनाष्टारुहंहा
 ७सिंहंतेन्योवजंप्रहरावेति॥११॥ सहस्रिरुवाच॥ त्रयोमम
 नागाः संलेकस्तवेतितथेतितावोतनहविषादिदुनाष्टारु
 हा७स्यवाहतांतौव्यजयेतांथैनयोरियंविजितिस्मांत
 धोष्ट्रवैतेनहविषादिदुनाष्टारुहा७स्यनहंतितथोष्ट्र पर्य

७५

वच्चिजयतेविजितेनयेनाष्टेस्य७इति॥१२॥ स्य७एष७त्रा
 ग्रेयोष्टकपालः पुरोडाशोभवति। सोम्रेदेकोनागोययहा
 रुणोयवमयश्चरुर्भवति। यावैरुसोष्ट्रिधरुणः सोमि
 सोम्रेर्द्वितीयोनागोययद्वौदोगावेधुकश्चरुर्भवति। योवै
 रुद्रः सोमिः सोम्रेस्तृतीयोनागोययद्वावेधुकोभूवति।

स्तव्यो वाऽएष देवो वास्तव्यागवेधुकास्तस्माद्वावेधुको न
 वत्यथ यदनदुस्यैव हलाया ऐंद्रं धिनुवतिसदुं इत्यवतु
 येनागो यदैवतु र्यंततुरीयंतस्मादिंद्रुशियं नाम तस्यैष
 वानदुहीव हलादक्षिणासाहिब्रह्मेनाग्नेय्यग्निदग्धमिव ह्य
 स्यैव हं न वत्यथ यस्त्रीसतीव हत्यधर्मेणातदस्यैव आरुणा ६०

रूपमथ यदौ स्तेनरौ अथ यदस्या ऐंद्रं धिते नैऽवोवा हि वा
 एतत्सर्वं अश्रुते तस्मादेवैवानदुहीव हलादक्षिणा
 १३॥ अथापामार्गहोमं जुहोति। अपामार्गैर्वै दिवादि
 दुनाष्टारं द्वाऽस्य पामज्जतते व्यजयंत ये यमेषां द्विजि
 तिस्तांतथो एवैषऽएते दपामार्गैरिव दिदुनाष्टारं द्वाऽ

स्पपमृष्टेतथोऽएवविजयतेचिजितेनयेनाष्टेस्य्याइति
 ॥१४॥ सपलाशेवास्त्रवेद्यैकं कतेवा॥ अपामार्गतंदुलाना
 दत्तेन्नाहार्यपवनाडुलमुकमाददतेतेनप्रां वोवोदयोवा
 यंतितदग्निं समाधायडुहोति॥१५॥ सऽडुलमुकमाद
 ते॥ अग्नेसहस्रघृतनाइतियुधोवैष्टतनायुधः सहस्वे

६१

येवैतदाहान्निमातीरपास्येति सपन्नोवाऽअन्निमातिः सप
 त्तमपज्जहीत्येवैतदाहडुष्टरस्तरन्नरातीरिति दुस्तराह्येषर
 दोन्निर्नाष्टान्निस्तरन्नरातीरिति सर्वं ह्येषपाप्मानंतर
 तितस्माद्धीदाहतरन्नरातीरिति च श्रौक्षयज्ञवाहसातिसा
 धुयजमानेदधदित्येवैतदाह॥१६॥ तदग्निं समाधायडुहो

ति। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनो बडिभ्यां प्रसूतो हस्ता
 भ्यामुपाङ्ग शोढीत्येताडुहोमीति यज्ञमुखं वाउपाङ्ग शु
 र्यज्ञमुखेनैवैतन्नाष्टार द्वाङ्गसिंहंति हतङ्ग रूढः स्वाहे
 तितन्नाष्टार द्वाङ्गसिंहंति॥ १७॥ सद्यदिपालाराः स्क्रवेभू
 वति॥ ब्रह्मवैपलाशो ब्रह्मणो वैतन्नाष्टार द्वाङ्गसिंहंति य ६२

द्यष्टिकं कतो ब्रजो वैद्विकं ततो ब्रजेणैवैतन्नाष्टार द्वाङ्गसि
 हंति रूढसां त्वा ब्रधायेति तन्नाष्टार द्वाङ्गसिंहंति॥ १८॥ सद्य
 दिपाङ्गित्वाडुहोति। प्राङ्गङ्ग स्क्रवमस्य तियद्यदंङ्गित्वाडु
 होत्सदंङ्ग स्क्रवमस्य त्पवधिष्मरूढ इति तन्नाष्टार द्वाङ्ग
 सिंहंति॥ १९॥ अथाप्रतीक्षांशु नरायंति॥ सुहृतेनाधिप्रति

सरुं कुर्वीत सद्युस्यां ततो दिशि भुवतितु सतीत्यडुहोति प्रा
 तीन्वीनफलोवा अपामार्गः सद्योहास्मैतत्र किं विक्करोति तु मे
 वतस्य पुं धूर्वतितु स्यनामादि शोदवधिष्यामु मसौ हत इति
 तन्नाष्ट्रा रक्षाऽऽ सिहंति ॥ २० ॥ आह्वयं ॥ ३ ॥ आग्रा वैश्वमेका ॥ ३ ॥
 दशकपालं पुरोडाशं निर्वपति। ऐंद्रा वैश्वं वरुं वैश्वं च ॥ ६३

कपालं वा पुरोडाशं वरुं वा तत्र त्रिषं युक्तेन यजते पुरुषाने
 वत देवाऽऽपां योस्तथो एवैष एतत्पुरुषानेवोपैति ॥ १ ॥ स
 यदाग्रा वैश्वः ॥ एकादशकपालं पुरोडाशं भुवत्पग्निर्वैश्व
 ता वैश्ववाः पुरुषास्तदस्मा अग्निर्हीता पुरुषां ददाति ॥ २ ॥
 अथ यदैंद्रा वैश्वं वरुं च निर्वपति। ईंद्रो वियजमानो वैश्ववाः

पुरुषाः सद्यानेवास्मा अग्निर्द्वातापुरुषांददातितैरेवैतस्य
 उं स्पृशतेतानात्मकुरुते॥३॥ अथयुद्धेस्त्वस्त्रिकपालोवा
 पुरोडाशो नृवतिस्सुर्वाद्यानेवास्मा अग्निर्द्वातापुरुषांददा
 तितेष्टोवेतुदंततः प्रतितिष्ठतिषाद्धेपुरुषवाक्कर्मविकार्ष
 तिराज्ञोतिवेतकुरुतेतस्यपुरुषानेवेतदुपैतिपुरुषवांस्स्या ६४

इतितस्पृशामनोगौर्द्वाद्यासहिधैस्त्वोयद्वामनः॥४॥ अथा
 परेणात्रिषंयुक्तेनयजते। सऽआग्नापौष्णमेकादशकपालं
 पुरोडाशंनिर्वपत्यैद्रापौष्णंवरुंपौष्णंवरुंतेनत्रिषंयुक्तेनय
 जतेपशूनेवतद्देवाउपायँस्तथोएवैषऽएतत्पशूनेवोपैति
 ॥५॥ सयदाग्नापौष्णः। एकादशकपालः पुरोडाशो नृवति।

अग्निर्देवातापौस्तः पशवस्तदस्मा अग्निरेवदाता पशूंददाति॥६॥ अ
 यमदैर्ज्ञापौस्तश्चरुर्नवतींद्रोवैयजमानः पौस्ताः पशवः स या
 नेवास्मा अग्निर्देवाता पशूंददाति तेरेवैतस्य ऽस्य शतेता नात्म
 कुरुते॥७॥ अथ यत्पौस्तः श्रुत्वा नवति या नेवास्मा अग्निर्देवाता प
 शूंददाति तेरेवैतदंततः प्रतितिष्ठति यद्वै पशुमाक्रमेदिकीर्षति

६५

शक्रोतिवैतकर्तुं तत्पशूनेवैतदुपैति पशुमांस्त्रया इति तस्य स्या
 मागौर्दक्षिणा सहि पौस्तो यच्छामो द्वे वै श्यामस्य रूपे शुक्लं वै वा
 लोमस्तस्य वदं द्वं वै मिथुनं प्रजनं न प्रजननं विप्रषा पशवो
 हि प्रषा पशवो हि प्रजननं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते त
 स्माच्छामो गौर्दक्षिणा॥८॥ अथापरेण त्रिंशं युक्तेन यजते॥

६

सो ग्रीवो मायमेका दशकपालं पुरोडाशं निर्वपत्येंद्रासौम्यं
 चरुं सौम्यं वरुं तेन त्रिषं युजेन यजते वृश्चिः एव तद्देवा उपा
 यंस्तथोऽएवैष एतं वृश्चिः वेदं पतिः ॥ १० ॥ स यद्ग्रीवो मायमे
 का दशकपालः पुरोडाशं न वल्यन्निर्व्वेदात्ता वृश्चिः सोमस्त
 दस्यन्नाग्निरेव दाता वृश्चिददाति ॥ १० ॥ अथ यद्देन्द्रासौम्यः ॥

६६

वरुर्न वतांशो वै यजमानो वृश्चिः सोमः स यद्देवाः स्यान्नाग्निः
 दाता वृश्चिददाति तेनैवैत सः स्युः शतेन दातुं कुरुते ॥ ११ ॥
 अथ यद्सौम्यः ॥ वरुर्न वति यद्देवाः स्यान्नाग्निर्दाता वृश्चिददा
 तितः सन्नेवैत दंततः प्रति तिष्ठति यद्देवैर्वृश्चिः कर्म ध्वि की
 र्यति शक्रोति वैत कुर्तुं तद्देवैरेवैत दुपैति वृश्चिः स्यात्ति

नो ह्यवर्तमानो व्याप्या वनाशो जितस्य बन्तुर्गौर्दीहिणा स
 हि सौम्यो यद्वन्तुः॥१२॥ अथ श्वानरः। वैश्वानरं द्वादशकपा
 लं पुरोडाशं निर्वपति चारुणं यवमयं वरुंताभ्यामनूवीना
 हं वेष्टिभ्यां यजते समानबहिर्न्यीवा॥१३॥ स यद्वैश्वानरो
 नवतिः॥ संवत्सरश्चैवैश्वानरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापति ६७

१२

रेवतद्विमानं प्रजाः ससृजे तन्मानं प्रजाः सृष्ट्वा स्यादिति यथो
 एवैष तद्विमानं प्रजाः सृजते तन्मानं प्रजाः सृष्ट्वा स्यादिति॥१४॥
 अथ द्वादशकपालो नवतिः। द्वादशवैमास्याः संवत्सरस्य
 संवत्सरो वैश्वानरस्तस्माद्द्वादशकपालो नवतिः॥१५॥ अथ
 यद्धारुणं यवमयश्चरुर्नवतिः। तत्सर्वस्मादेवैतद्वरुणापा

ॐ
 आ सर्वस्माद्दुरुणात्प्रजाः प्रमुञ्चति ता अस्यानमी वाक्किल्बि
 षाः प्रजाः प्रजायन्ते नमी वा अक्किल्बिषाः प्रजा अनि सूर्याः
 इति ॥१६॥ रुष नो द्वैश्चानरस्य दक्षिणाः संवत्सर ये वै द्वैश्चा
 नरः संवत्सरः प्रजापतिरुष नो द्वै पशूनां प्रजापतिस्तस्मा
 दृष नो द्वैश्चानरस्य दक्षिणा रुक्षं वा सोमवारुणास्यस्यत ६८

द्विवारुणां यज्ञसंयद्विषसं न विंदेदपि यदेव किं दद्यात् सः स्या
 दंश्चिन्निर्हिंसा सोचा रुणां वरुणो हि ग्रंथिः ॥१७॥ ब्राह्मणं ॥
 ॥४॥ अध्वर्युः ॥ अरण्यो रग्नाः प्रमा रोह्या सेना न्योगहा
 न्यरेत्याग्रयेनीकवतेष्टकपालं द्रुमेष्टुत्रां निर्वपत्य ग्निर्वै
 देवतानामुनीकः ॥ सेनाया वै सेनानी रणीकं तस्मादग्रये

ॐ कवतः एतद्वाऽअस्यैकऽरत्नं यज्ञेनानीस्तस्माऽएवैतेन
 स्रयतेतः स्वमनपक्रमिणं कुरुतेतस्यहिरण्यं दक्षिणाग्ने
 योवाएषयज्ञो नवत्याग्ररेतोहिरण्यं तस्माद्विरण्यं दक्षि
 णां॥१॥ अथ श्रोतृते। पुरोहितस्य गृहान्यरेत्यबार्हस्यत्यं
 वरुं निर्वपति बृहस्पतिर्वैदेवानां पुरोडाहितः एष वाऽएतस्य

६६

पुरोहितो नवतितस्माद्बार्हस्यत्यो नवत्येतद्वा अस्यैक
 ॐ रत्नं यत्पुरोहितस्तस्माऽएवैतेन स्रयतेतः स्वमन
 पक्रमिणं कुरुतेतस्यत्रिति एष्टे। गौर्दक्षिणैषा वा रुद्रा
 बृहस्पतेर्दक्षिदेवऽउपरिष्ठादयम्हः पंथास्तस्माद्विति
 जेवार्हस्यत्यस्य दक्षिणा॥२॥ अथ श्रोतृते। स्रयमान

स्य गृहं द्रामकादराकपालं शुशेडा शनिर्वपति कृत्रं वाः
 इन्द्रः कृत्रं स्रयमानस्तस्मादैन्द्रो नवतितस्पर्ष नोदति ॥
 ४॥ स ह्येन्द्रो यदधनः ॥ ३ ॥ अथ श्रोतुं ते । महिषैर्गृहान्यरेत्या
 दित्यं वरं निर्वपतीयं वैष्टिब्यदितिः स यै देवानां पत्न्येषा
 चार्तस्य पत्नी नवतितस्मादप्यदित्यो नवत्येतद्वा अस्यैकः ७६

इत्यं यन्महिषी तस्या एवैतेन स्रयते ताः स्वामनपक्रमि
 णी कुरुते तस्यैवेनुर्दक्षिणा धेनुश्चिवाऽइयं मनुष्येभ्यः स
 वीकामां दुहे माता धेनुर्मातेव वा इयं मनुष्यान् विनर्तित
 स्माद्धेनुर्दक्षिणा ॥ ४ ॥ अथ श्रोतुं ते । स्रतस्य गृहान्यरे
 ष्वेवा रुणं यवमयं वरं निर्वपति स वो वै स्रतः स वो वै

त्या

~~सर्वदेवानां चरुणस्तस्माद्धारुणो न वत्येतद्वाऽ~~
 स्यैकं रतं यस्मै तस्माद् एवैतेन सूयते तं स्वम
 नपक्रमिणां कुरुते तस्याश्चोद्दिष्टा सहिष्वा रणो यद
 श्वः ॥ ५ ॥ अथ श्रोतुं । ग्रामं एषो गृहान्यरेत्यस्मात्तं सप्त
 कपालं पुरोडाशं निर्वपति द्विशो वै मरुतो द्वे श्रोविग्राम ११

णीस्तस्मान्मारुतो न वत्येतद्वाऽ अस्यैकं रतं यद्ग्रामणीस्त
 स्माद् एवैतेन सूयते तं स्वमनपक्रमिणां कुरुते तस्य एष गो
 र्द्दिष्टा तस्माद्वा एतद्गृपाणां यत्पृथतो गौर्विशो विमरुतो
 तं मो वै द्विद्वस्मात्पृथगो र्द्दिष्टा ॥ ६ ॥ अथ श्रोतुं । द्रु
 गृहान्यरेत्यस्माद्विं द्वादशं कपालं वाष्टकपालं वा पुरोडा

शंनिर्वपतिसवितावेदेवानां प्रसविता प्रसविता वैदृता तस्मा
 स्मावित्रो न वत्येतद्वा अस्वैकं रत्नं यच्छता तस्मा एवैते न स
 यते तं स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य श्योतो न द्वांदद्विणौ
 वै सविता यः एषंतपत्येति वा एषः एत्य न द्वां युक्तस्तद्यच्छोतो
 न वति श्येतः ह व ह्येषः उदांश्चास्तं वयं भवति तस्माच्छोतो ७२

न द्वांदद्विणौ ॥ ३॥ अथ श्योततो संग्रहीतुर्गहन्यरेत्याश्विनं
 द्विकपालं पुरोडाशं निर्वपतिस्योनी वाऽअश्विनौ स्यो
 नी संवत्सृषारथी समानं हिरण्यमधितिष्ठतस्तस्मा
 दाश्विनो न वत्येतद्वा अस्वैकं रत्नं यत्संग्रहीता तस्मा
 एवैते न स यते तं स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य यमौ गावौ

दहिणातौ हि स यो नायद्यमौ यदि यमौ न वि दे दप्युन् रती
 नगर्जावेव गावौ दहिणा स्याताता उरुपि समानयोनी ॥
 ॥७॥ अथ श्रोत्रतो जाग दुघ स्पृग्दान्य रेख्यौ सं वरु निर्व
 पति घृष्ठा वै देवानां जाग दुघऽ एषं वा एतस्य जाग दुघो न
 वतितस्मात्पौष्ठा नवत्येतद्वा अस्यैकं रत्नं यद्वाग दुघस्त

७३

स्मा एवैतेन स्तयते तत् स्वमन पक्रमिणं कुरुते तस्य त्रया
 मागौ दहिणा तस्या स्यावेव बंधुयोऽसौ त्रिषं युक्तेषु ॥८॥
 अथ श्रोत्रतो द्वा वापस्य वग्गहे न्योगो विकर्त्तस्य वग्गवे
 धुकाः सं जल्य स्यमानस्य गद्देशे र्दंगा वेधुक् वरु निर्व
 पति ते वाऽ एते द्वे सती रत्ने एकं करोति संपदः कामासनद्य

देतेन यजते यां वा इमां सत्राय ध्वंति रुद्रो हैतामन्निमन्यते ग्नि
 र्वै रुद्रो हि देवनं वा अग्निस्तस्यैतैगा रायद द्वास्तु मे वै तेन प्री
 णाति तस्माद्वा एषानुमता गृहेषु हन्यते यो वाराजसूयेन
 यजते यो वै तदेवं वै दैत द्वा अस्त्येकं हन्ये द्वा वापश्च
 गोविक्कं श्रुताभ्यामेवै तेन सूयते तौ स्वावनपक्रमिणौ कु

७४

रुते तस्य हि रूपो गो हृदि एवा वि ति बा डु वी शिति वा लो वा सि
 ने रव रो बाल दा म्ना द्वा वप एं प्र बद्ध मे त दु हित यो र्नि वति ॥
 ॥१०॥ अथ श्वो नृते ॥ पाला गल स्प गृहान्य रे स्य वतु गृही
 त म्ना ड्यं गृही त्वा धुन आ ड्यं दु हो ति जुषा णो ध्म अ स्य वे
 तु स्वा हे ति प्र हे यो वि पा ला ग लो ध्वा नं वे श्म हित ए ति त स्मा

दधन-आङ्गुलु होत्येतद्वाऽअस्यैकऽरत्नं यस्यालागलस्य
 स्माएवैतेन सूर्यतेतऽस्वमनंपक्रमिणां कुरुते तस्य द
 क्षिणाप्युद्धावेष्टितधनुश्चर्ममया बाणवंतो लोहितऽ
 शीघऽएतदुहितस्य भवति ॥११॥ तानि वा एतानि एकाद
 शरत्नानि संपादयत्येकादशाक्षरावेत्रिंशु ब्रीह्यं त्रिंशु

७५

ब्रीह्यमेवैतद्भूतान्यत्रिंशु संपादयति तद्यद्भूतिनाऽहविर्नि
 र्जितऽएतेषां दैराज्ञा भवति तेन्यऽएवैतेन सूर्यतेतां स्वा
 न्नपक्रमिणाः कुरुते ॥१२॥ अथ श्रौतते। परिवृत्यै गृहा
 न्यरेत्यनैर्ऋतं च संनिर्वपति यावाऽअपुत्रापत्नी सा परि
 वृत्ती सुहृन्नां ब्रीहीणां नखैर्निर्निघृतं दुलां नैर्ऋतं च

ऋषयतिस्त्रिंशु होत्येष्टे निरुते प्रागस्त्रिंशु घस्वे स्वाहेति
 यावाऽत्रिंशु प्रापत्नी सानिर्हति गृहीता तद्यदेवास्या अत्र
 नेरुते ऽ रूपं तदेवैतत्तु मयति तयो हेन ऽ सयमानं निरु
 तिर्निरुक्ता तितस्य दक्षिणा रुक्सा गौः परिभूषा परिभूषा
 सा पृथि निरुति गृहीता तामाह मामेष्टे शायां ब्राह्मणादि ७६

दितितस्याप्रा नम प्रादत्ते ॥ १३ ॥ ब्राह्मणं ॥ ५ ॥ उपरिष्टाद्ब्रह्मना
 ऽ सौमारौ देणयजते । सश्चेता पेश्चेतवसा यै पयसि शृ
 तो भवति तद्यदुपरिष्टाद्ब्रह्मना ऽ सौमारौ देणयजते ॥ १४ ॥
 स्वर्गं नुर्ह्ववाऽऽसुरः । सूर्यं तमसा विव्याध स तमसा
 विष्टो न व्यशेयत तस्य सोमो रुद्रावेवैतत्समोपाहता ऽ सं

२ मो

एषोपहतपाप्मातपति। तथो एवैष एतन्नमः प्रविशत्ये
तं वा तमः प्रविशति यदयद्विद्यान्यज्ञेन प्रसजं त्ययद्वि
द्यान्वा एतद्यज्ञे। न प्रसजति शूरांस्त्वद्यांस्त्वत्तस्य सोमा
रुद्रावेवैतन्नमोपहतः सोपहतपाप्मो वदीक्षते तद्यक्षे
तायै श्वेतवस्त्राये पयसिष्टतो नुवति क्षिप्रं वितमस्तत्

७७

मोपहंतितस्यैवैव श्वेता श्वेतवस्त्राद्विद्या॥२॥ स हैतेना
पि यजेता योलं यशसे सन्नयशो न वतियो वाऽअनृत्ता
नः सोलं यशसे सन्नयशो न वतियो न यशो न वतिसत्तम
सावै सत्तत्ता वृत्तो न वतितस्य सोमारुद्रावेवैतन्नमोप
हतः सोपहतपाप्मा इति रेव श्रिया यशसा भवति॥३॥

अथ मैत्रा बार्हस्पत्यं वरुन्निर्वपति। द्वाविवा एष यो यज्ञ
 पथा देत्येति वा एष यज्ञ पथा द्यदयज्ञियान्यहेन प्रसज्य
 त्ययज्ञिया न्ना एतद्यज्ञेन प्रसज्यति शूद्रांस्त्वद्यांस्त्वन्मित्रा
 बृहस्पती वै यज्ञ पथो ब्रह्महिमित्रो ब्रह्महियज्ञो ब्रह्महि
 बृहस्पतिर्ब्रह्महियज्ञस्तनुनर्यज्ञ पथमपि पद्यते सोऽपि

७८

पद्यैव यज्ञ पथं दीक्षाततस्मान्मैत्रा बार्हस्पत्यं वरुन्निर्वप
 ति॥४॥ तस्माद्वा यास्वयं प्रशीर्षी श्वली शारवा प्राची वो
 दीची वामवतितस्यै मैत्रं पात्रं करोति वरुणा वा स्याया
 परशुवक्ता। ये षामैत्री यास्वयं प्रशीर्षी तस्मास्व
 यं प्रशीर्षी यै शारवा यै मैत्रं पात्रं करोति॥५॥ अथातव्य

दधिद्विनाटत्रासि चरथं युक्ता बध्ना देदयितवाऽ आह
 तद्यस्वयमुदितं नवना तंतदा इमं नवति वरुणं वाऽ एतद्यु
 न्मथितमथैतमैत्रं यस्वयमुदितं तस्यास्वयमुदिजिमा
 इमं नवति॥ इ॥ द्वेधा तंदुला कुर्वेति॥ सखेणीयाऽस्यः पुरि
 त्रित्रास्ते बार्हस्पत्याऽथ ये स्तुवीयाऽ सोपरिनिना ७५

स्ते मैत्रान दैमित्रः कंच न हिनस्ति न मित्रं कश्च न हिनस्ति
 नैनं कुशोन कंटको द्विनि न निना स्पवृश्च नास्ति सर्वस्य
 ह्यव मित्रे मित्रं॥ ७॥ अथ बार्हस्पत्यं वरुणमधिप्रयेति तं
 मैत्रेण पात्रेण पिदधति तदा इमं मानयति ततं दुलाना
 वपति सऽ एष ऋष्यसौ वश्रप्यते वरुणो वा एष यो मि

२ शतं ॥
३१००

नाशृतोयैषमैत्रोयऽऽकृष्णाणाशृतस्तस्मादूष्णाणाशृतो
 नवतितयोऽरुन्धयोऽवदन्नाहमित्रावृहस्पतिभ्यामनु
 ब्रूहत्याश्राव्याहमित्रावृहस्पतायजेतिब्रूषदूतेऽनुहो
 ति॥७॥ ब्राह्मणां॥६॥ सवैदीक्षते। सऽउपसथेग्रीवोमी
 यंपशुमालनतेतस्यवपुयाप्रवृधोग्रीवोमीयपेकांशक ८०

कपालं पुरोडाशं निर्वपति तदनु देवस्वाऽहवीऽऽग्निरुपं
 ते॥१॥ सवित्रे सत्यप्रसवाय। द्वादशकपालं वासाकपालं वा
 पुरोडाशं निर्वति। द्वादशकपालं वासाकपालं वा
 प्रसविता सवित् प्रसूतः स्यादित्यथ यत्साशुकानां ब्री
 हाणां हि प्रेमा प्रसुवानिति॥२॥ अथाग्नयेऽहपतये॥

अकपालं पुरोडाशान्निर्वपत्याशूनां श्रीवैगार्हपतंया
 वतोयावतईष्टदेहमग्निरेवग्रहपतिगार्हपतमग्निप
 रिणयत्यथयदाशूनांक्षिप्रमापरिणयानिति॥३॥ अथ
 सोमायवन्नस्यतये। श्रामाकं वरुन्निर्वपतितदेन॥ सो
 मएवन्नस्यतिरोषधिन्यः सुवत्यथयद्यामाकोन्नवसे ७२

तवेसोमस्यौषधानां प्रत्यरुतमांयद्यामाकास्तस्माद्या
 माकोन्नवति॥४॥ अथबृहस्पतयेवावे। नैवारं वरु
 न्निर्वपतितदेनंबृहस्पतिरेवद्यावेसुवत्यथयान्नेवा
 शन्नवतिब्रह्मवेबृहस्पतिरेतेवेब्रह्मणाग्यंतेयत्री
 यारास्तस्मान्नैवारोन्नवति॥५॥ अथेन्द्रायदेवायाहाय

नानां वरुनिर्वपतितदेन मिद्र एव ज्येष्ठे द्वौ षमन्ति परि
 णमस्य यद्वा यनानां न वत्यतिष्ठावा एता ॥ ५ ॥ षधयो
 यद्वा यना अतिष्ठो वा इन्द्रस्तस्माद्वा यनानां न वति ॥ ६ ॥ अ
 यरुद्राय पशुपतयो रौद्रंगा वेधुकं वरुनिर्वपतितदेन
 ७ रुद्र एव पशुपतिः पशुन्यः सुवत्यय यद्वा वेधुको न व

८२

तिष्ठास्तव्यो वा एष देवो द्वास्तव्या गवेधुकास्तस्माद्वा वे
 धुको न वति ॥ ७ ॥ अथ मित्राय सत्यायानां वानां वरुनि
 र्वपतितदेनां मित्र एव सत्यो ब्रह्मणे सुवत्यय यन्नां वा
 नां न वति ॥ ८ ॥ वरुणा वा एताः ५ षधयो याः रुद्रे जायंते ये
 ते मैत्राय वास्तस्यानां वानां न वति ॥ ९ ॥ अथ वरुणाय

धर्मपतये। ब्राह्मणाय वस्य यं वरुन्निर्वपति तदेनं ब्रह्मणः
 एव धर्मपतिर्धर्मस्य पतिवरोति परमता वै सा यो धर्मस्य
 पतिरस्यो हि परमतां गच्छति तं हि धर्म उपयंति तस्मा
 इह ब्रह्मणाय धर्मपतये ॥ ९ ॥ अथाग्नीषोमीयेण पुरोडासे
 न प्रवर्तति। तस्या निष्ट एव स्विष्टं ब्रह्म वक्ष्ये नैर्ह विर्चिः

८३

प्रवर्तति ॥ यदैतैर्ह विर्चिः प्रवर्तति ॥ १० ॥ अथैनं दक्षिणे वा
 हावन्निष्ठं ब्रह्म पति। सविता ब्राह्मणानां सुवती मग्निर्
 ह पतानां सोमो ब्रह्मण्युतीनां बृहस्पतिर्विचित्रं
 ज्येष्ठा यरुद्रः पशुभ्यो मित्रः सत्यो ब्रह्मणो धर्मपतीनां
 १॥ इमं देवाः ॥ असपत्नः सुवधमितीमं देवाः अभ्रातृ

व्यु० सुव० धूमिल्येवैतदाहमहतेदृत्रायमहर्षेऽद्यैष्ट्यायेति
 नात्रतिरोहितमिवःस्तिमहतेज्ञानराज्ञायेतिमहतेज्ञाना
 ० राज्ञायेत्येवैतदाहेंद्रस्येंद्रियायेतिस्त्रीयायेत्येवैतदाह
 यदाहेंद्रस्येंद्रियायेतीमममुष्यपुत्रममुष्येपुत्रमितित्थ
 देवास्यज्ञन्मततःएवैतदाहास्यैचिन्नाऽइतिद्यस्यैचिशो

८४

राजानवत्येष्टवोमीराज्ञासोमोस्माकं ब्राह्मणाना० राजे
 तितदस्माद्दृ० सुर्वमाद्यंकरोतिब्राह्मणमेवापोद्धर
 तितस्माद्ब्राह्मणोनाहः सोमराज्ञाहिन्नुवति॥१२॥ एता
 हवैदेवताः सवस्येऽशते। तस्याद्देवस्योनामतदेनमे
 ताएवदेवताः सुवतेतान्निःसृतःश्वःसूयते॥१३॥ तावै

दिनाम्नो न वंति। द्वंद्वं वै द्वीर्यं वीर्यवत्यः सुवांता इति तस्मा
 दिनाम्नो न वंति। ॥ ४॥ अथाहाग्रये स्थिष्टस्ते नु ब्रूहाति
 तद्यदंतरेणा दुती एतत्कर्म क्रियतेऽ एषावे प्रजापतिर्ये
 स यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाना एतस्त्वेवाये
 तर्ह्यनु प्रजायंते तदेनं मध्यत एवैतस्य प्रजापतेर्दधति

ये

८५

०२

मध्यतः सुवतितस्मादंतरेणा दुतीऽ एतत्कर्म क्रियतेऽ आ
 श्रव्याहाग्रये स्थिष्टस्ते प्रेष्येति वृषदूते जुहोति। ॥ ५॥ ब्रह्म
 रां॥ ॥ द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥ कंडिका॥ १४॥ सवा
 ऽ प्रेषः संनरति। तद्यदयः संनरति द्वीर्यं वा आपो वा
 र्यमेवैतदुसममाह संनरति॥ १॥ औदुंबरे पात्रे अन्नं

वाजुर्गुंडं वरं जज्ञौ नारायणस्यावरुधैतस्मादौ दुंबरे पात्रे
॥२॥ ससारस्वती रेवप्रथमा गङ्गाति। अपो देवामधुम
ती रंगं हूंतित्यपो देवारसवती रंगहूं नित्ये वै तदा हो
जो स्वती राजस्वश्चिताना इति रसवती रित्ये वै तदा हो यदा
हो जो स्वती रिति राजस्वश्चितानाऽइति याः प्रजाता राजस्वः पृ

इत्येवैतदाहयात्रिभिर्जावरुणावन्पविचंनित्येतात्रिहिमि
त्रावन्तणावन्पविचंन्यात्रिदिग्मनयंनत्यरात्रित्येता
त्रिहिमिद्विनाष्टारुद्राऽस्यसनयंस्तान्त्रिरन्निषिचतिह्यावै
स्वरस्वताद्यावैवैनमेतदन्निषिचत्येतावाएकाग्राय
स्ताऽएवैतस्मिन्नरति॥३॥ अथाध्वयुः। चतुर्गृहीतमाङ्गं

गृहात्वापो न्यवैतितद्याजमीवर्द्धतः पशौवायुसुखेवान्य
 वेतेतौ गृह्णाति॥४॥ सयः प्रादुर्ददति। तं गृह्णाति वृक्षज
 मिरसिराष्ट्रदाराष्ट्रं मे देहि स्वाहृष्टौ हाष्ट्रजमिरसिरा
 ष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मै देहाति॥५॥ अथ यः प्रत्यदुर्ददति। तं
 गृह्णाति वृषसेनोसिराष्ट्रदाराष्ट्रं मे देहि स्वाहा वृषसे

८७

नोसिराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मै देहातिता निरन्निधिं वति द्वीर्षे वाऽएत
 दपामुर्ददति पशौवायुसुखेवान्यवेते द्वीर्षे लौवैनमेतदन्निधिं व
 येतावा एका आपस्ता एवैतसं नरति॥६॥ अथ स्यं दमाना
 गृह्णाति अर्थुतस्त्रराष्ट्रदाराष्ट्रं मे दत्तस्त्राहायेति स्त्रराष्ट्रदा
 राष्ट्रममुष्मै दत्तेतिता निरन्निधिं वति द्वीर्षे रावा एताः स्यं दंते

तस्मादेनाः स्यंदमानाः न किंचन प्रतिधारयते द्वीयेणो वै न मेतु
 दन्निषिंवत्येता वाऽएकाऽआपस्ताऽएवैतस्मिन्नरतिः॥ अथ याः
 ६३ स्यंदमानानां प्रतीपस्यंदंतो ता गृह्णात्योऽस्वती स्मृराष्टदा रा
 ष्ट्रं मेदत्तस्वाहोऽस्वती स्मृराष्टदा राष्ट्रं ममुष्मैदत्तेति तानि रन्नि
 षिंवति द्वीयेण वा एताः स्यंदमानानां प्रतीपोऽदत्ते द्वीयेणो वै न ६६

मेतु दन्निषिंवत्येता वा एका आपस्ता एवैतस्मिन्नरतिः॥ ६॥ अथापय
 तीर्गृह्णाति आपः परिवाहिणी स्मृराष्टदा राष्ट्रं मेदत्तस्वाहापः
 परिवाहिणी स्मृराष्टदा राष्ट्रं ममुष्मैदत्तेति तानि रन्निषिंवत्ये
 तस्यैवा एषापक्षिद्यै चैव पुनर्न वत्यपि ह वाऽअस्यान्यराष्ट्र
 यो राष्ट्रं न वत्यप्यन्यै राष्ट्रं यं सुवैहरते तथा स्मिन्नमानं दध्म

तिनुम्रैवैनमेतदन्निषिंवत्येतावाएकाऽप्रापस्ताऽएवैतसंनर
 ति॥६॥ अथनदीपतिगृह्णाति। अपांपतिरसिराष्टदाराष्ट्रं मेदे
 हिस्वाहापांपतिरसिराष्टदाराष्ट्रममुष्मैदेहातितान्निरन्निषि
 वत्यपांवाएषपतिर्येनदीपतिर्विशामेवैनमेतत्पतिकरोत्ये
 तावाएकाऽप्रापस्ताएवैतसंनरति॥७॥ अथनिवेष्ट्यंगृह्णा

८६

तिअपांगन्नेसिराष्टदाराष्ट्रं मेदेहिस्वाहापांगन्नेसिराष्टदाराष्ट्र
 ममुष्मैदेहातितान्निरन्निषिंवतिगर्भेवाएतदापउपनिबेष्टंते
 द्विशामेवैनमेतद्गर्भेकरोत्येतावाएकाऽप्रापस्ताएवैतसंन
 रति॥११॥ अथयः स्पंदमानानाढिस्त्वावरोद्गदोभवति। प्रत्या
 तापेतांगृह्णातिसूर्यत्विचसस्त्वरष्टदाराष्ट्रं मेदन्नस्वाहास्त्व

त्वयसस्त्रराष्ट्रद्वाराष्ट्रममुख्योदत्तेतितान्निरन्निषिं वतिवृत्र्यैवैन
 मेतदन्निषिं वतिसूर्यत्वयसमेवैनमेतकरोतिवृत्रपावाएताः आपो
 नवंतिद्याः स्पंदमानानां न स्पंदंतेवृत्रपावाएषयद्राजं
 यंतुस्मादेतान्निरन्निषिं वत्येतावाऽएका आपस्ताएवैतसं नर
 ति॥१२॥ अथयात्रातपतिवृत्रेतितागृह्णातिसूर्यवृत्र्यैवसस्त्ररा

६०

राष्ट्रद्वाराष्ट्रमेदत्तस्वाहासूर्यवृत्र्यैवसस्त्रराष्ट्रद्वाराष्ट्रममुख्योदत्ते
 तितान्निरन्निषिं वतिवृत्र्यैवैनमेतदन्निषिं वतिसूर्यवृत्र्यैवसमे
 वैनमेतकरोतिमेध्यावाएताः आपो नवंतिद्याः आहपतिवृत्रे
 त्यप्राप्ताहामां नवंत्यथैनागृह्णातिमेधमेवैनमेतकरो
 त्येवाएका आपस्ताऽएवैतसं नरति॥१३॥ अथचैशंताग

स्नाति। मांदास्तराष्ट्रदाराष्ट्रमेदत्तस्त्राहा मांदास्तराष्ट्रदाराष्ट्रम
 मुष्मैदत्तेतिता निरनिषिं वतिविशमेवास्माएतस्त्रावराभन
 पन्मिणीकरोत्येतावाएकाञ्चापस्ताएवैतस्मंनरति॥१५॥ का
 उस्यार्द्धः॥ शतप्रथस्यार्द्धः॥ अथकृष्णाग्रस्नाति। वृजद्वितस्त्र
 राष्ट्रदाराष्ट्रमेदत्तस्त्राहा वृजद्वितस्त्रराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्ते ॥ १६ ॥

तिता निरनिषिं वति तद्याः इमां परेणापस्ताएवैतस्मंनरत्यपा
 मुद्दैव सर्वत्वाय तस्मादेता निरनिषिं वत्येतावाऽएकाञ्चा
 पस्ताएवैतस्मंनरति॥१५॥ अथपुष्पाग्रस्नाति। वृशास्त्ररा
 ष्ट्रदाराष्ट्रमेदत्तस्त्राहा वृशास्त्रराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्ते
 तिता निरनिषिं वत्येताद्येनैवैनमेतदनिषिं वत्येताद्यमेवा

५
 स्थिते तदुध्वातीदं वाऽअस्या वादित्युद्यंने वयथायमग्निर्निर्द्
 हे देव मोषधीरन्नाद्यं निर्द्देहति तदेता आपो न्यवयत्यः शम
 यंति न ह वा इहान्नाद्यं परिशिष्ये तद्यदेता आपो नान्यवेयुं र
 न्नाद्ये नैवैनमेतदन्निषिं वत्येता वा एकाऽआपस्ताऽएवैतसं
 न्नरति ॥ १६ ॥ अथ मधुर्गृह्णाति शविष्ठा स्वरार्षदाराष्ट्रं मेदत ए२

स्वाहा शविष्ठा स्वरार्षदाराष्ट्रं मेदतेति तान्नि रन्निषिं व
 त्यपां वैवैनमेतदोषधीनां व रसेनान्निषिं वत्येता वा एका आ
 पस्ता एवैतसं न्नरति ॥ १७ ॥ अथ गोविंदाय मानायाऽउत्था
 गृह्णाति शक्ररी स्वरार्षदाराष्ट्रं मेदत स्वाहा शक्ररी स्वरार्ष
 दाराष्ट्रं मेदतेति तान्नि रन्निषिं वति पशुनिरेवैनमेतद

निषिं वत्येतावाएका आपस्ता एवैत संनरति ॥ १७ ॥ अथ पयोग
 ह्लाति। जन नृतस्व राष्ट्र दाराष्ट्रं मेत स्वाहा जन नृतस्व राष्ट्र द
 राष्ट्र ममुष्मै दत्तेति तान्निर निषिं वति पशु निरेवैन मेत दनिषिं व
 येतावाएका आपस्ता एवैत संनरति ॥ १८ ॥ अथ घृतं गृह्णा
 ति। विष्ट नृतस्व राष्ट्र दाराष्ट्रं मेदत्त स्वाहा विष्ट नृतस्व राष्ट्र

दाराष्ट्र ममुष्मै दत्तेति तान्निर निषिं वति पशुना मेवैन मेत द
 येना निषिं वत्येतावाएका आपस्ता एवैत संनरति ॥ २० ॥
 अथ मरीचीः। अंजलिना संग्रह्यापि स्रजत्यापः स्वराजस्व
 राष्ट्र दाराष्ट्र ममुष्मै दत्तेत्येतावा आपः स्वराजो यन्मरीच
 यस्ता यस्यां दंत इवा न्योन्य स्या एवैत द्वि या अतिष्ठ माना

तस्य धरा इव न वंशो यंति स्त्रा राड्यमेवास्मिन्नेतद्दध्मयेतावा
 एका आपस्ता एवैत संनरति ॥ २१ ॥ तावा एताः । समदशापः
 संनरति समदशो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तस्मात्समद
 शापः संनरति ॥ २२ ॥ षोडशता आपोषा अग्निं दुहोति षोड
 शा दुहोति ता द्वात्रिंशस्ते द्यौषु न दुहोति सारस्वतीषु एध

वमरा विष्णु वतांश्चतुस्त्रिंशत्रयस्त्रिंशद्देवाः प्रजापतिश्च
 त्रिंशद्देवास्तदेनं प्रजापतिं करोति ॥ २३ ॥ अथ यदुवा दुवा ग
 ह्नाति ॥ च ॥ जोवा आङ्गं च ज्ञेयौ वैतदाङ्गेन स्पृत्वा स्पृत्वा स्त्री
 कृत्य गह्नाति ॥ २४ ॥ अथ यस्सारस्वतीषु न दुहोति ॥ चाग्वै
 सरस्वती च ज्ञाङ्गं न द्वा ज्ञेयाङ्गेन द्वा वदं हि नृसान् नीति त

मुहमेभवत्यथान्यपरिष्ठादनिषेकस्यहुहोतीइस्तेषांप्रथमे
 नवतिब्रह्मवैबुहस्यतिरिद्रियुंवाभिमिंइइएताभ्यामेवैनमे
 तुद्वाभ्यामुन्नयतःपरिवृढंहुति॥७॥सजुहोति।यानिपुर
 स्तादनिषेकस्यहुहोत्यग्नेस्वाहेतितेजोवाःअग्निस्तेजस्यै
 वैनमेतदनिषिंवतिसोमायस्वाहेतिद्वत्रैसोमःद्वत्रैः ६८

विनमेतदनिषिंवतिसवित्रेस्वाहेतिसवितावैदेवानांप्रसवितासवि
 तृप्रसूतएवैनमेतदनिषिंवतिसरस्वत्यैस्वाहेतिवाग्वैस
 रस्वतीवाग्वैवैनमेतदनिषिंवतिपृस्तेस्वाहेतिपशवोविश्वपा
 प्रशुनिरेवैनमेतदनिषिंवतिबृहस्पतयेस्वाहेतिब्रह्मवै
 बृहस्पतिर्ब्रह्मैविनमेतदनिषिंवत्येतानिपुरस्तादनिषे

कस्य दुहोति तान्येता न्यग्निना मानीत्यावहते ॥ ८ ॥ अथ दुहो
ति ॥ आन्मुपरिष्ठादग्निषे कस्य दुहोती दाय स्वाहेति द्वार्यं वा
द्रा द्वार्येणैवैनमेतदग्निषि वति चोषाय स्वाहेति द्वार्यं वै द्यौ
षा द्वार्येणैवैनमेतदग्निषि वति श्लोकाय स्वाहेति द्वार्यं वै श्लो
का द्वार्येणैवैनमेतदग्निषि वत्युः शाय स्वाहेति द्वार्यं वा अ

एष

७ शो द्वार्येणैवैनमेतदग्निषि वति शुगाय स्वाहेति द्वार्यं वि न
जो द्वार्येणैवैनमेतदग्निषि वत्यर्धस्य स्वाहेति तदेनमेस्य सर्व
स्वार्यमणं करोत्येता न्युपरिष्ठादग्निषे कस्य दुहोति तान्ये
ता न्यादित्यना मानीत्यावहते ॥ ९ ॥ अथ ग्रेणामैत्रावरुणस्य
ध्रिस्म्ये । अग्निषे वनीयानि पात्राणि न वंति यत्रैताऽआ

पोनिषेवनीयानुवन्ति॥१०॥पालाशंभवति।तेनब्राह्मणोनि
षिवतिब्रह्मस्रवैपलाशोब्रह्मणोवैनमेतदनिषिवति॥११॥
श्रीदुंबरंभवति।तेनस्त्रोनिषिवत्यन्त्राऊर्गुदुंबरऊर्ग्वै
स्वष्ट्रावद्वैपुरुषस्यस्त्रंभवतिनैवतावदशनायतितेनोक्त्वा
तस्मादौदुंबरेणस्त्रोनिषिवति॥१२॥नैयग्रोधपादंभवति॥१००

तेनमित्रोराहुन्योनिषिवतिपद्मैरग्रोधःप्रतिष्ठितोमि
त्रेणतैराहुन्यःप्रतिष्ठितस्तस्मान्नैयग्रोधपादेनमित्रोरा
हुन्योनिषिवति॥१३॥आश्वत्थंभवति।तेनवैश्वोनिषिवति
सहस्रदेवादोश्वत्थेतिष्ठतइंद्रोमसुतउपामंत्रयततस्मादा
श्वत्थेनवैश्वोनिषिवत्तान्मित्रेषेवनीयानिपात्राणिभव

ति॥१४॥ अथपवित्रेकरोति। पवित्रे स्तोत्रे सुव्यावृत्तिसोसावे
 वबुंधुस्तयोर्द्विरणंप्रवयति। तान्मा मेतात्रनिषेवनीया।
 अपउत्सुनातितद्यद्विरणंप्रवयत्यमृतमायुर्द्विरणंप्रवयति॥१५॥ अउत्सुना
 तित्वा मृतमायुर्द्विरणंप्रवयति॥१६॥ अउत्सुना
 तित्वा सवितुर्वः प्रसवउत्सुनाम्यच्छिरेणपवित्रेणसूर्यस्य

११

रश्मिनिरिति सोसावेव बुंधुरनिमृष्टमसिद्धावो बुंधुस्त
 पोडा इत्यनाधृष्टा रश्मिनिरिति सोसावेव बुंधुरनिमृष्ट
 मसिद्धावो बुंधुस्तपोडा इत्यनाधृष्टा ये वै तदाह यदाहा
 नित्तरमसातिद्धावो बुंधुरिति यावद्वैप्राणेषु पो नव
 तित्वा वद्वायावदतितुस्मादाह वद्वावो बुंधुरिति॥१६॥ तपो

जा इति॥ अग्नेवैधूमो जायते धूमादभ्रमन्नादृष्टिरग्नेवाऽ
 एता जायन्ते तस्मादाहृतपो जा इति॥ १७॥ सोमस्य दात्रमसी
 ति॥ यदा वा एनमेतान्निरन्निषु एव स्पृष्टा इति निवर्तितस्मादा
 हं सोमस्य दात्रमसीति स्वाहा राहुस्व इति तदेनाः स्वाहा
 कारेणैवोत्पन्नाति॥ १८॥ त एतेषु प्रात्रेषु व्यानयति सधमा १२

षष्ठः
 दोष्मन्निनीरापाऽएता इत्यनतिमानि न्य इत्येवैतदाहुंसध
 माद इति द्यमिनीराप एता इति हीर्यवत्स इत्येवैतदाहा
 नाधृष्टा अपस्यो वृसाना इत्यनाधृष्टा स्वरुहो निरित्ये
 वैतदाह यदाहानाधृष्टा अपस्यो वृसाना इति पस्मासु
 वक्रैश्चरुणः सधस्त्वमिति विशो वै पस्माच्चिदुवक्रैश्चरु

एतः प्रतिष्ठा मित्येवैतदाहापाठं शिशुमर्हितमास्वतरित्यपांवाऽए
 वशिष्ठमर्नवतियोराजसूयेनयुजतेतस्मादाहापाठं शिशुमर्हितमा
 स्वंतरिति॥१८॥ अथैनंवास्याऽसिपरिधापयति। तत्ताप्यमित्वा
 सोमवतितस्मिंस्सुवाणि यज्ञरूपाणि निष्पूतानि न वतितदेनं परि
 धायति हवस्योल्बमस्युतितद्यदेव हवस्योल्बं ततएवैनमे

५

१३

तज्जन्तयति॥२०॥ अथैनंपादुं परिधायति। हवस्यजरायुसीति
 तद्यदेव हवस्यजरायुततएवैनमेतज्जन्तयति॥२१॥ अथाधीवा
 संप्रतिमुं वति। हवस्ययोनिरसातितद्येव हवस्ययोनिरसा
 स्याऽएवैनमेतज्जन्तयति॥२२॥ अथोल्लीषऽयऽहत्या। पुरसा
 दवज्जहति। हवस्यनान्निरसातितद्येव हवस्यनान्निरसामे

वास्मिन्नेतद्धाति॥२३॥तद्वैके।समंतंपरिवेष्टयंतिनानिर्वाह
 स्यैवा समंतंवाऽऽयन्नाग्निःपर्येतीतिवृद्धंतस्तदुत्थानकुर्यात्
 रस्तादेवावगृह्येत्पुरस्ताद्वायंनानिस्तद्यदेनंवासाऽसिपरिधा
 प्रयतिजनयत्येवैनमेतज्जातमग्निष्विधानीतितस्मादेनंवासा
 ऽसिपरिधायति॥२४॥तद्वैके।निदधत्येतानिवासाऽस्य १७

येनंयुनद्धीदितवसनंपरिधाप्रयंतितदुत्थानकुर्यादंगानिवा
 त्रस्पज्जन्वासाऽस्यंगैर्हैनं सज्ज्वातवावर्द्धयतिवृत्तं
 दीदितवसनं स एतेषामेविकंवासांपरिदधीततदेन
 मंगैर्ज्वातवास्मर्द्धयतिवृत्तं दीदितवसनंतदेनंवरुणा
 दीदितवसनात्प्रमुच्यति॥२५॥सवत्रावच्यमभ्यवैति।तदे

तदप्यन्यवहरंतितुसुलोमक्रियतेसुएतेषामेदैकं वाससांप
 रिधायोदुतितानिब्रशायेववृषायाऽङ्गुतायां दद्यादुदवसा
 नायायां ब्रह्मे॥२६॥ अथधनु रक्षितनो द्वीइंद्रस्य चार्धमसी
 ति चार्धं वैधनु रं शो विष जमानो द्वयेन वा एष इन्द्रो न वतिय
 ब्रह्म त्रियो यदु वय जमानस्तस्मादाहु इन्द्रस्य चार्धमसीति॥२७॥१५

पृथक् बाह्विमार्ष्टि मित्रं स्या सिध्वरुणस्यासीति बाह्वैधनु
 ब्रह्मन्या विराजुन्ममैत्रावरुणस्तस्मादाहु मित्रस्य सिध्वरुणस्या
 सीतितदस्मै प्रयच्छति त्वया युं वृत्रं वधेदिति त्वया युं द्वियं तं नृ
 त्वयं वधेदित्येवैतदाहु॥२८॥ अथास्येति स इह प्रयच्छति।
 स यथा प्रथमया समुपेतो न परान्नि नृत्ति सैका सेयं पृथिवी

सैषाद् वानामाशययाद्विदुः शयित्वाडावतिवाम्प्रियतेवासाद्विती
 यातदिदुमंतरिदुः सैषाकडानामाशययापेदुरधोतिसाहती
 यासासौद्यौः सैषाकुमानामेताहि वैतिस्त्रइषवस्तुस्मादस्यैति
 स्त्रइषः प्रयकृति॥२६॥ तः प्रयकृति॥ पातैनं प्रां वं पातैनं प्रत्यं
 वं पातैनं तिर्थं दिशुः पातैति तैस्त्रैः स्वर्गैर्वदिशो वारवाः करे

२६

तितद्यदस्मै धनुः प्रयकृतिद्वीयं वा एतद्राजस्य यदुनुर्वीर्यं
 वं तैमनिषिं वाना तितस्माद्वा त्रस्मात्त्रायुधं प्रयकृति॥३०॥ अ
 थैनमाविदो ब्राह्मयति आविर्मयिदित्युनिरुक्तं प्रजापतिवत्त्रि
 निरुक्तं स्तदेनं प्रजापतयः आवेदयति सोऽस्यै सवमनुमन्य
 ते तेनानुमतः सयते॥३१॥ आवितोऽग्निर्गृहपतिरिति ब्रह्म

वा अग्निस्तदेनं ब्रह्मण आवेदयति तदस्मै सवमनुमन्यते त
 नानुमतः स्रयते ॥ ३२ ॥ अर्द्धप्रपाठकः ॥ ६० ॥ आवित्त इन्द्रो ब्रह्म
 इति ॥ इन्द्रं वा इन्द्रस्तदेनं ब्रह्मणा वेदयति तदस्मै सवमनुमन्य
 ते ते नानुमतः स्रयते ॥ ३३ ॥ आवित्तो मित्रावरुणौ धृतव्रता वि
 ति ॥ आपो दानौ वै मित्रावरुणौ तदेनं प्राणो दानाभ्यामावेदय ॥ ३४ ॥

तित्वा वस्मै सवमनुमन्यते तान्नामनुमतः स्रयते ॥ ३५ ॥ आवि
 त्तः पूषा विश्ववेदा इति ॥ पशवो वै पूषा तदेनं पशुना आवेदय
 तित्वा वस्मै सवमनुमन्यते ते रनुमतः स्रयते ॥ ३६ ॥ आवित्ते द्या
 वा पृथिवी विश्वं शंनुवा विति ॥ तदेनमाभ्यां द्यावा पृथिवीभ्या
 मावेदयति ते वस्मै सवमनुमन्यते तान्नामनुमतः स्रयते ॥ ३७ ॥

आविष्कारादितिरुशर्मेति इयं वै दृष्टिस्तु दितिसुदेनमस्येष्टयिवा
 आवेदयति सा सौ सवमुनुमन्यते तया नुमतः सस्यते तद्यान्यए
 वेनमेतद्देवता न्य आवेदयति सा सौ सवमुनुमन्यते तान्तिरु
 नुमतः सस्यते ॥३॥ ब्राह्मणं ॥१॥ अध्यायः ॥॥ केशवस्य पुरुष
 स्यात्लोहयसुमासा आविध्यसुवेषादं दशुका इति सुर्वान्ना एषु

१८

॥

मत्सृजति मुच्यते सुर्वान्ना न्यो राडसुयेन सृजते तस्य इरैव
 मत्सृजति तद्यो मत्सृजति सुर्वान्ना न्यो राडसुयेन सृजते तस्य इरैव
 का ॥१॥ अथ यन्केशवस्य पुरुषस्यानवा एष स्त्री न पुमा
 न्यकेशवः पुरुषो षडह पुमांस्ते न न स्त्री षडु केशवस्ते नो
 न पुमां नैतदुयो न हिरण्यं शुद्धो हाय सुनैते त्रिमयो नाकि

मयो बृहदंशुकाः शुभसुधोहायसं नुवतिलोहिता इव हि दंशु
कास्तुस्माकैरावस्यपुरुषस्य ॥२॥ अथै नंदिशः समो रोहय
ति। प्राचीमा रोहगायत्री त्वत्तुरयंतुरः सामत्रिवस्तोमो ब्र
संतुस्तुर्ब्रह्मद्विणां ॥३॥ दक्षिणा मा रोह। त्रिष्टुप्ता वतु ब्रह्मा
मपं वदशस्तोमो गीष्मस्तुः कृतं द्विणां ॥४॥ प्रतीचीमा रोह ॥१॥

उगती त्वावतु वै रूपः सामसप्तदशस्तोमो घर्षाः स्तुर्विद्वि
णां ॥५॥ उदीचीमा रोह। अनुष्टुप्ता वतु द्वैराजः सामैकवि
ंशस्तोमः शरदुतुः पुलं द्विणां ॥६॥ उच्चमोहिः। पंडितः स्वा रो
वतुशाक्तरैवते सामनी त्रिणा वत्रयस्त्रिंशोस्तोमो हे
मंतशिशिरावतरवृद्धी द्विणामिति ॥७॥ तद्युदेनंदिशः सम

रोहयति। स्मृत्तुनामेवैतद्दूष्यते। नैवैतस्मिन्संघस्य सङ्गस्यमाशे
 हयति। सङ्गस्यैवैतद्दूष्यते। सङ्गस्यैवैतद्दूष्यते। सङ्गस्यैवैतद्दूष्यते।
 वत्यवृजिं वासः। दिदं सर्वं नवति॥८॥ राहूलावर्मणोऽथ
 नाईसीसंनिहितं नवति। तत्पदाप्रत्यस्यति। प्रत्यसं तमुवेः।
 शिरश्चिन्तनमुविहैवैनामासुराहातूमि। - द्रौवि व्याधतु १९०

स्वपदाशिरोजितौ सद्यदन्तिष्ठितं उदबाधतसङ्गं कस्य
 पदाशिरः प्रविष्टं दत्ततोदुःखः समनवत्तुद्वैतमनुभाषते
 कगमिष्यसिक्कमेमोक्षसश्रुति॥९॥ तस्मात्सेनापदघानात्
 स्मासी संमृदुस्तुजयं हि सुर्वेण। हि वीर्येणापदघानात्स्मा
 दिराण्यं रूपं संनक्रियन्तु नैवैतस्मिन्संघस्य सङ्गस्यमाशे

येणापजघानतस्माद्विशपस्त्वपः सत्रकियनुमार्हतिस्त्रैववहि
 सर्वेणाहैवीयेणापजघानतद्विसतंनंष्टारदाहस्यपजघान
 तथोएवैषेतंनष्टारदाहस्यतोहंति॥१०॥ अथैनःशादूल
 सवर्माशेहयति। सोमस्यद्विषिरसीतियत्रवैसोमइंद्रमत्युप
 वतस्ययन्नतःशादूलः समुन्नवतेनसोमस्यद्विषिस्तस्मादा

१११

हसोमस्यद्विषिरसीतितवेवमेद्विषिर्नयादितिशादूलद्विषि
 षिमेवास्मिन्नंतद्वधसतितस्मादाहताववमेद्विषिर्नयादिति
 ॥११॥ अथरुक्ममधस्तादुपास्यति। मृत्योःपाहीत्यमृतमायु
 हिरण्यंतद्वमृतआयुषिप्रतितिष्ठति॥१२॥ अथरुक्मःत्रा
 तवितृप्तोवाप्तवति। नववितृप्तोवासस्यदिशतविदृष्टः

शतायुर्वाच्यं पुरुषः शततेजाः शतवीर्यस्तस्मात्कृतविद्वत्सोऽयं
 द्युनवितृस्तेन वेमे पुरुषे प्राणास्तस्मान्नववितृस्तेः ॥ १३ ॥ तस्य
 परिष्ठाच्छीर्षो निदध्मति ॥ उडोऽस्य दोऽयमृतमसीत्पमृतमा
 युर्हिरण्यं तदस्मिन्नमृतमायुर्धमति तद्युक्ता उन्नयतो नुव
 तामृतमायुर्हिरण्यं तदमृते नैवैनमेतदायुषा न युतः परिवर्ध

११२

ततितस्मादुक्ता उन्नयतो न वतः ॥ १४ ॥ अथ बाहू उडुह्लाति ॥
 हिरण्यरूपा उषसो विरोकु उन्नविद्रा उदिशः सूर्यश्च ॥ आ
 रोहतवरुणमित्रगुर्नंतु तश्च द्वायामदितिदिति वेति बाहू
 वेमित्रावरुणौ पुरुषो गुर्नस्तस्मादाहारोहतं वरुणमि
 त्रगुर्नोमिति तत्तश्च द्वायामदितिदिति वेति ततः पश्य त ॥ १५ ॥

संचाराणां वेत्येवैतदाहुः॥१५॥नेतेनोऽह्नीयात्। मित्रोसिञ्चरु
 णोसीत्येवोऽह्नीयाद्वाहुवैमित्रधरुणौवाहुभ्यां वैराड्
 न्योमैत्रावरुणस्तस्मान्मित्रोसिञ्चरुणोऽस्येत्येवोऽह्नीया
 त्॥१६॥तद्युदेनमर्द्धवाहुमन्निषिं वति। वीर्यं वा एतद्राजस्य
 स्पृष्ट्वा ह्यह्नीयं वा एतदपाऽरसः संवृतो न वति येनै नमे २१३

तदन्निषिं वति नेनमर्द्धवाहुमन्निषिं वति॥१७॥ब्राह्मणं॥३॥
 तं वै प्राञ्चति संतमन्निषिं वति। पुरस्ताद्ब्राह्मणोन्निषिं वत्प
 धर्षुर्धृष्टो वास्य पुरादितो न वति पश्चादितर॥१॥सोमस्य
 त्वद्वानुर्नन्निषिं वतीति। वीर्यं एतदाहुमैत्राजसेति वीर्यं

एतैस्त्वदाहसूर्यस्य त्र्यस्येति त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण
 त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण
 एतैस्त्वदाहसूर्यस्य त्र्यस्येति त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण
 त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण
 त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण

११४

त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण
 त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण
 त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण
 त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण
 त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण त्र्यैणै वैतदाहं द्रस्यं द्रियेण

राऽइति युस्यै द्विशो राजानु वयेष वासी राजा सोमो स्माकं ब्रा
 ह्मणानां राजा इति तदस्माद् इदं सर्वमाद्यं करोति ब्राह्मणमे
 वा पौद्वरति तस्माद्ब्राह्मणो नाद्यः सोमराजा हि न वति ॥ ३ ॥
 अथैतमन्निषेव्दी यस्मिन् विद्याया नु विमृष्टे वीर्यं वा एतद
 प्रादुःस्यः संनतो न वति वेनेन मेतदन्निषिं वती दं मे वीर्यं ॥ ११५

सर्वमात्मानमुपस्य राजादिति तस्माद्ब्राह्मणं नु विमृष्टे ॥ ४ ॥ सो
 नु विमृष्टो प्रपुर्वतस्य ह्यस्य न स्य एषादिति यथायं पुर्वतो
 तिष्ठ वायुश्चर्यतः पशुनतिष्ठा वैवं वा एषऽइदं सर्वमिति
 चर्य वीगे वा स्मादिदं सर्वं न वतियो राजस्येन यज्ञतेत
 स्मादाह प्रपुर्वतस्य ह्यस्य न स्य एषां नादश्चरति स्वसि च

इयानाः॥ताऽऽवदन्नधरागुदकाऽऽहिबुधमनुशमा
 शा इति॥५॥ अथैनमंतरेवशादूलवर्मणि॥विक्रमान्क्रमय
 तिविष्णोर्विक्रमणमसिद्धिस्तोर्विक्रान्तमसिद्धिस्तोःक्रान्त
 मसीतीमेवल्लोकाविष्णोर्विक्रमणंविष्णोर्विक्रान्तंविष्णोः
 क्रान्तंतदिमानेवल्लोकांसमासुह्यसर्वमेवेदमुपर्युपरि २६

नवत्यर्वा वास्मादिदं सर्वं नवति॥६॥ अथब्राह्मणस्य
 पात्रे सविस्त्रवांसमवनयति तद्ब्राह्मणं राजानमनुय
 तः करोति तस्माद्ब्राह्मणो राजानमनुयतः॥७॥ तद्योस्यनु
 तः प्रियतमो नवति तस्मात्तत्प्रात्रं प्रयच्छतीदं मेयं वा
 र्यपुत्रो नु संतनवदिति॥८॥ अथप्रतिपरेत्यगौर्हपत्यं

चारष्वेडुहोतिप्रजापतेनत्वदेतान्यन्योविश्वारूपाणिपरि
 तावभ्रवा॥युकामास्तेडुडुमस्तनोऽमस्त्यममुष्पितेति
 तद्युःपुत्रस्तपितुरंकरोतियुःपितातंपुत्रंतदेनयोवीर्येव्यु
 तिषडत्यस्यावस्यपितेतितद्युःपितातंपितुरंकरोतियुःपु
 त्रस्तपुत्रंतदेनयोवीर्येव्यतिषडपुनरेवयथायशंकरो

११७

त्रिव्युष्टिस्वामपतयोरयाणां स्वाहेसाशा रेवैषैतस्य क
 र्माण आशिष मेवैतदाशस्ते॥२॥अथयएष सऽस्त्रोति
 रिक्तो भवति तमाग्नीध्रायेडुहोत्यतिरिक्तो वा एष सऽस्त्र
 वो भवत्यतिरिक्त आग्नीध्रायोगार्हपत्येहवीडुषि।अथयं
 स्याद्वनीयेडुद्वत्यथैषोतिरिक्तस्तदुतिरिक्त एवैतदुति

रिक्तं दधात्यत्र राई ऊ हो तोषा एतस्य देवस्य देवस्य दिक्
 स्मा दुतराई ऊ होति सु ऊ होति रु इयत्ते त्रिविपर नाम तस्मि
 न्नुतमस्य मेष्टुमसि स्वाहेति ॥ १० ॥ ब्राह्मणं ॥ ४ ॥ तद्योस्य
 स्नानवति । तस्य शतं वा परः शतावागा उत्तरेणाहवनीये
 सुष्ठु स्थापयति तद्यदेवं करोति ॥ १ ॥ चरुणा इवाग्निषिषि ११५

यानात् इन्द्रियं वार्यं मपव कामं शश्वद्य एषोपाऽऽरसुः संन
 तो नवति योनेन मेतदग्निषिं यति सौ स्येन्द्रियं वार्यं निर्जघान
 तत्पशुं चैवं विदत्तस्मात्पशुवाय शोयुदेष्वच विदत्तस्य शु
 ष्वनुविद्येन्द्रियं वार्यं पुनरात्मन धत्त तथो एवैष एतन्नाहैवा
 स्माग्निं इन्द्रियं वार्यं मपव कामं तच्चरुणा सवावा एषवराजसु

यमिति वरुणो करोदिति त्वेवैष ह वरुणोति ॥ २ ॥ अथ यमुपा
 वहरति ॥ यद्वै राजुं न्यात्पराश्रयति ॥ शेनावेतदनुयुङ्क्ते तस्माद्
 यमुपावहरति ॥ ३ ॥ सुउपावहति ॥ इन्द्रस्य ब्रजोऽसीति ब्रजो वै
 रथो ॥ इन्द्रो वै यजमानो द्वयेन वा ॥ एष इन्द्रो न वतिय ब्रह्म त्रियोयु
 दु च ब्रजमानस्तस्मादाहुं इन्द्रस्य ब्रजोऽसीति ॥ ४ ॥ ते मंतर्वेद्यन्य

११६

ववर्त्स्यु नक्ति मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषायु नय्मा
 तिबाह्वै मित्रावरुणौ बाहुभ्यां देराजु न्यो मैत्रावरुणस्त
 स्मादाहु मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषायु नय्मा
 ति ॥ ५ ॥ तं वतु र्युजं नक्ति ॥ सुजघनेन सदो ग्रेयाशालां वे
 नै बद्धिणा यतितेन प्रतिपद्यते तं जघनेन वात्वालमग्रे

एण्ग्रीध्रमुद्यच्छति॥ द्वातमातिष्ठति॥ अथ यथायैत्वास्वोधा
 येनैत्यनाहैद्वित्वेनैतदाहवदाहावयथायैद्येतेस्वधायेत्वे
 तिरस्योयत्वेत्येवैतदाहारिष्ठे अर्जुन इत्यर्जुनोहावेनो
 द मेन्द्रोयैस्सगुह्यं नाम द्वयेन वा एष इन्द्रोभवति षड्वहत्रि
 योऽमुदुययं जमानस्तस्मादाहारिष्ठे अर्जुन इति॥ ७॥ अ

१२०

यदक्षिणा युग्यमुपा र्षति मरुतां प्रसवेन जयेति विशो वै
 मरुतो विशावैतद्वहत्रियो जपति षड्जिगीषति तस्मादाहम्
 रुतां प्रसवेन जयेति॥ ८॥ अथ मध्ये गुवा मुद्यच्छति॥ प्रापा
 ममुनसेति मनसा वा इदं सुर्वमाप्तं तन्मनसैवैतस्
 र्वमाप्नोति तस्मादाहापाममुनसेति॥ ९॥ अथ धनुरात्मा

गामुपस्थितिः। सुमिन्द्रियेणोतीन्द्रियं वेदीर्घगावश्चिद्युमेवै
 तदीर्घमात्मधन्नेयादृजिनामीमाः कुर्वन्मा इति॥१०॥ तद्यस्व
 स्यगोष्ट्यहति। यद्वैसुरुषासुराश्रवतिष्ठशोवाकिंविद्वास्व
 ७ हैवास्यतस्यतमामिवाभ्यपक्रामतितस्यादेवैतदिन्द्रियं
 दीर्घपुनरात्मधन्ने। तस्यास्वस्यगोष्ट्यहति॥११॥ तस्मैताव

१२१

त्रीर्वाभ्युयसीर्वाप्रतिददाति। नवाएषक्रूरकर्मणोभव
 तियद्युजमानः क्रूरमिववा एतत्करोतिषदादृजिनामीमाः
 कुर्वन्मा इतितथेहास्येतदक्रूरं हतं नवतितरमातावन्मा
 त्रीर्वाभ्युयसीर्वाप्रतिददाति॥ १२॥ अथदक्षिणांयहति॥
 स्युमेणायुषं दक्षिणेनवेदिषोनेवदक्षिणांयुतितेनप्रति

पद्यतेतं जघनेन स दोग्रेण शालामुद्यकृति॥१३॥ मात इंद्रे तं
 वयं। तुराघादुद्युक्ता सोऽब्रह्मतां विदसामातिष्ठारथं
 धियं वज्रहस्तारत्रमी देवयमसेस्तु श्रानित्स्फुद्यकृत्ये वै
 तयान्नीवावो वै रश्मयस्तस्मादाहारत्रमी देवयमसेस्तु
 श्रानित्स्फुद्यरथविमोचनीयानि जुहोति प्रीतो रथो हि मुखा ॥१४॥

तौ इति तस्माद्रथविमोचनीयानि जुहोति॥१४॥ स जुहोति।
 अग्नये गृहपतये स्वाहेति स य देवाग्नेयं रथस्य त देवै
 तेन प्राणातिब्रुहावाग्नेयारथस्य ब्रुहानेवै तेन प्रा
 णाति श्रीवैजाहपतं यावतो यावत ईष्टं कुर्यात्मेवास्मै
 तद्वाहपतं रथस्य मन्त्रि विमुच्यते॥१५॥ सोमाय ब्रुनस्यत

ये स्वाहेति। द्यानि वैद्वानस्यत्यानि यक्राणि रथ्यानि वान
 सानि वते न्योत्रे वैतं दुन्नये न्योरिष्टं कुरुते सोमो वैद्वान
 स्यतिः स यदेव वानस्यत्यं रथ्यस्यत देवैतेन प्रीणाति
 दारूणि वैद्वानस्यत्यानि रथ्यस्य दारूणि वैतेन प्रीणा
 ति ह्रत्रं वै सोमः ह्रत्रमेवा स्येत दारुमन्नि विमुच्यते ॥ १२३ ॥

मरुता मोक्षसे स्वाहेति। स यदेव मारुतं रथ्यस्यत देवैते
 न प्रीणाति वत्वारोश्च रथ्यः पंचमो ह्यौ स व्यष्टु सारथ्यात्तदे
 सप्त सप्त सप्त वै मारुतोगणः सुर्वमेवैतेन रथं प्रीणाति
 विशो विमरुतो विशो मेवा स्येत दारुमन्नि विमुच्यते ॥ १२४ ॥
 इन्द्रस्येन्द्रियाय स्वाहेति। स यदेव इंद्रं रथ्यस्यत देवैतेन

कु

प्रीणति सव्यं वा एं द्रो रथस्य सव्यं रमे वै ते न प्रीणाती
 द्रियं वै द्वा र्यमिंद्रं द्रियमेवा स्यैतद्दी र्यं राक्षम निविमुच्यते
 ॥१८॥ अथ ब्राह्मणः उपानुहा उपसृजते। गौह वै देवा घतं
 नृप्रवे स्यां वक्त्रं सुतो वराहः संवत्सवत्सुमादरा होमे दु
 रो घृता द्विसं न त सुस्मादरा हेमावः संजानते सुमे वै तद् १२४

समन्नि संजानते तपश्च नामो तद्रूपे प्रतितिष्ठति तस्मा
 द्ब्राह्मण उपानुहा उपसृजते ॥१९॥ अथे मां प्रत्यवेक्षमा शे
 उपति। पृथिविमा तमामादि संमो अहं त्वामिति वुरु
 णाद्ववा अन्निषिषिवा नास्तृथिवी ब्रि नयां वकारमहव
 अयम नृद्यो न्यघे विघट्टे मायं नावण्णी यादिति वुरुण उह

एषिः खैबिन्नयां वकारयद्वैमेयं नावधूचातेतितुदनुयैवे
तुन्मित्रधेयमकुरुतेनहिमातापुत्रं हि नस्ति नपुत्रोमात
२॥२॥ चरुणासवोवाएषयुद्धाद्राडसुयं। एषिः कुहेतस्मा
द्विनेतिमहद्वात्रयुमन्तुद्यो न्यषेयियद्वैमायं नावदणीमा
दित्येषुडहास्यैबिनेतियद्वैमेदं नावधूचातेतितुदनुयै १२५

वेतन्मित्रधेयं कुरुतेनहिमातापुत्रं हि नस्ति नपुत्रोमात
रंतस्मादेवं जपति॥ २१॥ सोवतिष्ठति हं सः शुविषदुसुरं
तरिहसद्दोतावेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसुदत
सद्योमसुदज्ञागोज्ञाः कृतज्ञाः अद्रिज्ञाः कृतं बहुदित्ये
तामतिकुंदसंज्ञपं तेषावेसुवीलिकुंदाधसियदुतिष्ठं

दास्तथै॥ नंपाप्मानां ब्रुवतिष्ठति॥ २२॥ तन्नसंग्राहीता ब्रु
 वतिष्ठेन्नानेतं लोकमन्वेवतिष्ठाद्युः सुषुवाणो ब्रुवास्वा
 दितितुः सरथमेवुरथवाहणआदधतिततो बाहुपत्र
 वतेतथा तं लोकांता ब्रुवतिष्ठतियुः सुषुवाणो ब्रुवास्वा
 त्॥ २३॥ उन्नरेणाहवनीयं पूवाग्निरुद्गतो न्नवति। सरथ १२६

वाहणस्पदुहिणमुच्चनुष्यंदुः शतमानोपवृत्तावाबध्ना
 ति॥ २४॥ औदुंबरायुः शारवामुपगृह्णति। तयो रंन्यतरमु
 पस्पृशती यदस्यायुरस्यायुरस्यायुर्मयिधेहि युङ्गुसि
 व्वोसि च्चयोमयिधेहातितदायुर्वेत्ते आत्मंधत्ते॥ २५॥ अ
 यौदुंबरायुः शारवामुपस्पृशति। जगस्पृजंमयिधेहा

तितद्दुर्जमात्तमं धत्तेतस्यैतस्य कर्मणा एतावेव शतमानौ प्र
 चसौ दुहिणौ ब्रह्मणे ददाति त्रिंशद्दुहिणौ ददाति त्रिंशद्दुहिणौ
 पायुति तस्मात्तौ ब्रह्मणे ददाति ॥ २६ ॥ अग्रेण मैत्रावरुण
 स्य धिष्ण्या मैत्रावरुणी पथस्या निहिता नवतितामस्य
 बाहू अन्मुपावहरती द्रुसवां वार्ष्णेतो बहू अन्मुपाव १२७

हरासीति पशूनां वृष्यस्यो यत्तस्य स्यात्तस्य शूनामेवास्यै
 तद्रुसं बाहू अन्मुपावहरति तद्युमैत्रावरुणी नवति मित्रा
 वरुणा उहि बाहू तस्मान्मैत्रावरुणी नवति ॥ २७ ॥ ब्राह्मणं ॥
 ॥ ५ ॥ तृतीयः प्रपाठकः समाप्ताः ॥ कंडिका ११६ ॥ ॥ मैत्रावरुणा
 पथस्या प्रवरति तस्याऽऽनिष्ट एव स्विष्ट रुद्रवत्यथा

स्नात्वा सदीमा हरं त्यपरि सुद्यं वा एषु जयति यो जु यत्पंत रिह सु
 द्यं तु देन मुपयसी न मधुस्तादि माः प्रजा उपाय ते तस्मादस्मा
 त्प्रासदीमा हरं तिसैषारं वा दिवितृत्ता न वति ये यं ध्वं
 ता न रतानां ॥१॥ तामुये ण मैत्रावरुणस्य धिस्तं निदधमति।
 स्योनासि सुषदासीति वामे वैतु कर्मां करोति ॥२॥ अथाधी २८
 शि

वासमास्तृणाति कुरुस्य यो निरसाति तु द्यैव कुरुस्य यो नि
 स्तामे वैतु करोति ॥३॥ अथैनमा स्यादयति। स्योनामा सी
 दसुषदामा सीदेति शिवाऽऽगमा मा सीदेत्ये वैतु दाह
 कुरुस्य यो निमा सीदेति तु द्यैव कुरुस्य यो नि सस्यामे
 वैतु नमेतु दधमति ॥४॥ अथांतराऽऽसे निमृशपति निष

साधुतुव्रतं इति धृतव्रतो वैशुजानवा एष सर्वस्मा इव बुध
 नायन सर्वस्मा इव कर्मणो मदेव साधु बुधेष्टसाधु कुर्यात्
 स्मैवा एव बुधोत्रियश्चैतौ ह वै द्वौ मनुष्यौ धृतव्रतौ तस्मा
 दाहनिषसाधुतुव्रत इति ब्रूयाः पस्सास्वेति द्विशो वै प
 स्सा द्विद्वेत्तौ वै तदा ह साम्राज्याय सु कुरु रिति राड्यायेत्ये

२२६

६ वैतदा ह यदु साम्राज्याय सुः कुरु रिति ॥ ५ ॥ अथास्मै पुं वा द्वा
 न्याणावावपतिः अन्नितुरस्येतास्ते पुं वदितः कल्पंतामिति
 षवा अथानन्नितुर्यत्कलिरेष हि सुर्वानयानन्नितुवतितस्मा
 ४ त्ये दा॥ हा न्नितुरसां तास्ते पुं वदितः कल्पंतामिति पुं व वै दि
 शस्तु दस्मै सुर्वे एव दितः कल्पयति ॥ ६ ॥ अथैनं एषतु

स्तुत्यामेव दंडैर्घृति। तं दंडैर्घृतो दंडवधमतिनयंति तस्मा
 द्वाजा दंडोऽष्टदेनं दंडवधमतिनयंति॥७॥ अथ दुरं वृणीते॥
 यो ह वै कुं वसुषु वा एणो दुरं वृणीते सोऽस्मै सर्वः समुध्यते
 तस्मा दुरं वृणीते॥८॥ स ब्रह्मन् नित्येव प्रथममा मंत्रयते।
 स प्रथममनिव्याहराणि ब्रह्म प्रस्तावा यं वदानीति १३०

स्मा द्ब्रह्मन् नित्येव प्रथममा मंत्रयते त्वं ब्रह्मासीतीतरः प्रत्या
 हसवितुसि सत्यु प्रसवं इति द्विर्धमे वास्मिन्नेतद्दधति स
 वितारमेव सत्यु प्रसवं करोति॥९॥ ब्रह्मन् नित्येव द्वितीय
 मा मंत्रयते त्वं ब्रह्मासीतीतरः प्रत्याह दुराणोऽसि सत्योऽज्ञा
 इति द्विर्धमे वास्मिन्नेतद्दधति दुराणमेव सत्योऽज्ञं करो

ति॥१०॥ ब्रह्मन्नित्येव तृतीयमामंत्रयते। त्वंब्रह्मासीतीतरः
 प्रत्याहंद्रोसिद्धिशौडाइति वृथैमेवास्मिन्नेतद्वधाती इमेव
 द्विशौडासं करोति॥११॥ ब्रह्मन्नित्येव चतुर्थमामंत्रयते। त्वं
 ब्रह्मासीतीतरः प्रत्याहं रुद्रोसि सुशोवइतितु द्वार्षाण्येवास्मि
 न्नेतत्सूवाणि दध्वात्यथैनमेतच्छ्रमयत्येव तस्मादेष्टुर्व १३१

स्थे शानो मृडयति षुदेनः समुयति॥१२॥ ब्रह्मन्नित्येव पं
 चममामंत्रयते। त्वंब्रह्मासीतीतरो निरुक्तं प्रत्याह परि
 मितं वै निरुक्तं तत्परिमितमेवास्मिन्नेतत्सूवं वृषं दध्वात्य
 थात्रानिरुक्तं प्रत्याह परिमितं वा अनिरुक्तं तदपरिमि
 तमेवास्मिन्नेतत्सूवं वृषं दध्वाति तस्मादत्रानिरुक्तं प्र

त्याह॥१३॥ अथ सुमंगलनामानं द्वयति। बहुकारश्चेयस्क
 रनुयस्करोति य एवं नामानुवतिकल्प्याणामेवैतन्मातुष्यै
 वा यो द्वदति॥१४॥ अथास्मै ब्राह्मणस्य प्रयच्छति॥ अध
 युर्वायो वास्य पुरोहितो नुवतींद्रस्पद्युजोसितेन मे रध्ये
 ति युजो वै स्यः स एतेन युजो ए ब्राह्मणो राजानमात्मनो १३२

बलीयां संकुरुते बो विराजा ब्राह्मणा दबलीयान मित्रे
 न्पो वै सबलीयान् भवति तदमित्रे न्य एवैनमेतद्बुलीया
 ं संकरोति॥१५॥ तं राजा राजा त्रे प्रयच्छति॥ इंद्रस्प
 द्युजोसितेन मे रध्येति तेन राजा राजा तुरमात्मनो ब
 लीयां संकुरुते॥१६॥ तं राजा भ्राता सत्ताय वा स्छपत

येवाप्रयच्छति। इन्द्रस्य च ज्ञोसितेन मे रध्येतितेन राज्ञा त
 सतं वास्त्वप्रतिवात्मनो बलीयाः सं कुरुते ॥ १५ ॥ तं सतो
 वास्त्वप्रतिवाग्रामणे प्रयच्छति। इन्द्रस्य च ज्ञोसितेन मे र
 ध्येतितेन सतो वास्त्वप्रतिवाग्रामणमात्मनो बलीया
 ः सं कुरुते ॥ १६ ॥ तं ग्रामणीः स जातौ य प्रयच्छति। इन्द्रस्य च १३३

ज्ञोसितेन मे रध्येतितेन ग्रामणीः स जातमात्मनो बलीया
 ः सं कुरुते तद्यदेव सं प्रयच्छंते तेन स्यापवस्य समुसद्यथा
 पूर्वमस्य दितितस्मादेव सं प्रयच्छंते ॥ १७ ॥ अथ स जा
 तश्च प्रतिप्रस्थाता च। एतेन स्येनं स वाग्नौ शुक्रस्य पु
 रो नृयाधिदेवनं कुरुतो सावेत्युक्तौ चारमे वैत कुरुतः ॥ १८ ॥

अथमंथिनः॥ पुरोरुवाचिमितं विमिनुत आद्यो वैमंथीतु
 तारमेवैतच्छ्रुवायास्मा एतदाद्यं जनयतस्तस्मान्मंथिनः३
 रो रुवाचिमितं विमिनुत॥२१॥ अथाध्वर्युः॥ सतुर्गृहीतमा
 ज्यं गृहीत्वा धिदेवने हिरण्यं निधाय जुहोत्यग्निः पृथुर्द
 र्मेण स्पृतिर्जुषाणो॥ अग्निः पृथुर्दर्मेण स्पृतिराज्यस्य वै १३४

तु स्वाहेति॥२२॥ अथाहान्निवपति॥ स्वाहा दत्ताः सूर्यस्य॥
 रश्मिर्निर्घतध्रुवः सजातानां मध्यमेष्वायेत्येव वा अग्निः
 पृथुर्दधे देव न तस्यैतं गाराय दत्तास्तु मेवैतेन प्रीणा
 तितस्य हवा एषानुमता गृहेषु हं न्यते यो वा राजसूयेन
 यजते यो वैतु देवं वेदैतेषु ह्यहं गं दीधामिति पूर्वोऽग्निः

वा हो दक्षिणा ॥ २३ ॥ अथाहानुयेस्विष्टकृतेमुब्रूहीति तद्य
 दंतरेणाहुती एतकर्मक्रियत एष वै प्रजापतिर्येषु यदुसा
 यं ते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतन्मेवाप्येतस्यं भुप्रजायते
 तदेनं मध्यत एवैतस्य प्रजापतेर्द्विषति मध्यातः सुवतितस्मा
 दंतरेणाहुती एतकर्मक्रियत आश्राव्याहान्निःस्विष्टकृ ॥ २४ ॥

तं यजेति ब्रुव्यद्वृतेऽहुती ॥ २४ ॥ अथेदामादधति उपहृता
 यामिडा यामप उपस्पृश्य माहं इंयुहं गच्छाति माहं इंयु
 हं गृहीत्व स्तोत्रमुपाकरोति तं स्तोत्राय प्रमीयति स
 उपो वरोहति सोते स्तोत्रं स भवत्युं ते शस्त्रस्य ॥ २५ ॥
 आत्मरां ॥ २५ ॥ वरुणाहुता अग्निषिषि वानता न गोपि वरा

बोया० रुसः संन तोन वति येनै न मे तु दप्रि पि चि सु सो स्य नु र्ग नि र्ज घ ना १ तु म
 म वी र्ये वै च गी र्ष वि सु र्ध दुः सो म्मा द प्र व का म रा श्च द ए ता
 नि दे व ता नि र नु स म स र्पे त्वा स वि त्रा प्र स वि त्रा स र स्त पा द्वा
 वा त्पु र्ण रू पैः स र्क्षा प श्चु नि रि द्रे णा स्मे बृ ह स्य ति ना ब्र ह्म णा
 व रु णो नौ ज्ञ सा ग्नि ना ते ज्ञ सा सो मे न रा श्च वि सु नै व द श म्पा
 दे व त या च वि द न् ॥ २ ॥ त द्यु दे न मे ता नि दे व वा नि र नु स म् १३६

स र्पे त्वा त स्मा स ० सु पो ना मा य षु द श मे ह न्द्र सु तो च व ति त स्मा
 द श पे यो यो य द श द शौ कै कं व म स म नु प्र स घा नु वं ति त
 स्मा द्वे व द श पे यः ॥ ३ ॥ त दा दुः । द श पि ता म हां सो म पां स
 र व्वा य प्र स र्पे त्वा यो हा स्य सो म पा य म श्चु ते द श पे यो हा
 ति त द्वे ज्ञा दौ त्री ति त्ये बु पि ता म हां सो म पा त्रिं दं ति त स्मा

देता एव देवताः संख्याय प्रसर्पेत् ॥४॥ एतानि वै देवतानि
 वरुणाः एतस्य सोमपीथमाश्रुततथो एवैष एतानि रेव दे
 वतानि रंतस्सोमपीथमाश्रुते तस्मा देता एव देवताः सं
 ख्याय प्रसर्पेद्यद्यदेवै सो दवसानो येष्टिः संतिष्ठत एतस्या
 निषेवनीयस्या ॥५॥ अथैतानि हावीः षितिर्वपति सावित्रं १३०

द्वादशकपालं वाष्ठाकपालं वापुरोडाशः सविता वै देवा
 नां प्रसविता सवितृ प्रसूत एव तद्गुरुणो नुसमसर्पेत्
 थोऽएवैष एतस्य सवितृ प्रसूत एवानुसुः सर्पति तत्रैकं पुं
 डुरीकं प्रयच्छति ॥६॥ अथ सारस्वतं वरुं निर्वपति वायुं
 सुरस्वतां वा वैवतद्गुरुणो नुसमसर्पेत् थो एवैष एतद्वा

देवानुसुषुं सपतितत्रैकंपुंडरीकंप्रयच्छति॥५॥ अथ त्वाष्ट्रं
 दशकपालं पुरोडाशं निर्वपति। त्वष्टा वै स्याणामीष्टे त्वष्ट्रं
 वत इष्टैर्वसुणो नुसुम सपत्तथा एवैष एतत् त्वष्ट्रैर्वसुणैर
 नुसुषुं सपतितत्रैकंपुंडरीकंप्रयच्छति॥६॥ अथ पौष्णं वसुं
 र्वपति। पशवो वै स्यापशुभिरेव तद् वसुणो नुसुम सप

४२
 १३६

॥ अथ बार्हस्पत्यं रुद्रं निर्वपति। रुद्रो वै रुद्रस्य त्रिस्तुलो वत इष्टो नुसुम सपत्तथा एवैष एतद् वसु
 णो नुसुषुं सपतितत्रैकंपुंडरीकंप्रयच्छति॥७॥ अथ चौरुं यवमैयं वसुं निर्वपति। सव्ये नैवो नुसुमः प्र
 तो वसुणो गच्छाते नैव तद् दानं स्याज्जलो नुसुम सपत्तथा एवैष एतद् वसुणो नुसुषुं सपतितत्रैकंपुंडरी
 कंप्रयच्छति॥८॥ अथ एवैष एतत् पशुभिरेवानुसुषुं सपतितत्रैकंपुंडरीकंप्रयच्छति॥९॥
 अथेन्द्रमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति।
 इन्द्रियं वै वीर्यमिन्द्र इन्द्रियेणैव तद् वीर्येण वसुणो नुसुम
 सपत्तथा एवैष एतद् इन्द्रियेणैव वीर्येण नुसुषुं सपति
 तत्रैकंपुंडरीकंप्रयच्छति॥१०॥ उपसुदो दशम्यो देवता॥

३
 तत्र पंचमुरीकाण्यपप्रयकृतितां द्वादशमुंडशकाः सुदं प्र
 तिमुंबते सादीक्षातयादीक्षुयादीक्षते ॥ १३ ॥ अथ यद्वा
 शत्रवंति द्वादशैमासाः संवत्सरस्य सर्ववै संवत्सरः स
 वै एवैनमेतद्दीक्षयति यानि पुंडुरीकाणि तानि दिवोरू
 पंतानि नृक्षत्राणां रूपं वेदुधकासंतुरिहस्य रूपं यानि ॥ १३ ॥

ब्रिसानितान्यस्यैतदेनमेष्टुलोकेष्टुधिदीक्षति ॥ १४ ॥ अथ रा
 ज्ञानं क्रीत्वा द्वेधोपनस्यपरिवहंतिततो द्वेमासं द्यामासा
 द्यप्रवरत्यथ षष्ठोर्द्धो ब्रह्मणो गहे निहितो नृवतितमा
 संद्यामासाद्यातिष्ठेन प्रवरति षुदातिष्ठेन प्रवरत्यथो
 पसुद्धिः प्रवरति षुदोपसुद्धिः प्रवरति ॥ १५ ॥ अथैतानि

हवा ७८ पिनिर्वपति आग्नेयमष्टाकपालं पुरोडाश ७८ सौम्यं
 वरुं वैश्वं त्रिकपालं वा पुरोडाशं वरुं वा तेन वष्येद्यै वंध्य
 जते ॥ १६ ॥ तदुत्तथानुक्रयति ॥ हूलति वा एष घोष इत्यथादे
 त्येति वा एष घोष इत्यथाद्युत्तपसत्यथादेति तस्मादुत्तपस्य
 थादेव नेयात् ॥ ७ ॥ स वृद्धिं यजति अग्निं नैवैत तेज ॥ १४०

सानुसु ७८ सर्पत्यथ यस्योमं यजति सोमेनैवैतद्वाशानुसु
 ७८ सर्पत्यथ यद्विष्णुं यजति वशो वेविष्णुस्तद्यज्ञं प्रत्यहं
 माप्नोति तं प्रत्यहं मात्वात्मकुरुते ॥ १७ ॥ स एषु सप्तदशो
 ग्निस्ते मोनवति सप्तदशो विप्रजापतिः प्रजापतिय
 शस्तद्यज्ञं प्रत्यहं माप्नोति तं प्रत्यहं मात्वात्मकुरुते ॥ १८ ॥

तस्य द्वादशप्रथमगर्भाः। पृथ्वी ह्योदहिणा द्वादशवैमासाः
 संवत्सरस्य संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वैश्वदेवस्तुष्टं प्र
 त्युहमाप्नोति तं प्रत्युहमाप्त्वा त्मकुरुते ॥२०॥ तासां द्वादश
 गर्भाः। ताश्चतुर्विंशतिश्चतुर्विंशतिर्वैश्वदेवस्तुष्टं प्रत्युहमा
 न्नासाः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वैश्वदेवस्तुष्टं प्रत्युहमा २४१

प्नोति तं प्रत्युहमाप्त्वा त्मकुरुते ॥२१॥ ता ब्रह्मणो ददाति।
 ब्रह्मा हि यदुदहिणा तो निगोपायति तस्मान्ना ब्रह्मणो ददा
 ति हिरण्यमयाः सुतमुद्रात्रेरुक्ताः होत्रे हिरण्यमयो प्राजा
 शावधर्युन्यामश्च प्रसोत्रे ह्यशां मैत्रावरुणा पर्षन्तु ब्रा
 ह्मणाः ऋषिनेत्रा ससां नेष्टा पोतुन्यामन्यतरतो बुलं व

वाचितमळा वा कायगा मग्रीधो॥२२॥ तावा एताः। द्वादश
 वात्रयोदशवा दक्षिणा न वंति द्वादशवा वैत्रयोदशवा सं
 वसरुस्यमासाः संवसरुः प्रज्ञापतिः प्रज्ञापतिर्यस्य सद्य
 हं प्रत्यक्षमाप्नोति तं प्रत्यक्षमाप्नुयात्सु कुरुते॥२३॥ ब्राह्मणं॥
 ॥२॥ अध्यायः॥ आग्नेयोष्णकपालः पुरोडाशो न वति॥ तं प्र १४२

वाई आसादयत्यै इं एकादशकपालः पुरोडाशो न वति सौ
 म्यो वावरुसं दक्षिणाई आसादयति द्वैश्वदेदश्च कुरु न वति
 तं पश्चाई आसादयति मैत्रावरुणी पयस्या न वति तामुत
 राई आसादयति बार्हस्पत्यश्च कुरु न वति तं मध्य आसादय
 त्येष्ववरुः पंचबिलस्तद्यत्संवह बी० विभुवंति तेषां पंचवि

लानितुस्माच्चरुः पुं व बिलोनाम ॥ १ ॥ तद्युदेतेन राजसूयया
 जीयते यद्युदेवैनंदिशः समारोहयति युद्धं न्यस्तोमान्य
 कुंदाः सितस्मादेवेन मेतेन निष्प्राणाति सद्युद्धैतेन राज
 सूयया जीनयुद्धे तोद्वाहमाद्येत्सुवापतेन स्माद्वा एतेन रा
 जसूयया जीयते ॥ २ ॥ सद्युदाग्नेयेनाष्टकपालेन पुरोडा

१४३

शेन प्रचुरति यद्युदेवैनं प्राचीदिशः समारोहयति युद्धं न्यस्तो
 मान्यकुंदाः सितस्मादेवेन मेतेन निष्प्राणाति सद्युद्धैतेन राज
 सूयया जीनयुद्धे तोद्वाहमाद्येत्सुवापतेन स्माद्वा एतेन रा
 जसूयया जीयते ॥ ३ ॥ अथ यद्युदेवैनंदिशः समारोहयति युद्धं न्यस्तोमान्य
 कुंदाः सितस्मादेवेन मेतेन निष्प्राणाति सद्युद्धैतेन राज
 सूयया जीनयुद्धे तोद्वाहमाद्येत्सुवापतेन स्माद्वा एतेन रा
 जसूयया जीयते ॥ ४ ॥

वै न मे ते न निष्क्रिणा तिस्रं स्रवं बार्हस्पत्ये च रावु वनयति ॥ ५ ॥
 अथ युद्धं श्रुत्वा देवेन वरुणा प्रवुरति ॥ युद्धे वै न प्रतीयां दिशं
 समारोहयति युद्धं न्यस्तो मान्यकुंदा ॥ तस्माद्देवेन मे ते
 न निष्क्रिणा तिस्रं स्रवं बार्हस्पत्ये च रावु वनयति ॥ ५ ॥
 अथ युद्धं श्रुत्वा देवेन वरुणा प्रवुरति ॥ युद्धे वै न मुदीयां दि

सि ३

१४४

स्रवं समारोहयति युद्धं न्यस्तो मान्यकुंदा ॥ सितस्माद्देवेन
 मे ते न निष्क्रिणा तिस्रं स्रवं बार्हस्पत्ये च रावु वनयति तद्यु
 स्रवं स्रवं बार्हस्पत्ये च रावु वनयति सर्वत एवास्मिन्नेत
 दं नुद्यं दध्मति तस्मादुदिशो दिश एव युद्धं नाद्यमन्निद्रिय
 ते ॥ ६ ॥ अथ युद्धं श्रुत्वा देवेन वरुणा प्रवुरति ॥ युद्धे वै न मुदी

दिशः समा रोदुयति युद्धं न्यस्तो मान्यकुंदा ७ सितस्मा
 दुवैनमेतेन निष्प्राणाति ॥ ७ ॥ स य एषु ज्ञाने यो यः कपालः
 पुरोडाशो नृवति । तस्य हिरण्यं दुहिणा भ्रेयो वा एषु यज्ञो
 न वस्य ग्रेरेतो हिरण्यं तस्मा हिरण्यं दुहिणा तदग्नीध्रे ददा
 त्वाग्निर्विष्टनिदाने नय दग्नीध्रस्तस्मान्नुदग्नीध्रे ददाति ॥ १४५

अथ यः एषु ऐन्द्रः । एका दश कपालः पुरोडाशो नृवति तस्यैव
 नो दुहिणा सहैन्द्रो यदृष रोषु यः सौम्यश्चरु नृवति तस्यैव
 भुर्गोर्दुहिणा सहिसौम्यो यदृष नृस्तं ब्रह्मणे ददाति ब्रह्मा
 हि यदृष दुहिणा तो निगोपायति तस्मान् ब्रह्मणे ददाति ॥ १४६ ॥
 अथ यः एषु वैश्वदेवश्चरु नृवति । तस्य एषु नोर्दुहिणा नृ
 माया एतं पूपाणां यत्पुषतो गोविंशो विंशे विश्वे देवा भू

मो वै द्विदुस्मात्प्रगौर्द्विदुस्मात्तः होत्रे ददाति होता द्विदुस्मा
 तस्मात्तः होत्रे ददाति ॥ १० ॥ अथ येषामैत्रावरुणा पयस्या
 नवति तस्यैत्रावरुणा स्याहिमैत्रावरुणा सुद्धरा सु
 दिवरां हविर्देदु पियैव का वा प्रवीता स्यात्सर्वो ह्येव वरा
 प्रवीता तु मध्वर्युन्यां ददाति प्राणो दानौ वा अध्वर्युप्राणो
 दानौ मित्रावरुणौ तस्मात्तामध्वर्युन्यां ददाति ॥ ११ ॥ अथ

१४६

त्वं ब्रह्मणे ददाति ब्रह्मणे विद्वानां पुत्रं प्रजापतस्य ब्रह्मणो नवति तस्मात्

सुए सुवार्हे स्य तुश्च नवति तस्य शितेष्टो गौर्द्विदुस्मात्तः ॥ १२ ॥ अथ
 द्विदुस्मात्तः होत्रे ददाति ॥ १३ ॥ अथ येषामैत्रावरुणा पयस्या
 नवति तस्यैत्रावरुणा स्याहिमैत्रावरुणा सुद्धरा सु
 दिवरां हविर्देदु पियैव का वा प्रवीता स्यात्सर्वो ह्येव वरा
 प्रवीता तु मध्वर्युन्यां ददाति प्राणो दानौ वा अध्वर्युप्राणो
 दानौ मित्रावरुणौ तस्मात्तामध्वर्युन्यां ददाति ॥ १४ ॥ अथ

१ ग्रा

१४७

तएनमृतवोषुकावहंएतुवाप्रयुक्ताननुवरतितस्मात्प्रयुजाहं
 विनिर्वजते॥१॥तानिवैद्वादेननवति॥द्वादशवैमासाःसंवत्सरस्य
 तस्माद्द्वादशनवतिमासिमासिबजेतेत्याहुःकोद्येधमनुष्यस्य
 तस्मान्मासिमासिबजेतत्राम्पापराव्याधेशाम्पापराव्याधः
 एवषड्विंशजतेप्राङ्गानुष्यपुनरावृत्तःत्राम्पापराव्याधेशाम्पाप
 राधुःएवषड्विंशजते॥२॥तदुत्थानकुर्यात्प्राङ्गुवैतानिपूर्वा

विहवी०षिनिर्वपतिसमानुबही०षितासां देवताना०रूपंशुभा
 शिशिरेयुक्ताप्रांशवप्राप्रावृषंयायुस्तत्पट्टंहुन्नुक्तेतएन०षड्
 तवोषुकां प्रांशवप्राप्रावृषं वहंतिषड्दूर्तंयुयुक्तानांप्रावृषमनु
 वरंतिपूर्वाग्निवाहांद्वौदुहिणा॥३॥षडेवोन्नराणिहवी०षिनिर्व
 पति।समानुबही०षितासां देवताना०रूपंशुभापुनरावृत्तं
 रन्ध्राधिकमन्त्रितत्पट्टंहुन्नुक्तेतएन०षड्दुत्तवोषुकावृषिकम

त्रिवहंतिषडूर्त्युयुक्तात्रार्षिकमुनुवरतिप्रवाग्निवाहोदोदुहि
 णातद्यत्प्रवोन्निवाहोदुहिणार्क्षैर्वाएतमुपुवाणोबुद्धेवहं
 तिवाअनड्वाहस्तस्मात्प्रवोन्निवाहोदुहिणा॥४॥तद्वस्त्रेत्तु
 राऊरुपंगालोआङ्गः॥रुतवोवाअस्मान्मुक्तावहंत्येतुंआप्र
 युक्ताननुवरामशुतेषुदेषाः॥राडानोराडस्ययाजिनआसु
 रैस्मत्तदुम्याङ्गः॥५॥आग्नेयोष्ठाकपालःपुरोडाशोभवति॥
 सुदे

१४७

सौम्यश्चरुःसावित्रोद्वादशकपालोवाष्ठाकपालोवापुरोडाशोवा
 हेस्यत्यश्चरुस्त्वाष्टोदशकपालःपुरोडाशोवैश्वानरोद्वादशक
 पालएतानिषड्वीणिहवाङ्घ्रिभवंति॥६॥अर्द्धप्र०६६॥रात३३०
 षडेवोन्नरेवरुः॥सारस्वतश्चरुःपौलुश्चरुर्मित्रश्चरुःक्षेत्र
 पत्यश्चरुर्वोरुपाश्चरुःरादित्यश्चरुःरेतुषडुन्नरेवरुः॥७॥अ
 थशोनाविविन्नगन्तो॥अदित्याआलनतेतस्याएष्टेवावृद्वाष्ट

पद्यैवशायाइयंवाञ्छदितिरस्याएवेनमेतद्गुर्नकरोतितुस्या
 एतादृश्येवश्रुपेनाद्विविक्तगर्भादुद्दिष्टा॥८॥अथएषतीद्विवि
 त्तगर्भा।मरुद्भ्याञ्जालनतेतुस्याएषेवावृद्धिशोवेमरुतोद्वि
 शामेवेनमेतद्गुर्नकरोतितुस्याएतादृश्येवएषतीद्विविक्तग
 र्भादुद्दिष्टा॥९॥एतौपशुबन्धौ।तदेतावेवसंतावंन्यथेवालनं
 तेषामुदित्याञ्जालनं तद्वादिष्टेन्यस्तामूलनंतेसुर्वेवाञ्जालनं॥१०॥

दित्याःसुर्वस्येवेनमेतद्गुर्नकरोतिभुं।मरुद्भ्याञ्जालनंतेद्विष्टे
 न्यस्तांदेवेन्यञ्जालनंतेसुर्वेवौद्विष्टेदेवाःसुर्वस्येवेनमेतद्गु
 र्नकरोति॥१०॥ब्राह्मणं॥४॥॥अन्निमेवनीयेनेष्टु।केशान्नव
 पतेतद्यकेशान्नवपतेद्वार्येवातदपाठःरसःसुभृतोन्नवति॥११॥
 येनैनमेतदन्निषिंयतितुस्यान्निषिक्तस्यकेशान्नप्रथमान्ना
 प्रातिसयत्केशान्नपतेताठःप्रियंजिह्वाविनाशयेद्गुडह्वा

तस्मात्केशान्नवपते॥१॥ संवत्सरं नुपैवेते॥ संवत्सरं मिता वै
 ब्रूतवर्त्ततस्मात्संवत्सरं नुपैवेते स एष ब्रूतविसर्जनीयोपयो
 गोनामस्तोमो नवतिके शवपनुयः॥२॥ तस्यैकविंशं प्रातः
 सवनं सप्तदशं माध्यंदिनं सवनं पंचदशं तृतीयं सवनं
 सहोक्तैः सहस्रोऽग्निना सहस्राभ्या॥३॥ त्रिवृत्तं शं तरः संधि
 नवति। एष एवैकविंशोऽष्टपतिसु एतस्मादेकविंशः २५०

दुपयुद्धे सुसप्तदशमभिप्रत्यवैतिसप्तदशात्पंचदशं पंचदशा
 दस्यामेव त्रिवृत्तिप्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति॥४॥ तस्य रथं तरुं
 छं नवति। इयं वै रथं तरुं मस्यामेवैतस्मिन् प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठत्य
 तिरात्रो नवतिप्रतिष्ठावा अतिरात्रस्तस्मादतिरात्रो नवति
 ॥५॥ स वै न्येव ब्रूतवैतेशान्नवपते वा र्यं वा एतदपाठं रुसः
 संवत्सरं नवति छेनेन मेतदभिषिदति तस्मान्निषिक्तस्य के

शान्प्रथमान्प्रोतिसयक्तेशात्रापतेताऽश्रियंजिह्वाविनाशयेद्यु
 दुह्यादश्रयंनिवर्त्तयतेतदात्मन्येवैताऽश्रियंजियुनक्ति तस्मान्प्र
 वृत्तयतेक्तेशात्रवपतेतस्यैषैववृत्तवर्गो नवतिषावज्जीवंना
 स्यांप्रतितिष्ठति॥६॥आसंद्याउपानहाउपसुनते।उपानुष्णामधि
 यदस्ययानंनवतिरथोवाकिंविद्वांसर्वेवाएषुइदमुपर्युपरि
 नवत्युवाणवास्मादिदं सुर्वेनवतिथोराडसुयेनयजतेतस्मात् ५१

दस्यैषैववृत्तवर्गो नवतिषावज्जीवंना स्यांप्रतितिष्ठति॥७॥आर
 ण॥६॥श्रुतंआश्विनो नवति।श्रुताविवृह्यश्विनायविवेकम
 न्नासारस्वतो नवत्यषममिंद्रायसुत्रासु।आलनतेदुर्वेदा
 इव॥समृद्धःपशवोयद्येव॥समृद्धानविदेदयजानेवृत्त
 नरेरंस्तदिसुश्रुपतरानुवतिसयद्यजानालुनेरंलोहितआ
 श्विनो नवतितद्युदेतयायजते॥१॥तुष्टुहविषुत्रः।विशीर्षा

षडङ्गुष्ठासतस्य त्रिंशत्पेव मुखान्यासुस्तद्यदेव ७ रूपञ्चासतस्मा
 द्विष्टरूपो नाम ॥ २ ॥ तस्य सोमपानमेवैकं मुखमासासुरापापा
 मेकमन्यस्माञ्जानाद्यैकं तमिंद्रोदिदेष तस्य तानि शीघ्रिणि
 प्रविच्छेद ॥ ३ ॥ सद्यः सोमपानमासाततः कपिं जलः समनवत्त
 स्मासबभ्रुकुइव बभ्रुरिव हि सोमो राजा ॥ ४ ॥ अथ यस्तुरापा
 णामासाततः कलविकः समनवत्तस्मासो निमाद्यलुइव बभ्रु ॥ ५ ॥

तानि माद्यनि वहि सुशंपात्वा ब्रुवति ॥ ५ ॥ अथ घृदन्यस्माञ्जाना
 नाद्यासाततस्ति त्रिः समनवत्तस्मासद्विष्टरूपतम इव संसे
 वघृतस्तोका इव त्वं नृधुस्तोका इव त्वत्पसेध्राश्रुतिता एव ७ रूप
 पमिव हि स तेनाशानमावयत् ॥ ६ ॥ सत्त्वष्टा नुक्रोधाः क्रविन्मेषु
 त्रमुवधादिति सोपेन्द्र मेव सोममाजङ्गे सद्यः पाय ७ सोमः प्रसु
 त एव मुपेन्द्र एवासा ॥ ७ ॥ इंद्रो ह वा इक्षां वक्रो इदं वै मासो मादंतयं

तीतिसयथाबुलीयान्बुलीयसएवमुपहृतएवयोद्रोयाकल
 रोशुक्र-आसतंनक्षत्रांकारसाहेनंजिहिःससोस्पद्विष्टं
 वुप्राणेभ्योदुद्रावसुखाद्वैवास्यनदुद्रावसस्मात्प्रायश्चित्तिरा
 ससयद्वापिसुखाद्वैदोष्यनुदेवप्रायश्चित्तिरनविष्यत्॥७॥
 चत्वारोवैघ्नर्माः। ब्राह्मणोराजंनोवैघ्नःशूद्रो न हैतेषामेकश्चन
 नर्वैतिघःसोमं वमति सयद्दैतेषामेकश्चि स्यात्स्याद्वैवप्रायश्चि

१५३

त्रि।८॥सयंनस्तोद्वत्तततःसि७हःसमन्नवदयधत्तुस्मिन्म
 इवत्ततोवृकःसमन्नवदयधत्तुवावःप्राणादुद्वत्ततःशार्दूलो
 ष्ठाःश्वापदाःसमन्नवदयधत्तुशस्त्राणादुद्वत्ततःपरिस्तदय
 त्रिनिरष्ठीवत्ततःकुवलं कर्कशुवदयधत्तुसमन्नवत्ससर्वे
 वृष्यःधौतसर्वेऽहिसोमः॥१०॥ससोमातिष्ठतोमंकुरिवववा
 रातमेतयाश्चिनावन्निषड्यतांतं सर्वेणैवसुमाद्वैयतां॥स

वी० हिंसोमः सन्नसीयानेवेष्टानवत् ॥ ११ ॥ ते देवा अन्नं वन् । सुत्र
 तं बतैनमत्रासात्तामिति तस्मात्सोत्रमणीनाम् ॥ १२ ॥ सहैतया
 पिसोमातिप्रतानेय उपेता सुर्वेण वा एषु व्यध्यते ब० सोमोति
 पवते सुर्वी० हिंसोमस्त० सर्वेणोवसुमर्द्ध्यतिसुर्वी० हिंसोमः
 सन्नसीयानेवेष्टानवत्तितस्मादुहैतयापिसोमातिप्रतानेय
 उपेत् ॥ १३ ॥ तद्युदेतयाराजस्ययाजीमुजते । सर्वोन्वा एष्यशक

तन्वत्तंधेस्वोऽष्टरूपिदर्विहोमान्योराजसूयेनयुजतेदेवसूये
वाएषेष्टिर्भूतौत्रामण्यनयामुपोष्टमसदनयापिस्स्यादितितस्मा
द्वाएतयाराजसूययाजुषजते॥१४॥अथयुदाश्विनोन्नवति॥अ
श्विनौवाएनमन्निषड्यतांतथोएवैनमेष्टएवैतदश्विन्यामेव
निषड्यतितस्मादाश्विनोन्नवति॥१५॥अथयस्यास्वतोन्नव
ति॥घ्राग्वैसरस्वतांघ्रावावाएनमश्विनावन्निषड्यतांतथोएवै

नमेषु एतद्वा वैवर्निष्यति तस्मात्स्मारस्वतो न वति ॥ १६ ॥ अथ
 दैन्द्रो न वति ॥ इन्द्रो वैवर्निष्यति तस्मात्स्मारस्वतो न वति ॥ १७ ॥ एतेषु पञ्चषु ॥ सि० ६ ॥ हं मानि लो
 वृकलोमानि शाईललोमानीत्यावपत्योत द्वैततः सममत्र स्रष्टे
 न ० सोमोऽप्यवतते नैवैनमेतस्मिन् द्वैततः स्रष्टे ॥ १८ ॥ तदुत्थानं कुर्वीत ॥ उक्त्वा ह स नखिन्त्याप ॥ १५ ॥

स ननुषु वतिषु एतानि पञ्चषु अप्यवपति तस्मादुपरि स्त्रुत्येवावपेत्
 या होलु क्वा नखिन्त्यापसूक्तानुषु वति तयो एवैन ० समर्द्धयति
 तस्मिन् करोति तस्मादुपरि स्त्रुत्येवावपेत् ॥ १९ ॥ अथ पूर्वेषु
 परिस्त्रुत ० संदध्मत्यष्टिभ्यां पयस्वसुरस्वत्यौ पयस्वेन्द्राय
 सुशस्त्रे पयस्वेति सा षडापरिस्त्रुद्रवत्यथैनया प्रवर्ति ॥ २० ॥
 द्वावग्री उद्धरंति ॥ उत्तरवेदो वेवोत्तरं मुद्धते दुहिणां ते सोमा इती

अथ राहुताश्च सहजुहवामेति तस्माद्भवन्तीन्द्रं रक्ततरवेदावेव
 तरमुद्धतेदुहिणं मय्यदावपातिः प्रवरं त्यजेत्तुयापरिष्कृता
 प्रवरति॥२१॥ तादृशैः पावयति। सुतो सति वायुः स्तः पवि
 त्रेण प्रत्यङ्गो मोक्षति स्मृतः। इन्द्रस्य बुधः सखेति तु कुवलस
 कृकृर्कधुसक्तुब्धदरसक्तुनित्यावयत्येतद्वैततः समनवद्या
 त्रिनिरुष्ठावहेनैवैनमेतसुमर्दयति हस्तं करोति तस्मादेताना २५६

वपति॥२२॥ अथ ग्रहा नरह्णाति। एकं वात्री त्रैकुस्त्वेव ग्रहीतुं व्य
 र्ण्वा हि पुरोक्तं वत्सेकानुवाक्यैकाया उपातस्मादेक एव ग्रही
 तव्यः॥२३॥ सुगह्णाति। कुविदं गयुवमंतो वुं विद्यादांस
 नुश्वं विपुय॥२४॥ हेतुं ह्यं राहुहि नो जनानि खेवर्हिषो न मउर्कि
 बुधंति॥ उपयामुग्रहीतो स्पष्टि न्यां त्वा सुरस्वत्पैतुं दायत्वा
 सुश्रूयति युद्यन्ती नरह्णीयादेतुयैव गह्णातीयादुपयामैस्त

तर्हि नानागङ्गायादुशाहृष्टिः ॥ सुरस्वत्या इन्द्राय सुत्रा सुत्रं
 हीति ॥ २४ ॥ सो ब्राह्म ॥ युवः सुरा मम श्विनान्मुखा वासुरे सदा ॥ वि
 पिपाना शुभस्यती इन्द्रं कर्म स्वावतमित्याश्या व्याहाश्विनो सुरस्व
 तामिन्द्रः सुत्रा माणां यजेति ॥ २५ ॥ सुषडति पुत्रमिव पितराव
 श्विनो नृन्द्रावयुः काव्यैर्द्वः सुनानि ॥ सुसुरामं व्यपिबः शनी
 निः सुरस्वता त्वामघवन्ननिस्तगिति द्विहेति वषट्करोति द्विर

२५१

पञ्चातुतः शतुर्वै सुस्मा खतुनित्तो पुष्टु नुम विटल्लो नुवे नु
 धर्षुर्द्धोत्पाहरति न हं यद्यत्र न गङ्गायादेतस्यैवानुहोममि
 तरौ हयेते ॥ २६ ॥ अथ क्रन्तः शतुर्वै सुस्मा वा भुवति नुव विटल्लो
 वा सवुदि शतुर्वै सुस्माः शतायुर्वै अयं पुरुषे प्राणास्तस्मान्
 व विटल्लो ॥ २७ ॥ तः शिक्रो दुता उपर्षु पर्याहिवनीयं धारयंति
 साया परिशिष्टा परिस्क्रुवतिता मासि च तितां विद्मरंता मु
 पतिष्ठते पिटल्लो ॥ सोमवतांति सुनिरीशुः पिटल्लो बर्हिषदां

शुक्र
माले

तिसुनिर्देयः पिष्टणामग्रिष्ठात्तु नान्तिसुनिर्देयस्तद्युदेक
पतिष्ठतेषु त्रविसेम इन्द्रमत्पुपवतस्युत्पिहनुगकत्रयावैप
तुरसेनैवैनमेतस्ममर्द्धयति। कस्तुं करोति तस्मादेवमुपति
ष्ठते॥२७॥ अथैतानि हवीऽऽविनिर्वपति। सावित्रं द्वादशकपा
लं वाँ पुरोडाशं वारुणं षडस्यं वरुणं इमेकादशकपालं
पुरोडाशं॥२८॥ सयुस्यावित्रो नुवति। सविता वै देवानां प्र

१५८

सविता सवितृ प्रसूत एवैतद्विषज्यति तस्मात्सावित्रो नुवति॥३०॥
अथ षड्वारुणो नुवति। वरुणो वा आपीयिता तद्यु एवार्पयिता त्ते
नैवैतद्विषज्यति तस्माद्धारुणो नुवति॥३१॥ अथ षडैन्द्रो नुवति॥
इन्द्रो वै यदस्य देवता॥ सायैव यदस्य देवता तयैवैतद्विषज्य
ति तस्मादेंद्रो नुवति॥३२॥ स यदि हैतया पिसोमाति प्रतं निष
ज्येत्। इष्टा अनुयाजा नुवत्यमृते स्म वा वश्ये तैर्हविर्निःपुवश्

तिपश्चाद्देस्योमोतिर्देवतेपश्चाद्देवैनमेतेनमेधेनापिदधात्या
 श्रितुमुत्तुर्हिदिकपालंपुरोडाशंनिर्वपेद्यद्यद्वपुनिःप्र
 वुरंतुयैतेनाश्रितेनदिकपालेनपुरोडाशेनप्रवरति॥३३॥तदुत्तु
 थानुकुर्वीत्कलतिवाएषयोयत्तपश्चादेत्येतिवाएषयइपथा
 द्यएवंकरोतितस्माद्यत्रैवैतंधांपशूनांवपुनिःप्रवरंतितदेवै
 तेर्हविर्निःप्रवरयुनोत्तुस्याश्रितेनदिकपालंपुरोडाशंनिर्वपेत् २५६
 ॥३३॥

तस्यनुपुंसकोगौर्द्विहिता॥नवाएषस्त्रीनपुमान्यनुपुंसको
 गौर्द्विहितायुमांस्तेननस्त्रीयुदुस्त्रीतेनोनपुमांस्तस्मान्नपुंस
 कोगौर्द्विहितायावारथवाहीसाहिनस्त्रीनपुमान्यदश्चारथ
 वाहीयदुहरुयंबुहतितेननस्त्रीयुदुस्त्रीतेनोनपुमांस्तस्मा
 दश्चारथवाहीद्विहिता॥३५॥ब्राह्मण॥६॥ऐंद्रावैश्वंदादरा
 कपालंपुरोडाशंनिर्वपति॥तद्यदेतयावडतेवृत्रेहवाइह

दमये सर्वमासयदुबोषद्युक्तं वियस्यामानितस्मादंशो वुः
 जं प्राजिहीर्षत ॥५॥ सहविस्रुमुवाय ॥ वृत्राय वै वृत्रं प्रहरिष्यां
 म्यनुमातिष्ठस्येतितथेति हविस्रुरुवावा नुवा स्वास्ये प्रहरेति
 ज३ तस्मादुंशो वृत्रं मुद्ययामस्य उद्यता इवाह नो विनयां चकार
 ॥२॥ सहोवावा अस्ति वा इदं वीर्यं तनुते प्रयच्छातिमानुमे प्र
 हाषीरिति तस्मै यजुः ६ विप्राय कृत्स्नै द्वितीयमुद्ययामा ३ ॥

नि
 १६०

सहोवावा अस्ति वा इदं वीर्यं तनुते प्रयच्छातिमानुमे प्रहाषी
 रितितस्मानुवा प्राय कृत्स्नै द्वितीयमुद्ययाम ॥४॥ सहोवावा
 अस्ति वा इदं वीर्यं तनुते प्रयच्छातिमानुमे प्रहाषीरितितस्मै सा
 मानिप्राय कृत्स्नादयेतु ह्येविमे वै तैर्वै दै येन तनुते वज्रुर्नरे
 वाग्नेयं श्रिश्च सामन्निरे व ६ ह्यस्या एतस्या यकृत् ॥५॥ तस्य
 घोघो निराशय आसा तमनु परा मुर्य संतुष्या कितु सै वेष्टि

१६१
 नवतद्यादतस्मिन्नाशयेत्त्रिधातुरिवैषाविद्याशेतस्मा
 त्रैधातवीनाम॥६॥ अथयद्वैदावैस्तबुहविर्नवतिइंद्रोहि
 त्तुजमुदयकुहिसुरन्वृतिष्ठत॥७॥ अथयद्वादशकपालोन्न
 वतिद्वादशावेमासाः संवत्सरस्यैवं संवत्सरसंमितैषेष्टि
 त्तुस्माद्वादशकपालोन्नवति॥८॥ तमुन्नयेषां ब्रीहियवाणां ज
 त्नातिब्रीहिमुयमेवात्रेपिडमुधिस्ययतितद्युजुषां रूपमु १६१

ययवमुयंतुदवां रूपमथब्रीहिमुयंतस्मात् रूपंतदेत
 त्रय्यैविद्यायै रूपंक्रियतेसैषाशतस्यययाजिनउदवसा
 नीयेष्टिर्नवति॥९॥ सुवीचाएषयज्ञकृतंनवरुंधोसर्वीष्णी
 रपिदर्विहोमान्योराजस्येनमुजतेतस्ययातयामेवयज्ञो
 नवतिसोस्मात्पराडिवन्नवत्येतावात्रैसर्वीयज्ञोयावानेय

त्रयो ब्रह्मदस्तस्यैतद्भूपं क्रियत एष भो निराशयस्तदेतेन त्रयो
 ब्रह्मेन पुनर्यज्ञमारुते तथा स्यात्तया मायज्ञो न वतितथो
 अस्मान्न पुराङ्गवति ॥ १० ॥ सुवन्त्रा एष यज्ञकलनवसंधो । सु
 वाङ्मणीरपिदविहोमान्यो राजसूयेन यज्ञते देवसृष्टो वा ए
 षेष्टिर्धनैधतव्यतयामेपाष्टमसदनयापि स्यादुतितस्मा

१६२

हा एष राजसूययाज्ञिन उदवसाना येष्टिर्न वति ॥ ११ ॥ अथो
 षः सहस्रं वाभूयो वादद्यात् । तस्य हाप्युदवसाना या स्या
 द्विरिवानुदववा एष न वति षः सहस्रं वाभूयो वाददासेत
 द्वैसहस्रं वावः प्रजातं यदेष त्रयो ब्रह्मदस्तस्य सहस्रेण द्विरिवा
 न्भुनक्तुं स्यात्तस्मादुदवसाना या स्यात् ॥ १२ ॥

अथोष्टेदीर्घसत्रमासीत्। संवसरंवाचुषोवातेषां हाण्ड
 दवसानायास्यासुर्ववितेषामासंभवति सुर्वज्येदीर्घसत्र त्र
 मासते संवसरंवाचुषोवासुर्वमेषात्स्मादुहतेषामप्यु
 दवसानायास्यात्॥१३॥ अथोहैनयाप्यनिवरेत्। एतया
 वै नद्रसेनमाजातश्चत्रवमारुतिरनिववारहिप्रकिलास्त १६३

ति
 एतुहस्माहृष्टवल्क्योपिहवाएनयेंशोवृत्रस्यास्तुनम
 छिनदुपिहवाएनयास्तुनंछिनन्नियएनयान्निवुरतितस्मा
 दुहैनयाप्यनिवरेत्॥१४॥ अथोहैनयोपिनिषडेत्। यन्ने
 वैकश्चापिनिषडेदेकेनवैयडुषिकेनसाम्नात्तत्रैवांगदंके
 योत्किमुयंत्रयेणवृदेनतस्मादुहैनयापिनिषडेत्॥१५॥

तस्यैत्रीणिशतमानानाहिरण्यनिदुहिणा॥तानिब्रह्मणेद
 दातिनवैब्रह्मायुवरतिनुस्ततेनशा७सत्ययसयशोनवै
 हिरण्येनकिंवनुकुर्वंत्ययतद्यशस्तस्मात्रीणिशतमाना
 निब्रह्मणेददाति॥१६॥तिस्रोधेनुहेत्रीनूमावैतिस्रोधे
 नवोनूमाहोनातस्मान्निस्रोधेनूहेत्री॥१७॥त्रीणिवासा७

२६४

स्पधुर्वे।तनुतेर्वी५अधुर्वेर्षकुंतन्वतेवासा७सितस्मात्री
 णिवासा७स्पधुर्वेगामन्त्रीधे॥१८॥तावाऽएताः॥द्वादशावा
 त्रयोदशावादुहिणा न वंतिद्वादशावावैत्रयोदशावासंवत्सर
 मस्यमासाःसंवत्सरसंमितैषेष्टस्तस्माद्वादशावात्रयोद
 शावादुहिणा न वंति॥१९॥ब्राह्मणां॥७॥वैतुर्यःप्रपाठकः॥
 -प्रमदाऽइदमयमस्यमासः॥-

२५२
यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया ॥ यदि मुद्धममुद्धमवा
मम दोशो न दृश्यते ॥

॥ जाना गोपाल स्नेहं पुस्तकं ॥

॥ सब का दुपंचमं चतुर्थं प्रपठक ॥ ५ ॥

सा च वि-क-स-

